

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКА ДЕРЖАВНА АКАДЕМІЯ КУЛЬТУРИ
ФАКУЛЬТЕТ СЦЕНІНОГО МИСТЕЦТВА
Кафедра режисури

Кваліфікаційна робота
на здобуття освітнього ступеня «Магістр»

**ФРАНКО ДРАГОНЕ:
ІННОВАЦІЙНА РЕЖИСУРА ХХІ СТОЛІТТЯ**

Виконала:

здобувач вищої освіти магістратури
галузь знань 02 «Культура і мистецтво»
спеціальність 026 «Сценічне мистецтво»
Катерина ЄРШОВА

Науковий керівник:

кандидат мистецтвознавства,
доцент кафедри режисури ХДАК
Світлана ШУМАКОВА

Наукові рецензенти:

- 1) доктор культурології, професор,
завідувач кафедри майстерності актора ХДАК
Антоніна КІКОТЬ;
- 2) кандидат мистецтвознавства,
доцент кафедри теорії і історії мистецтва ХДАДМ
Андрій КОРНЄВ

Допущено до захисту
Зав. кафедри _____ / Сергій ГОРДЄЄВ /
19 січня 2021 року

Харків
2021

Харківська державна академія культури

Факультет сценічного мистецтва
Кафедра режисури
Ступень «Магістр»
Галузь знань 02 «Культура і мистецтво»
Спеціальність 026 «Сценічне мистецтво»

«ЗАТВЕРДЖУЮ»
Завідувач кафедри режисури
_____ / Сергій ГОРДЕЄВ /
6 листопада 2019 року

ЗАВДАННЯ на виконання кваліфікаційної роботи магістрантки Катерини ЄРШОВОЇ

1. Тема: **«ФРАНКО ДРАГОНЕ: ІННОВАЦІЙНА РЕЖИСУРА ХХІ СТОЛІТТЯ»**
науковий керівник:
кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри режисури ХДАК
Світлана ШУМАКОВА
затвержені рішенням кафедри режисури від 6 листопада 2019 р.
2. Строк подання роботи – 18 січня 2021 р.
3. Вихідні дані до роботи – досліджується інноваційна режисура Франко Драгоне.
4. Зміст пояснювальної записки (перелік питань, які потрібно розробити):
 - ВСТУП
 - РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ТА МЕТОДИ НАУКОВОГО ДОСЛІДЖЕННЯ
 - РОЗДІЛ 2. ПЕРШІ ІННОВАЦІЙНІ РЕЖИСЕРСЬКІ РОБОТИ ФРАНКО ДРАГОНЕ У НОВОМУ ФОРМАТІ ЦИРКУ ДЮ СОЛЕЙ
 - РОЗДІЛ 3. СПЕЦИФІКА ІННОВАЦІЙНОГО РЕЖИСЕРСЬКОГО МЕТОДУ ФРАНКО ДРАГОНЕ: НАЙНОВІТНІШИЙ АРТ-ПРОЕКТ LA PERLE BY DRAGONE
 - ВИСНОВКИ
 - СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ
 - ДОДАТКИ

5. Консультанти розділів магістерської роботи

Розділи	Відомості про консультантів розділів магістерської роботи	Підпис і дата	
		Завдання видав	Завдання прийняв
Вступ	кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри режисури Світлана ШУМАКОВА; доктор культурології, професор Антоніна КІКОТЬ		
Розділ 1	доктор культурології, професор Антоніна КІКОТЬ		
Розділ 2	кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри режисури Світлана ШУМАКОВА		
Розділ 3	кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри режисури Світлана ШУМАКОВА		
Висновки	кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри режисури Світлана ШУМАКОВА		
Список використаних джерел	доктор культурології, професор Антоніна КІКОТЬ		
Додатки	доктор культурології, професор Антоніна КІКОТЬ		

6. Дата видачі завдання – 6 листопада 2019 р.

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№	Назва етапів магістерської роботи	Строк виконання	Примітка
1.	Вступ	30.11.2020	
2.	Розділ 1	30.03.2020	
3.	Розділ 2	30.06.2020	
4.	Розділ 3	15.10.2020	
5.	Висновки	10.11.2020	
6.	Список використаних джерел	14.12.2020	
7.	Додатки	29.12.2020	
8.	Редагування тексту	10.01.2021	
9.	Збір рецензій	10.01.2021	

Магістрантка

(підпис)

(ім'я та прізвище)

Науковий керівник
роботи

(підпис)

(ім'я та прізвище)

ЗМІСТ

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ТА МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ

1.1. Аналіз джерельної бази

1.2. Методи дослідження

1.3. Визначення основних понять дослідження

Висновки до розділу 1

РОЗДІЛ 2. ПЕРШІ ІННОВАЦІЙНІ РЕЖИСЕРСЬКІ РОБОТИ ФРАНКО ДРАГОНЕ У НОВОМУ ФОРМАТІ ЦИРКУ ДЮ СОЛЕЙ

2.1. Тридцятилітня історія цирку Дю Солей: епоха Франко Драгоне та пост-Драгоне

2.2. Своєрідність підходу Франко Драгоне до відбору і методу роботи з акторами

2.3. Режисура Франко Драгоне: новий погляд на індустрію розваг

Висновки до розділу 2

РОЗДІЛ 3. СПЕЦИФІКА ІННОВАЦІЙНОГО РЕЖИСЕРСЬКОГО МЕТОДУ ФРАНКО ДРАГОНЕ: НАЙНОВІТНІШИЙ АРТ-ПРОЕКТ LA PERLE BY DRAGONE

3.1. Команда професіоналів, сформована Франко Драгоне

3.2. Інноваційні технології створення аквашоу

3.3. Режисерський метод Франко Драгоне: неймовірне аквашоу La Perle

Висновки до розділу 3

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ДОДАТКИ

ВСТУП

Обґрунтування вибору теми дослідження. Динамічний характер інноваційного розвитку культурного простору стирає однозначність у сприйнятті мистецьких явищ, що актуалізують «занурення» у digital-сферу, найновітніші технології. Сучасність стверджує зразки винахідливих авторських ноу-хау – мультидисциплінарних видовищних форм, що пропонують відмовитися від звичного сприйняття мистецтва, й виникає поняття видовищного проєкту як пошук нового художнього мислення, нових відповідностей між мистецькою практикою та новітньою соціокультурною дійсністю. Сьогоднішнє суспільство диктує нові форми і змісти сучасному театру, і відбувається трансформація структури та форми самої театралізації.

Перебудова всього життя на початку ХХІ ст. зачіпає й уподобання сучасного глядача, якого постійно потрібно дивувати все новими й новими враженнями, новим мистецьким мисленням у світлі індустрії розваг.

Вочевидь, в контексті «актуальних видовищних здивувань», що нині якнайповніше відповідають соціокультурним запитам й викликам часу, одним з перших згадується ім'я Франко Драгоне – одного з найвпливовіших митців ХХ ст. й найбільш затребуваних театральних режисерів світу – як творця наймасштабніших шоу-проєктів, «провідника» ідейних новацій і полемічного, відкритого духу часу, мистецького діалогу з новітніми технологіями.

В руслі тенденцій сучасної видовищної культури, синтезу мистецьких пошуків й надання їм свого тлумачення, Франко Драгоне створив власний мистецький простір – концепцію *театру Драгоне* – як нову гілку сучасності. Вона реалізує синтез усіх можливих художніх та позахудожніх виразних прийомів, симбіоз усіх жанрів видовищного мистецтва з метою втілення *неймовірних арт-проєктів, звернених відразу до усіх почуттів глядача.*

Попри те, що визнаний у світі «архітектор стилю дю Солей» та, як його зазвичай називає критика, «інноватор сьогоднішнього дня» Франко Драгоне винайшов свою унікальну систему роботи й довів, що сучасна режисура має

вміти дивитися глибше, бачити світ у найрізноманітніших ракурсах і розмовляти мовою XXI ст., його найновітніші мистецькі пошуки не постали предметом наукового вивчення.

Таким чином, беззаперечно актуалізується необхідність переосмислення існуючих фактів розвитку сучасного видовищного мистецтва в контексті ґрунтового аналізу внеску Франко Драгоне в його еволюційне реформування.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами та темами. Магістерське дослідження виконано відповідно плану наукових досліджень, затвердженого на засіданні кафедри режисури Харківської державної академії культури (протокол № 12 від 05.02.2020 р.), та є складовою теми «Актуальні науково-дослідні пошуки в контексті сценічного дискурсу».

Мета і завдання дослідження. *Мета магістерської роботи* – розкрити змістову сутність мистецько-естетичного стилю й творчого методу Франко Драгоне у створенні видовищного проєкту як свідомого пошуку нової художньої ідеології та інноваційної режисури XXI ст. – тотальної digital-епохи.

Реалізація поставленої мети зумовлює вирішення певних *завдань*:

- проаналізувати джерельну базу дослідження;
- розробити комплекс методів дослідження;
- визначити основні поняття магістерського дослідження;
- простежити еволюцію новацій режисури Франко Драгоне, починаючи зі створення нового стилю цирку Дю Солей;
- систематизувати факти затвердження сучасного художньо-естетичного бачення та режисерсько-постановочного мислення Франко Драгоне;
- розкрити специфіку інноваційного методу Франко Драгоне у створенні видовищного проєкту як свідомого пошуку нової художньої ідеології;
- з'ясувати значення культурно-мистецької ролі Франко Драгоне в контексті еволюції світового видовищного мистецтва.

Об'єктом дослідження є інноваційна режисура Франко Драгоне.

Предмет дослідження – режисерський метод, виразно проявлений в найновітнішому арт-проекті La Perle by Dragone.

Методи дослідження визначаються специфікою обраного науково-дослідного пошуку, що ґрунтується на застосуванні комплексу дослідницьких підходів та методів, для досягнення бажаного результату магістерської роботи. Методологічною основою дослідження є синтез міждисциплінарного, мистецтвознавчого, культурологічного та театрознавчого підхід, що дозволяє сформувати теоретичне підґрунтя вивчення специфіки інноваційного режисерського методу Франко Драгоне, в цілому розширеному розумінню досліджуваної інноваційної режисури сучасності.

З метою поліаспектного розкриття обраної проблематики застосовані методи: термінологічного аналізу, історико-генетичний, ретроспективний, конкретно-історичного аналізу, аксіологічний (метод ціннісного аналізу), методи дослідження творів /результатів творчої діяльності та методи вивчення актуального художнього досвіду майстра, аналізу змісту мистецького явища, біографічний, метод аналізу факторного, формально-аналітичний, метод інтерв'ю.

Крім того, загальнонаукові методи: контент-аналізу, компаративний, дескриптивний, теоретичного узагальнення (які сприяють підведенню підсумків дослідження).

Наукова новизна полягає у вперше здійснених в рамках вітчизняного наукового дискурсу:

- інтерпретації концепції *театру Драгоне*, феномена його інноваційної режисури, з огляду на стверджений митцем творчий почерк й особливе бачення естетики неймовірних високотехнологічних шоу-проектів сьогодення;
- обґрунтування креативних сенсів роботи Франко Драгоне з акторами й творчою групою, що сформована за мотивами продукування вільної творчості.

Удосконалено деталізацію історичних еволюційних змін сценічного мистецтва сучасності в контексті оновлення культурно-мистецького простору й потенціалу динаміки інноваційних технологій ХХІ ст.

Набуло подальшого розвитку узагальнення фактажу, поглиблення та систематизація знань щодо еволюції й культуротворчої місії сучасної індустрії розваг.

Практичне значення магістерської роботи полягає в можливості застосування її положень і авторських поглядів у подальших дослідженнях сучасної світової інноваційної режисури. Крім того, матеріалом магістерської роботи є осмислення найновітніших явищ культури у світлі актуалізації симбіозу мистецтв, що надає можливість з наукової точки зору поглянути на сучасний стан режисури взагалі, адже сучасність нестримно крокує вперед, й видовищна режисура виходить на шлях стратегій мега-розвитку. Отже, результати магістерської наукової розвідки можуть бути корисними у подальших дослідженнях науковців, що обиратимуть дану проблематику.

Разом з тим, матеріали магістерського дослідження можуть сприяти:

- осягненню і поглибленню теоретичних знань студентів – майбутніх режисерів та акторів, їх практичній діяльності;
- розробці учбових курсів: «Історія світової художньої культури», «Історія світового театру», «Режисура шоу та арт-проектів», «Інноваційні технічні засоби мистецько-видовищних форм», «Режисерська діяльність у сучасному театральному мистецтві», «Сценографія шоу та арт-проектів», «Дизайн шоу-програм», «Відеомапінг та 3D-відеолізація», «Світлове оформлення шоу та арт-проектів», «Креативне мислення в режисерській арт-практиці», «Основи режисури та майстерності актора», «Івент-індустрія як сучасний вид організації масових заходів»;
- практичному втіленню видовищного проєкту в контексті синтезу сценічного і циркового мистецтв.

Магістерське дослідження виконується згідно з програмою Міністерства культури України №840/778 «Прикладні розробки у сфері розвитку культури» від 21.09.2018 р., що передбачає здійснення досліджень у галузі культури і театру.

Апробація результатів дослідження. Основні наукові положення, результати, висновки і текст магістерського дослідження обговорені на теоретичних семінарах кафедри режисури Харківської державної академії культури та опробовані в рамках XX-ї Міжнародної науково-творчої конференції «На зламі епох: митець як рушій культурних пластів» (Art and the ways of its perception in the studies of young scientists) (ХНУМ, 2020) та Всеукраїнської науково-практичної конференції «Культурологія та соціальні комунікації: інноваційні стратегії розвитку» (ХДАК, 2020).

Публікації. Основні ідеї та положення магістерського дослідження відображено у публікаціях:

1. Єршова К. Х. Інноваційна режисура Франко Драгоне / К. Х. Єршова // Культура та інформаційне суспільство XXI століття: матеріали всеукр. наук.-практ. конф. (23–24 квіт. 2020 р.) / М-во освіти і науки України, М-во культури України, Харків. держ. акад. культури. — Харків : ХДАК, 2020. —

С. 146–147.

2. Єршова К. Х. Тридцятилітня історія цирку Дю Солей: епоха Франко Драгоне та пост-Драгоне / К. Х. Єршова // На зламі епох: митець як рушій культурних пластів : матеріали XX-ї міжнар. наук.-творч. конф. (26–27 берез. 2020 р.) / М-во освіти і науки України, М-во культури України, ХНУМ ім. І. П. Котляревського — Харків, 2020. — С. 44–45.

Структура та обсяг магістерської роботи. Робота містить вступ, три розділи, висновки, список використаних джерел та додатки. Основний текст викладений на 100 сторінках.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ТА МЕТОДИ НАУКОВОГО ДОСЛІДЖЕННЯ

1.1. Аналіз джерельної бази дослідження

Важко не погодитись з тим, що нині культура схиляється у бік видовищності та ствердження новітніх видовищно-розважальних форм, динамізм професійного розвитку яких просто вражає. Видовищно-розважальне середовище сьогодення є потужною умовою концентрації людських проявів, що принципово змінюють саму суспільну атмосферу і які певною мірою рухали і продовжують рухати людство вперед, різко посилюючи ритм оновлень, що безпосередньо пов'язаний з образами часу й самого оточуючого нас світу. Видовищність спокушає й захоплює, включає «блискавичність спокуси». Відтак, з авторської позиції, ключовим та першочерговим у дослідженні заданої теми є вивчення в естетичному вимірі основ і важелів видовищної культури в цілому, окреслення шляхів формування художньої ідеї видовища, що є джерелом різноманіття його сучасних мистецьких форм.

Насамперед, слід зазначити, що узагальнень специфіки розвитку видовища як явища в естетичному, філософсько-психологічному аспекті торкались дослідження І. Канта, З. Фрейда, Г. Тарда, І. Гьоте, Й. Хейзинги, Ф. Ніцше, М. Бахтіна та ін. Особливу цінність у дослідженні концепції видовища як компонента масової культури становлять мистецтвознавчі праці таких науковців, як: В. Зайцева, І. Шароєва, Ю. Щукіна, Ю. Лотмана та ін. Культурологічний аспект проблеми видовища охарактеризовано в дослідженнях В. Кірсанова, А. Баканурського, Г. Краснокутського, Л. Сауленка та ін.

Мистецтвознавчий та культурологічний кути зору відносно проблематики видовищності тісно переплетаются з театрознавчим, зокрема з «театральністю», «театралізацією» як такою. Поняття «театралізація» в

контексті видовищних форм, яке у сенсі обраної теми нас цікавить, розглядається О. Логвіноюю [13].

У руслі театрознавства проблема театральності порушувалася у працях П. Когана, В. Фріче, Я. Бруксона, В. Товстоногова, М. Захарова, П. Паві, А. Арто, Н. Барабаш, А. Білецького, А. Некрилової, Г. Бояджієва, П. Брука, Ж. Вілар, Г. Гояна, Б. Захави, Б. Казанського, М. Кнебель, М. Лаврентьєвої, С. Міхоелса, А. Румнева, Т. Стеркіної, А. Таїрова та ін.

Поняття «театралізація» як компонент видовищної культури характеризується тим, що вже неможливо ігнорувати вплив театру на різні сфери життя. Провідне місце в культурі належить саме візуальному образу видовища в поєднанні з режисурою, театралізацією, масовою інсценізацією.

Серед фундаментальних досліджень, що опубліковані в останні роки, присвячених аналізу своєрідності художнього в новітніх мистецьких формах, насамперед, виокремлюється монографія К. Станіславської «Мистецько-видовищні форми сучасної культури», в якій обґрунтовується концепція, сучасного етапу розвитку мистецтва, коли «сама видовищність, театралізація, дієвість, процесуальність починають диктувати умови існування та функціонування традиційних видів мистецтва, в яких відбувається певна трансформація, переструктуризація, зміщення акцентів, що призводить до первинності видовищних елементів у виразній системі багатьох мистецьких форм». Аналізуючи місце і роль мистецько-видовищних форм у сучасній культурі, К. Станіславська доводить, що *«наш час можна назвати видовищецентристським»* [18, с. 270].

У свою чергу, стрімкий розвиток і поширення нових інформаційних і телекомунікаційних технологій набуває сьогодні характеру глобальної інформаційної революції, що призводить до зростання впливу на політику, економіку, управління, науку, культуру та інші сфери життєдіяльності суспільства в межах національних кордонів та у світі в цілому. Інформаційні технології, новітні технічні можливості, не просто не залишають поза своїм впливом видовищне мистецтво, а радше передрішають його еволюцію.

В епоху інформаційних технологій методи впливу на глядача постійно піддаються модернізації. Сценічне мистецтво не стоїть осторонь глобальних цивілізаційних процесів – щоб залишатися популярним воно має бути видовищно-інноваційним, що, зокрема нерідко досягається через широке креативне застосування новітніх технологій та останніх новинок індустрії технічних засобів, що привертає увагу дослідників-науковців.

В. Базанов та В. Берьозкін вивчають питання теорії та історії сценографії; нові технології у сучасному художньо постановочному процесі розглядає Т. Астаф'єва; І. Горюнова вивчає значення використання комп'ютерної графіки та піротехнічних засобів для режисури; І. Ескузович фокусує свої дослідження на акустиці та звуковому забезпеченні сценічних майданчиків; Л. Михайлов сферою своїх досліджень обрав технічні засоби оформлення сучасного естрадного видовища; Г. Липківська діагностує та систематизує стан мультимедійних технологій на вітчизняній і закордонній театральній сцені XXI ст.; М. Крипчук у своїх дослідженнях аналізує сценічний простір сучасних театралізованих видовищ, а також особливості та принципи художнього оформлення в контекстах співтворчості художника з режисером.

Сценічний простір як самостійне мистецьке явище є одним з компонентів досліджуваної нами проблематики. Дослідники та практики театру (М. Єдкін, Ю. Мочалов, В. Проскураков, О. Ремес, М. Френкель та ін.) розглядають сценічний простір як майданчик, де створюються театральні вистави й розгортається дія в акторському виконанні. Такий підхід зумовлений розумінням сценічного простору в якості місця, де художники-сценографи реальний простір сцени перетворюють у художній. Сучасна практика сценічного мистецтва є свідченням того, що постановкам притаманний синтез різних видів мистецтв: художньої літератури, архітектури, театального, образотворчого, музичного, хореографічного, естрадно-циркового та візуальних мистецтв, що зумовлює стрімке зростання видового та жанрового розмаїття творів сценічного мистецтва. Постановники

намагаються все частіше виходити за межі звичного, традиційного, театрального, сценічного майданчика-коробки (з появою нових жанрів відбувається освоєння нетрадиційних локацій). Сценічний простір стає місцем, де відбувається дія, яку сприймає публіка, і не обов'язково, щоб носієм цієї сценічної дії був виконавець, актор. П

Аналіз публіцистичних матеріалів нинішніх інтернет-ресурсів дозволяє зробити висновок, що паралельно з освоєнням митцями нових просторових умов відбувається процес модернізації сценічного простору як такого. Поява нових генераторів сценічних спецефектів та новітніх технологічних засобів сучасної презентації образної інформації, художньо осмисленої постановниками, зумовила появу нових жанрів сценічного мистецтва, зокрема: піротехнічних, голографічних і лазерних шоу, шоу вокалоїдів, фонтанів та фемботів, інтерактивних та імерсивних шоу, шоу з використанням методик тифлокоментування сценічних постановок, аква-шоу, LED-шоу тощо.

У нашому випадку найбільшою мірою нас цікавлять саме аква-шоу, що є, як виявляє аналіз джерел магістерської роботи, практично недослідженими, як і творчість Франко Драгоне. Відповідно, наше дослідження певною мірою ґрунтується на відео-матеріалах та інтерв'ю.

Серед проаналізованих у руслі досліджуваної теми публіцистичних матеріалів найбільш згадуваним Франко Драгоне постає в інтерв'ю Павла Брюна (він працює з ним вже більше 15-ти років). Павел Брюн – актор, хореограф, сценарист, режисер-постановник Цирку дю Солей, а зараз помічник директора в компанії «Драгоне». Біографію Франко можливо знайти в вікіпедії, а також ознайомитись з нею на його офіційному сайті, але Павел Брюн аналізує власний досвід роботи з, за його висловлюванням, «геніальним режисером». У п'яти з восьми шоу Цирку дю Солей вони в різних якостях дуже тісно працювали разом. Спочатку режисували номери в шоу «Новий досвід» (1990), потім Павел працював з Франко і як запрошений хореограф, і як координатор артистичного процесу, і як арт-

директор і, в кінцевому рахунку, – як його партнер. зазвичай до Цирку дю Солей приходять колишні спортсмени, саме це дало поштовх до визначення одного з головних принципів творчого методу Франко Драгон. Він намагається правильно зорієнтувати своїх акторів між вміннями і навичками (які принесли славу, іноді навіть до світового визнання в спорті) та абсолютно новою моделлю виразного існування. Тривала робота з Франко починається з питання «хто ти є?». А відповідь на це питання є невербальною: знайди те, що відображає тебе як людину саме у фізичній дії, емоційно виправданій зсередини. І тут спортсмен вперше у своєму житті стикається з дуже складним вибором між «робити» і «бути». Звідси є вихід або на сцену, або до дому. Франко Драгоне, працюючи з будь-яким артистом, автоматично запрошує його бути співавтором. Ідея сумісної творчості універсальна. Як театр, так і наше уявлення, говорять мовою колективного несвідомого. Театр це один із способів відкривати для себе здатність бачити те, що навіть не бачать очі. Дуже важливо, щоб артист відчув свободу творчості. І тут в гру вступає дуже важлива характеристика Франко і його методу: він провокатор. Франко Драгон часто створює ситуацію, коли людина відчуває всі емоції й почуття із середини. Іншими словами, Франко, провокуючи і драгуючи, виводить акторів на ступінь одкровення. А далі починається робота, яку К. Станіславський називав «гачки і петельки». Завдання Франко - схопити і розвинути те, що пропонує артист. Тому, коли створюється словник вистави, виконавці відчувають себе не сторонніми читачами, а укладачами, творцями цієї книги. Їх ступінь віддачі – 100%. Він уперше усвідомив чарівний механізм відходу від реальності, можливості трансформувати проблеми в позитивні емоції [15].

З огляду на художнє освоєння простору, особливу увагу привертає інтерв'ю стосовно співпраці Франко Драгоне з «королем російської естради» – Філіпом Кіркоровим – естрадним співаком, актором, композитором та продюсером. З метою мати змогу працювати із Драгоне, Філіп чекав на цю нагоду багато років. Завжди приділяючи величезну увагу живим виступам,

співак прагнув створити унікальне шоу. У новій програмі «Я + R» задіяна унікальна сцена-трансформер, фантастичні ліфти, сотні костюмів, 80 осіб персоналу та учасників нового шоу, екрани з 3D-графікою. Нічого подібного раніше не робив ніхто з російських виконавців. Філіп Кіркоров зізнається, що знайшов свого режисера. Задум Франко полягає в тому, щоб розкрити внутрішнє «Я», надати змогу глядачам побачити нового Кіркорова, якого досі ніхто не бачив. Частіше за все, артисти надягають спеціальні маски на обличчя й виходять до своєї публіки такими, якими вони не є насправді. Але Драгоне працює лише із справжніми людьми, він допомагає артистам розкритися, та надає змогу продемонструвати себе справжнього. Він змінює світосприйняття виконавців, режисер, на його погляд, повинен «за сумісництвом» бути і психологом, і психотерапевтом [14].

Як і численні закордонні колеги, театрознавець та головний редактор журналу «Hello» Олена Кузнецова вважає, що багато в чому завдяки Франко Драгон створено неповторний стиль Цирку дю Солей, в якому поєднуються театр, хореографія, музика і технології – вони об'єднані історією, розказаною без єдиного слова. *Ф. Драгоне, по суті, придумав новий цирк і змінив погляд на індустрію розваг в цілому.* Режисер прагнув створити новий жанр: щоб це був і не цирк, і не опера, і не музикальний спектакль, а все це разом. У ньому поєднуються найбільш гострі елементи модерну і бароко, драматичне мистецтво, ніжність і почуття гумору – все як у житті, при цьому історії розповідаються за допомогою образів і ритму. Така вистава ніби відриває від сірих буднів своїх глядачів, які втрачають рахунок часу, і де кожен знаходив в історії щось своє.

Люди – це головний ресурс Франко Драгоне. Він зумів зібрати команду фахівців світового рівня. Для створення кращих шоу потрібні чудові ілюстратори, дизайнери, костюмери, технологи, театральні архітектори і, звичайно ж, артисти – першокласні танцюристи, гімнасти, акробати. Щасливчики, які виявляються кращими з кращих, отримують роботу в співтоваристві, де панує атмосфера мрії і братства, непорушна для Драгон, де

усе разом – сила, й кожен являє собою цінність. Франко стверджує, що кожен з нас прийшов у цей світ для того, щоб його змінити [21].

Як вже було сказано, Франко Драгоне був один із тих, хто увів у звичайний цирк елементи театралізації, чим повністю змінив індустрію розваг в цілому. Театральність є головною ознакою видовищної культури, що оточує нас сьогодні, коли протистояння ідей у різних сферах культури призводить до нового етапу осмислення процесів, які відбуваються в суспільстві, і дзеркальним відображенням якого є видовищна культура, яка власне широко використовує елементи театралізації. У зв'язку з цим велику теоретичну і культурно практичну зацікавленість викликає проблема способів співіснування в художній культурі різних історично сформованих жанрів і видів професійного мистецтва, зокрема аудіальних та візуальних виразних засобів у контексті театралізації, яка несе в собі властивість театральності, видовищності й активно включається в процеси сучасної соціокультурної комунікації. Театралізація та видовищність в усіх сферах життя стає невід'ємним компонентом – як в політиці, спорті, кіномистецтві, цирку, fashion-бізнесі, так і в театральному, хореографічному та музичному мистецтві. Видовищність розвивається швидкими темпами завдяки використанню нових технологій багатовимірною світу. Театралізоване видовище є певною культурною інновацією, яка виконує соціокомунікативні функції і стає найважливішим механізмом адаптації людського суспільства до динамічних змін природного та соціального середовища.

Можна стверджувати, що новітні технології не просто суттєво впливають на розвиток художнього процесу, а є джерелом різноманіття сучасних видів і форм художньої практики.

Найбільш цікавим для нашого дослідження є аналіз модернізації новітніх технологій у сучасній сценічній культурі як підґрунтя творчої діяльності з інтерв'ю Джуліан Зазаретта, технічного директора досліджуваного нами шоу La Perle [37].

Візитною карткою нового шоу Франко Драгоне La Perle є унікальна інтерактивна сцена, посередині якої знаходиться «яма», захована у центрі гігантського 12-ти метрового кругового басейну місткістю 2,7 мільйони літрів води, що падає зі стелі і стін театру. Новітня сцена обладнана різноманітними фонтанами та гідравлічними ліфтами, які трансформуються в аква-сцену – із сухої платформи у водяну площадку. Виконавці можуть пірнати в басейн під час своїх виступів, а також можуть прокладати свій шлях через серію підводних тунелів у закулісній зоні, що дозволяє змінювати костюми не перериваючи враження для глядачів. Центральний басейн використовується протягом усього шоу інноваційно – як симбіоз «розумної комбінації» сухого льоду й освітлення, аби надати майданчику вид галактики, яка обертається. Для інших ефектів, таких як дощ, каскади і водоспади, використовується система трубопроводів, яка підключена до головного басейну. Джуліан Зазаретта стверджує, що особливість методу Франко Драгоне полягає саме в тому, що усі технології лише доповнюють та розкривають внутрішнє світ акторів. Лише тоді, коли артист зможе повністю розкритися на сцені, Франко почне додавати технології. Франко Драгоне створив багато гучних шоу, але він ніколи не повторюється і робить наступне своє творіння ще більш яскравим, використовуючи кожен метр сцени й наповнюючи простір дією. La Perle – неймовірне видовище, в якому актори творять чудеса.

Суттєвим для нашого дослідження став аналіз технологічних змін, які притаманні XXI ст. і відповідають глобальним тенденціям, що був поданий у кількох публікаціях журналіста-теоретика О. Сімончука, зокрема його статті «Як сучасні технології змінюють мистецтво» [17]. Як відомо, в результаті технічної революції масштабні зміни відбулися не тільки в усіх сферах діяльності людини, а й особливо в культурі й мистецтві. Так, під впливом нових технологій на мистецьке середовище виник феномен під назвою цифрове мистецтво. До цього нового виду мистецтва звертається Франко Драгоне у своїх новітніх шоу-програмах. Це певні види художньої діяльності,

продуктивна і концептуальна база яких тісно взаємопов'язана з цифровим середовищем. В першу чергу, це поширюється на нові художні засоби та інтерактивність й з'являються нові можливості для творчості. По-друге, це можливість для глядача вступати в контакт з художником-митцем й ставати співавтором.

Висвітлення історії становлення творчої постаті Франко Драгоне як сучасного світового митця розглядається в «Петербурзькому театральному журналі» кандидатом мистецтвознавства, професором СПбГАТІ, театральним критиком Мариною Дмитрівською [12], яка розповідає про те, що в кінці 1980-х рр. «глотатели огня» (рос.) Гі де Лаліберте і жонглер на ходулях Жиль Сте-Круа організували свою циркову трупу. Тоді артисти вирішили набратися досвіду і почали подорожувати по світу, вивчаючи традиції цирку і запрошуючи в свою трупу не тільки кращих фокусників, акробатів і клоунів, а й музикантів, режисерів. Одним з перших запрошених став бельгійський режисер театру і кіно Франко Драгоне. Він «зробив цирку щеплення театром», в кожному шоу вибудовуючи не тільки логіку чергування номерів, але й відносини між виконавцями. Разом з сюжетом виникає система ролей, що розвиваються протягом усього шоу, а не тільки в межах одного номера. Всі, хто в звичайному цирку виконував службові функції: конферансьє, танцівниці, помічники, підносять реквізит, - перетворюються в персонажів - в козлоногих дам, як в шоу «Alegria», або в пінгвінів, як в «Quidam». З'являється навіть головний герой, раніше непотрібний в цьому жанрі мистецтва (як правило, це співачка або клоун). Цирк дю Солей один з перших почав вибудовувати наскрізну дію в своїх шоу, підпорядковуючи їх законам театру.

Визначення специфіки організація Франком Драгоне сценічного простору розглядала філолог, літературний редактор «Петербурзького театального журналу», педагог СПбГАТІ – О. Міненко. Сценічним майданчиком вистав режисера Франко Драгоне є вивернута навиворіт арена, публіка розташовується нижче основної сцени, артисти з'являються зверху,

вони спускаються, або падають, виникаючи зі схованих люків і лабіринтів. Після виконання своєї ролі, артисти немов розчиняються в тумані, губляться серед масштабних декорацій, або зникають у воді. Все це породжує абсолютно унікальну, неперевершену атмосферу, і глядачі немов перебувають у казці, чарівному світі, де всі мрії стають реальністю.

Кожна програма, поставлена Ф. Драгоне, – це оригінальне шоу з єдиним сюжетом - цілісний спектакль, в якому номери плавно перетікають один в одного, не порушуючи загальну структуру уявлення. Вкрай важливе значення мають приголомшливі трюки, музика, декорації, костюми, світлові і колірні рішення. На думку О. Міненко, «таких фантастичних декорацій ви не зустрінете більше ніде» [9].

Аби зрозуміти методику режисури Франко Драгоне та причину колосального успіху всіх його шоу, з авторської точки зору, необхідно комплексно проаналізувати творче об'єднання «Команда фахівців» з якими працює режисер. За допомогою Інтернет-ресурсів цілого ряду інтерв'ю уможлиблюється детальне вивчення цієї тематики. Франко Драгоне є основоположним і художнім керівником «Dragone group» - творчої компанії, що спеціалізується на створенні масштабних театральних подій. Сам Ф. Драгоне коментує методику своєї роботи, зупиняючись на тому, що реалізовувати фантастичні режисерські ідеї допомагають члени команди: це художник по костюмах Домінік Лемео і художник-декоратор Майкл Крету. Разом зі своєю творчою групою Франко багато уваги приділяє мозковому штурму, перед тим як приступити до репетиційного процесу. Художниця по костюмах Домінік Лемео зазвичай малює модель руху персонажів і тільки після цього дає колірне рішення, візерунок та крій. Рішення приходить не ззовні, а з внутрішнього життя персонажу. Режисер провокує членів своєї команди творчо мислити та виділяти індивідуальність, схиляє до створення живого образу, а не застиглого. Усе на сцені оживає та має не тільки внутрішній діалог, а й внутрішню особистість.

Декорації Майкла Крету – не предметний світ і не просте просторове рішення, а дійова особа. Він робить величезні декорації динамічними, щоб сам простір існував в якомусь танці, ритмі, як окрема дійова особа. Так само, провокуючи, Франко Драгоне працює і з художником по світлу, і з композитором. Коли Франко працює зі своєю командою він хоче знати, хто вони є насправді. Драгоне створює спільний світ, який вони повинні будувати разом. Тобто, режисер застосовує свій власний метод не тільки працюючи з акторами, а також під час роботи з усією командою. «Франко Драгоне запрошує усіх на спільний човен, і вони збираються зробити неймовірний прорив в історії світової культури. Створювати нові розваги – це завжди великий ризик, адже ти ніколи не знаєш, як відреагує публіка. Завдання режисера, доставити усю групу, до пункту призначення, спровокувати блиск в очах, робити щось, заради чогось» [19].

Важливим для детального опрацювання теми магістерської роботи була стаття «Як Цирк дю Солей прибув до Києва» театрознавця та публіциста В. Золотухіна [3], який вважає, що «на початку 1990-х репутація Драгоне в рази зросла з виробництвом нового шоу «Бродячий акробат». В ньому постмодерністський танець, музика і акробатика були переплетені з казковим оповіданням. Робота «Бродячий акробат» тримається не стільки на сюжеті, скільки на асоціаціях. Режисер Франко Драгон визначає свою роботу як «космополітичний урбанізм». Головний елемент сценографії, яку майстерно виконує Мішель Крета, – велика металева конструкція – стеля, зроблена з десятків кілець, що вільно переміщається над сценою. Втім, візерунки, що з'являються на сцені через пропущене скрізь нього світло, більш нагадують лісові гущавини, ніж мегаполіс. Центром вистави є акробатичні номери, серед яких виокремлюються «російські гойдалки» (акробати, відштовхуючись від величезних гойдалок, демонструють у повітрі різні фігури, при цьому приземляються на руки напарника, що стоїть у цей момент на плечах іншого акробата) та акробатичний номер на чотирьох вертикальних жердинах, які символізують, на думку Драгона, хмарочоси.

Тобто вже в перших своїх роботах Франко оживляє все навколо себе та за допомогою артистів будує ціле місто, яке постійно рухається вперед.

Отже, як виявляє вивчення теоретичного підґрунтя магістерського дослідження, існує зовсім не велика кількість джерел, що торкаються проблематики режисури Франко Драгоне. Більш того, слід наголосити, що дана тема практично не є висвітленою в наукових працях, тому до авторських аналізів були залученими сучасні публіцистичні матеріали театральної преси, інтернет-ресурси, відео-матеріали, а також численні інтерв'ю із самим режисером, його колегами, учасниками творчої групи.

1.2. Методи дослідження

Англійський філософ Френсіс Бекон підкреслює величезне значення наукового методу дослідження, порівнюючи його з ліхтарем, який освітлює мандрівникові шлях у темряві. А російський фізіолог Іван Павлов писав, що метод – найперша основна річ. Від методу, від способу дії залежить якість наукового дослідження. Завдяки гарному методу і не досить талановита людина може зробити багато, а при поганому методі геніальна людина працюватиме марно і не отримає точних даних дослідження.

Метод – це спосіб пізнання, дослідження явищ природи та суспільного життя. Це – сукупність прийомів та операцій практичного або теоретичного освоєння дійсності, підпорядкованих вирішенню конкретного завдання. Метод – це інструмент для вирішення головного завдання науки - відкриття об'єктивних законів дійсності. За В. Шейком «метод», постає «як шлях до чого-небудь, спосіб діяльності суб'єкта в будь-якій формі» []. Це визначення співпадає з думками Г. Бірти та Ю. Бургу. Таким чином, головною функцією метода є досягнення дослідницької мети.

Наука на сучасному етапі володіє великою кількістю методів, які використовуються для вирішення певних науково-дослідних завдань,

сприяють досягненню обраної мети та можуть ефективно поглибити й розширити характеристику досліджуваного явища.

Розглянемо та розтлумачмо методи магістерської роботи, орієнтуючись на вибрані підходи дослідження.

Магістерське дослідження базується на мистецтвознавчому підході до вивчення обраної теми та залучає в свій обіг універсальний метод аналізу театрального дійства, що зумовлює розбір використання новітніх технологій та інновацій, аква-сцени, мистецького симбіозу, театралізації. Раціональним є культурологічний підхід, адже останнім часом дуже виразно зростає значення цього підходу, який набуває статусу загальнонаукової методології. А також, доречним у світлі обраної тематики магістерської роботи є театрознавчий підхід, який допомагає розкрити аспекти досліджуваної проблематики та вирішенню завдань.

Термінологічний метод сприяє оперуванню поняттями та аналізу теми. Даний метод дозволяє в магістерській роботі викласти основні поняття дослідження та надати їм повну характеристику.

Конструктивним є історико-генетичний метод, використання якого в магістерській роботі уможлиблює розкриття історії ствердження творчої постаті Франко Драгоне, починаючи від його роботи в Цирку дю Солей. Метод дозволяє більшою мірою наблизитись до відтворення процесу зростання режисерської особистості, а разом із ним і режисерського бачення самого шоу.

Генетичний метод надає можливість визначити причино-наслідкові закономірності розвитку режисури Ф. Драгоне в історичному аспекті.

Аксіологічний метод надає змогу проаналізувати якість та особливість інноваційних технологій (використання сучасних технологій у шоу Франко Драгоне ідентифікується у значенні візуальних прийомів та їх впливу на сучасного глядача).

Метод аналізу (як один з основних загальнонаукових метод пізнання) надає змогу опрацювати матеріали, що безпосередньо стосуються всіх тонкощів творчості Франко Драгоне, розкриваючи їх повною мірою.

Метод порівняння (як становлення подібності, або відмінності предметів та явищ дійсності) використовується для аналізу сучасних форм театралізованих шоу-програм та широкого спектру використаних технологій як системи виразних засобів.

Метод інтерв'ю (як обмін думками між суб'єктами по заздалегідь розробленому плану, що є цілеспрямованою розмовою, в якій один співрозмовник – дослідник задає питання другому – респонденту) надає змоги зібрати різнобічну інформацію щодо творчості Франко Драгоне.

Метод спостереження (як пряма реєстрація подій очевидцем) є дуже ефективним, з огляду на те, що автор був присутній на перегляді аква-шоу Франко Драгоне *La Perle* з метою детального поліаспектного аналізу інноваційної режисури. Наукове спостереження, що передбачає чіткість визначення завдань, конкретність дослідницької мети та планомірність її досягнення, реалізує не лише збір фактажу, а й можливість формулювання узагальнень.

Біографічний метод передбачає дослідження подій на основі свідчень очевидців. Його використання можливе за умови, якщо зібрана інформація буде достатньою й панорамною. Переважає три напрями біографічних досліджень: дослідження соціальних механізмів регулювання життя індивіда, соціальної зумовленості долі окремої людини; реконструкція соціального досвіду і його смислових структур, зокрема колективної історичної свідомості, субкультурних стильових форм. Цей метод дає змогу детальніше проаналізувати динаміку змін світосприйняття Франко Драгоне, а також становлення його, як сучасного всесвітньо відомого режисера. Біографічний метод є одним з основних методів роботи над магістерською працею.

Приведені методи дослідження дозволяють розкрити тему магістерської роботи та проаналізувати інноваційний метод роботи режисера

Франко Драгоне в контексті сучасної режисури й нинішнього постановчого процесу.

1.3. Визначення основних понять дослідження

При аналізі понятійного апарату дослідження ми вважаємо доцільно розглянути та тлумачити основні поняття магістерського дослідження: «космополітичний урбанізм», «постмодернізм», «індустрія розваг», «віртуальне шоу», «живе шоу».

Поняття «космополітичний урбанізм» аналізувало декілька науковців. Для початку потрібно проаналізувати кожен термін окремо. Поняття «космополітизм» детально розглядається в Енциклопедії сучасної України вченим М. Стріхою [19]. Космополітизм – ідеологія світового громадянства, що віддає пріоритет відчуттю приналежності людини до всього людства над всіма іншими соціальними зв'язками, загальнолюдським цінностям над культурними традиціями окремих держав, народів, націй. Космополітизм (від космополіти) – система поглядів, що передбачає розширення поняття «вітчизна» на весь світ. Вона надає пріоритетне значення загальним людським цінностям і другорядним – національним проблемам. За свідченням Діогена Лаертського, термін «космополітизм» уперше використав Діоген Синопський; Плутарх вважав, що це зробив стоїк Зенон із Кітіона; Епікет доводив, що автором є Сократ, який заявляв: «Я – не афінянин чи коринтянин, я – космополіт». Космополітизм кініків виявляв негативне ставлення до міста-поліса. Стоїки у космополітиці шукали ідеали суспільної форми, що уможливила б життя кожної людини за єдиним всесвітнім законом. Поняття «космополітизм», здебільшого позбавлене негативного відтінку, відображало можливість належати до універсального світу і водночас не заперечувати його багатоманітності. За доби Відродження ідеал космополітизму спрямовано на звільнення індивіда від феодалських обмежень (Т. Кампанелла). До відомих космополітів Нового часу належали

Ш. Монтеск'є, Вольтер, Д. Дідро, Дж. Казанова, Т. Пейн, І. Кант, Й. Фіхте, Й. Гете, Ф. Шіллер та ін. У ХІХ–ХХ ст. ідеї космополітизму використовували для обґрунтування необхідності створення наднаціонального співтовариства.

О. Філімонова – доктор філософських наук, професор кафедри філософії детально аналізувала термін урбанізм. Урбанізм – це тематика у мистецтві ХХ ст., зображення життя великих міст. Немає необхідності доводити, що сучасний урбанізм, як невід'ємна риса модернізації розвивається в своїй уніфікації дії явища, урбанізоване суспільство демонструє на контрасті далекосяжних змін нові грані своїх специфічних характеристик. Сьогодні його модель відрізняється глобальним поширенням, являє собою новий тип організації простору і часу, людей і речей. У своїх здібностях до метаморфоз урбанізм не тотожний сам собі: одночасно універсальний і варіабельний, він є очевидною частиною структури різних культур і в цьому сенсі виступає виразником світоглядних станів. Таким чином, ми зробили висновок, що космополітичний урбанізм – це відчуття людини у цілому світі, будівництво специфіки життя у місті.

Аби детальніше розглянути тематику магістерської роботи потрібно проаналізувати основне поняття, характерне ХХІ ст., – «постмодернізм». Ми зробили це за допомогою електронної Енциклопедії Навколо світу, звертаючись до думки В. Малахова [20]. Постмодернізм являє собою скоріше інтелектуальний стиль. Постмодернізм (від лат. post – «після» і модернізм), сукупна назва художніх тенденцій, що особливо чітко позначилися в 1960-і роки і які характеризуються радикальним переглядом позиції модернізму і авангарду. Відкинувши можливість утопічного перетворення життя за допомогою мистецтва, представники постмодернізму прийняли буття таким, як воно є і, зробивши мистецтво гранично відкритим, наповнили його не імітаціями чи деформаціями життя, але фрагментами реального життєвого процесу. Постмодернізм – це гіпер-рефлексія, що виникла в умовах релігійно-філософського вакууму, дискредитації ідеологічних концептів, тотального релятивізму, перевиробництва предметів одномоментного

споживання. Як творча установка, постмодернізм являє максимум інтелектуально-ігрового, евристичного, рефлексивного, деструктивного і мінімум змісто-створюючого, етичного, естетичного, конструктивного. Постмодернізм не відноситься до області філософії або історії, не пов'язаний з ідеологією, не шукає і не стверджує ніяких істин. Постмодернізм розцінюється як реакція на модерністський культ нового, а також як елітна реакція на масову культуру, як поліцентричний стан етико-естетичної парадигми. Постмодернізм також розглядають як реакцію на тотальну комерціалізацію культури, як протистояння офіційної культури. Мистецтво постмодернізму – в тій мірі, в якій воно зберігає функції мистецтва, - це не тільки гра, винаходити, але і спроба подолати катастрофічну роз'єднаність людини і світу. Спосіб подолання – іронія і невизначеність, дадаїстическій заборона на серйозність, змістовність – визначає стилістику постмодернізму. Манера, інтонація, стиль говорять поза волею мовця. Експресія жестикуляційної живопису не менше інформативна, ніж натуралістичний сюжет. Нахили постмодернізму виявляються не в висловлюваннях постмодерністів, а в їх стилістичних перевагах, зокрема в трактуванні наскрізних сюжетів.

Постмодернізм являє собою відмову від побудови «тотальних теорій» (Бойн, Раттанзі), «недовіру до метанаратива» (Ліотар), «критику дискурсивної потреби західних теорій в достовірності і абсолюті» (Шолль) і разом з тим «зміна нашого уявлення про Всесвіт: проста і стабільна модерністська система Ньютона в постмодернізмі змінюється складної, хаотичною і кінцевої системою».

Постмодернізм – це політична течія в мистецтві, архітектурі і критиці другої половини ХХ століття, яке відкололося від модернізму. Для постмодернізму характерні скептичні інтерпретації культури, літератури, мистецтва, філософії, історії, економіки, архітектурі, художньої літератури та літературної критики. Його часто пов'язують з деконструкцією і постструктуралізмом, оскільки термін «постмодернізм» став відомим в умовах

пост структуралістського повороту в ХХ ст. Терміном «постмодернізм» був позначений цілий ряд течій, в основному в мистецтві, музиці і літературі, які стали реакцією на прояви «модернізму» як імперіалістичної фази розвитку капіталізму і для яких був характерний принцип використання елементів і технік колишніх епох [34]. Оксфордський словник визначає постмодернізм як «стиль і поняття в мистецтві, архітектурі і критиці другої половини ХХ століття, який представляє собою відхід від модернізму, що характеризується зверненням до більш раннім стилям і традиціям, змішанням різних художніх стилів і засобів, а також принциповим недовірою до теорії». Згідно Джінджелу і Вінчі, терміном «постмодернізм» був названий ряд пов'язаних між собою теорій сучасної цивілізації, об'єднаних темою заходу «модернізму». Постмодернізмом називається певний період, а також новий дискурс, особливий тип раціоналізму, стиль, нова ідея і філософія. Цей стиль можна охарактеризувати як відмова від загальноприйнятих положень, прийняття плюралізму та децентралізації наукових співтовариств, джерел знань і мовних ігор; увагу до відмінностей і різноманітності, а також прагнення їх засвоїти; готовність без сорому і страху приймати той чи інший вибір в умовах свободи думок; безмежні (нескінченні) можливості для інтерпретації реальності; замість використання звичних категорій часу і місця, прагнення зрозуміти реальність в її цілісності / автономності; боротьба з ідеєю поділу людини на душу і тіло і неприйняття домінування однієї абсолютної реальності. В цілому постмодернізм – це той дух, що пронизує сучасну думку. Він кидає виклик звичним твердженнями, методам, підходам, типам мислення і цінностей. Педагоги, які мислять повинні бути в курсі постмодерністських пропозицій щодо вдосконалення системи освіти, але вони також повинні з обережністю використовувати постмодерністський жаргон для заманювання читачів, оскільки, незважаючи на благі спонукання, це може спричинити для них кепські наслідки. При цьому необхідно розуміти, що не всяке твердження постмодерністів є постмодерністським.

Хоча можливо, особливо з точки зору постмодернізму, краще взагалі відмовитися від будь-яких штампів [34].

Що стосується постмодерністського танцю, його дуже наглядно розкриває у своїй роботі О. Кісеєва – «Нові форми музичного театру [9]. Танець постмодерн». У музичному театрі другої половини ХХ ст. виникають нові форми музично-хореографічного мистецтва, альтернативні академічному балету і представляють собою складні з'єднання хореографії, музики, слова, пантоміми, кіно; серед них – танець постмодерн і сучасний танець, пластичний і танцювальний театр. Тенденція ця, зародившись в наприкінці 1950-х рр., на протязі наступних трьох десятиліть стрімко розвивається і до кінця 1980-х набуває широкого визнання. На рубежі 1990-2000-х рр. вона знаходить глобальні масштаби (географічні кордони охоплюють США, країни Західної і Східної Європи, Японію, Китай, Північну Корею, Південну Африку), що дозволяє говорити про формуванні нового пласта сучасної художньої культури. Поява і розвиток нових форм музичного театру обумовлено зміною культурної парадигми. У ситуації постмодерну світ постає помилковим, уподібнюється лабіринту (У. Еко), сукупності нерозв'язних колізій (Ж. Дерріда). Істотні трансформації в контексті постіндустріальної культури переживає мистецтво, переорієнтуються з художнього твору на процес його створення, з автора – на масову аудиторію, з вербальності – на візуальність, тілесність, жест, ритуал. Мистецтво прагне не наслідувати життя, але бути ним, формуючи ігровий, альтернативний тип особистості. Танець постмодерн заявив про себе як масштабне і всеосяжне явище світової культури другої половини ХХ – початку ХХІ ст., що грає важливу роль в розвитку магістральних течій музикально-хореографічної культури. Його значимість обумовлена, з одного боку, високими художньо-естетичними достоїнствами, що дозволяють включити його в ряд шедеврів академічного мистецтва, з іншого, – комунікативними функціями, яскраво вираженим консолідуючим потенціалом.

Термін «Танець постмодерн» досить розпливчасто інтерпретується в мистецтвознавчих роботах, включаючи дослідження, присвячені сучасному танцю. Неоднозначність тлумачень і відсутність єдиного підходу до цього явища породжують широке дискусійне поле, що не обмежується обговоренням тільки художніх аспектів проблеми. Актуальними видаються питання, зумовлені специфікою постмодерного танцю як феномена культури другої половини ХХ – початку ХХІ ст., його взаємовідносинами з іншими явищами музичної та хореографічної культури, зв'язками з насущними проблемами постіндустріального суспільства, і багато інших. Полеміка, що підігривається новаторськими постановками, характеризується пильною увагою до їх стильовим і жанровими особливостями.

Постмодернізм – складний культурний феномен кінця ХХ початку ХХІ ст., в основі якого лежить специфічна парадигмальна установка на сприйняття світу як хаосу – «постмодерністська чутливість». Зв'язок епох, відкритість, «наскрізний розвиток», не замкнутість на одному історичному епохальному пласті, на однієї ідеї є однією з найхарактерніших особливостей постмодернізму. Принципами естетики постмодернізму, які стало розповсюджуються, є творча установка на відмову від будь-яких глобальних авторських амбіцій, принципового авторства, усвідомленої демонстрації «втоми» від культури і іронічного ставлення до неї в цілому і до творчої діяльності зокрема, іронія над самим фактом існування культури у наш час.

Одним із головних понять тематики магістерської роботи є «індустрія розваг». Індустрія розваг – це сфера діяльності, спрямована на задоволення потреб у розвагах, – одна з найбільш динамічно прогресуючих галузей у світі, що вважається досить молодою. Метою індустрії розваг є створення умов добровільного вибору видів розваг у необмеженому переліку.

Останнім часом індустрія розваг стає все більш популярна. Зараз по всьому світу існує велика кількість різних розважальних закладів. Індустрія розваг – один з компонентів розвитку людської цивілізації. Люди зацікавлені в розвагах, бо це дає їм повноцінно насолодитися відпочинком, отримати

задоволення і позитивні емоції. Сім'ї з дітьми їдуть в парки розваг, де є все для повноцінного відпочинку як дітей, так і дорослих. Також великою популярністю у людей користуються шоу-програми та театралізовані постановки. Усе це коштує чималих грошей, тому індустрія розваг в даний час є однією з найбільш динамічно прогресуючою галуззю.

Висновки до розділу 1

1. Комплекс культурологічного та мистецтвознавчого підходів у дослідженні інноваційної режисури Франко Драгоне надав можливість сформулювати цілісне уявлення про творчий метод всесвітньо відомого режисера. А синтез біографічного методу, методу інтерв'ю, методу аналізу творчості Франко Драгоне та методу аналізу La Perle шоу дозволив концептуалізувати інноваційний метод режисури Драгоне, який винайшов унікальну систему роботи у театрі масових видовищ, використовуючи інноваційні технології.

Магістерська робота ґрунтується на вище зазначених методах, що використовувалися в сукупності й окремо. Методика дослідження направлена безпосередньо на повноцінне розкриття теми.

2. З метою всебічного дослідження інноваційного методу режисури Франко Драгоне було проаналізовано та зібрано науково-теоретичну та публіцистичну літературу, проте в ній відсутні аналізи сутності його роботи, які нас цікавлять. Тож ми звернулись до інтерв'ю науковців технологічної сфери. Усі опрацьовані матеріали були присвячені роботі акторів із сучасними технологіями, режисурі масових видовищ, а також інноваційним змінам у сучасному театральному мистецтві XXI ст. Новизна теми зумовлює авторське звернення до інтернет-джерел та контенту відео-хостингу, що дає змогу проаналізувати детально видовищність новітніх шоу Франко Драгоне.

РОЗДІЛ 2

ПЕРШІ ІННОВАЦІЙНІ РЕЖИСЕРСЬКІ РОБОТИ ФРАНКО ДРАГОНЕ У НОВОМУ ФОРМАТІ ЦИРКУ ДЮ СОЛЕЙ

2.1 Тридцятилітня історія цирку Дю Солей: епоха Франко Драгоне та пост-Драгоне

Франко Драгоне, як вважає критика, – «геніальний сучасний режисер» світових шоу-програм. Він народився в Італії, але виріс в Ла-Лув'єр – промисловому містечку в Бельгії. Дитинство майбутнього режисера було не легким, воно супроводжувалося постійними бунтами та страйками, Франко був в оточенні людей, мотивованих крайніми лівими поглядами. Він завжди брав участь у політичних демонстраціях. Тому коли маленький Драгоне потрапив до театрального гуртка у школі, це було для нього так зване одкровення. Театр має змогу змінити життя, і воно, безсумнівно, змінило життя Франко Драгоне, який нині став всесвітньо відомим режисером. В якості режисера театру і кіно він працював з бездомними, наркоманами, ув'язненими, брав непрофесійних акторів, які ділилися своїми особистими історіями. Його цікавили справжні почуття, переживання інших людей, він прагнув, аби на сцені люди грали самих себе. Рідне місто, як і інші шахтарські містечка, переживало тоді непрості часи, і Франко почав створювати постановки, в яких відбивалися печалі і сподівання оточуючих. Він уперше усвідомив чарівний механізм відходу від реальності, можливості трансформувати проблеми в позитивні емоції. Вивчав драму та акторську майстерність у Консерваторії Королівський де Монс, закохуючись у комедію дель арте [15]. У 1980 р. Франко Драгоне переїхав в Монреаль, де Гі Карон – директор Національної циркової школи – запропонував йому провести майстер-клас для студентів і викладачів. Після цього, молодий Франко створив в якості режисера й продюсера циркову виставу, і це був підсумок

року навчання артистів. У 1984 р. на цій виставі побував Гі Лаліберте – цирковий актор, який на той час займався створенням нині всесвітньо відомого Цирку дю Солей. У 1985 р. Гі Лаліберте запросив Гі Карон до Цирку дю Солей, а той покликав туди і Франко Драгоне в якості режисера шоу. Натхнений свободою творчості і наповнений власними сміливими ідеями, Франко приєднався до Цирку дю Солей і близько 12 років працював над світовими постановками неймовірного цирку-театру. Його вистави перевертають свідомість глядачів і відкривають абсолютно новий театральний жанр. Саме Франко Драгоне зіграв ключову роль у створенні сплаву культур і творчих дисциплін, які характеризують усі його постановки. Режисер відповідав за всі вистави Цирку дю Солей 1985–1998 рр. Як вважають численні критики-тетрознавці, *саме завдяки Франко Драгоне і виникло неперевершене поєднання театру і цирку, що стало візитною карткою усієї трупи* [15].

Артистична кар'єра Франко Драгоне почалась без найменших припущень, що вона може бути кар'єрою. У ранні роки театр допоміг йому зберегти розумність і не перетворитися в розбишаку. Перший сценічний досвід був захоплюючим. У той час Франко зрозумів, що театр – це мистецтво, причому мистецтво, насамперед, призначене для простих людей. Зараз він вже не актор, але, перебуваючи в тіні, виводить під софіти інших артистів. Франко намагається подарувати якомога більшій аудиторії різні барвисті і цікаві відчуття. Зіграти може кожен, а ось предстати самим собою перед публікою – лише одиниці. Саме таких акторів виховує режисер.

На наш погляд, слід особливо підкреслити, що зміна культурної парадигми як зміна не тільки системи соціальних, культурних та мистецьких цінностей, а й певна зміна глядацьких очікувань, безумовно, постала важливим фактором впливу на розуміння Ф. Драгоне сутності обраної ним професії режисера, по суті, на його творче становлення. На зміну епосу модерна прийшов постмодернізм з його небувалим інтересом до дозвілля і розваг. В умовах динамічно-мінливого світу далеко не кожному було

очевидно, що необхідний інший підхід до створення розваг, в тому числі видовищ.

Франко Драгоне, як виявляє аналіз його інтерв'ю та режисерських робіт в рамках Цирку дю Солей, свідомо схиляється до того, що новітній час відзначається зростаючим інтересом публіки до найяскравіших видовищ, які базуються на принципово іншій естетиці. За його визначенням, «сучасний художник не відображає і не замінює, він згущує реальність, заглядає вглиб себе, будучи готовим відкрити аудиторії свою душу. Сучасний художник, знехтувавши сором, публічно оголює свої таємні фантазії, мрії, страхи, часто застосовуючи інтуїцію. А глядачу цікава не буденна реальність, рутинна правда життя, а – казка, фантазія» [25]. І Франко Драгоне у цьому напрямку «коректує» своє мистецьке мислення та ставлення до оточуючого світу, відчуваючи потяг до мистецтва цирку, в якому просто не можливо «програвати у півноги» трюки, бо вони є відбиттям реальної віртуозності майстра, що відшліфовує їх роками. Цирк, на його думку, – «найсправжніше мистецтво» [25].

Саме у Цирку дю Солей йому вдалося створити власний казковий світ як новий міф. Цим принципом Франко Драгоне буде користуватися і далі, протягом усієї своєї роботи над будь-яким шоу. Тож правомірно численні критики вважають, що він «зробив цирку щеплення театром», додавши до циркового шоу театралізацію.

«Феєричний Цирк дю Солей здійснив переворот у цирковому мистецтві, нагадавши світу, що цирк може не тільки розважати, а й створювати нову реальність. Неймовірні експерименти над людським тілом відмінюють владу над земним тяжінням, а містерії звуку та світла заманюють глядача в лабіринт філософських драм, аби вони пробиралися до сонця разом із героями вистави. Коли приходиш на вистави цього режисера, ти ніби потрапляєш в інший світ, де немає перепон, де ти автор своєї долі» [25]. «Так неймовірно міняється звичайний цирк, якщо до нього додати театралізацію» [14].

Ф. Драгоне став креативним директором восьми шоу Цирку дю Солей, більшість з них йдуть і нині. А саме: 1988–1989 – «Цирк, вигаданий заново»; 1990 – «Новий досвід»; 1992 – «Бродячий акробат»; 1993 – «Чари» – перше стаціонарне шоу в Лас-Вегасі; 1994 – «Солодкий смуток»; 1996 – «Хтось»; 1998 – «Вода» й «Гуляти, марнувати життя».

За численними висловлюваннями критиків, *завдяки Франко Драгоне був створений неповторний стиль Цирку дю Солей, в якому поєднуються театр, хореографія, музика і технології – вони об'єднані історією, що є розказаною без єдиного слова*. Ф. Драгоне, по суті, придумав новий цирк і змінив погляд на індустрію розваг в цілому. Було створено новий синтетичний жанр, що поєднує модерн і бароко, драматичне мистецтво з почуттями гумору та витонченою душевністю, коли історія розповідається образами і ритмами [16].

Цирк дю Солей – наймогутніша в світі імперія розваг, орієнтована на «циркову справжність». І ще не відомому на той час режисеру пощастило стати частиною чарівного світу, який пронизаний свободою майструвати та творити на сцені. Франко Драгоне мав повну свободу дії, а Ги Лаліберте не створював йому творчі рамки. І виник новий культурний феномен, свого роду «цирковий Голлівуд», бо Цирк дю Солей з повним на те правом можна назвати «Фабрикою циркових мрій», головною рушійною силою якого з самого початку і до цієї пори є креативно-творчий підхід, запропонований свого часу саме Франко Драгоне. Як людина, що володіє ідеальним почуттям балансу між творчими мріями і діловим підходом, талановитий Франко Драгоне розвивається у цій сфері, досягаючи недосяжного та руйнуючи всі бар'єри. Світ вистав Франко Драгоне є населеним фантастичними персонажами, що оповідають історії незвичайних людей, які володіють воістину містичною чарівністю, виразною пластикою і бездоганною технікою циркових трюків. Якщо додати до всього цього розкіш костюмів і винахідливість сценографів, «магію» світла, оригінальну музику живого голосу та «живого» оркестру, разом можливо отримати складові тієї казкової

чарівності, якою пронизані усі спектаклі Цирку дю Солей, що створені Ф. Драгоне.

Як вище згадувалось, на початку 1990-х рр. репутація Ф. Драгоне значно зросла з представленою роботою в руслі «космополітичного урбанізму» «Бродячий акробат». І ще збільшилася після того, як він повністю змінив і ввів ультрасучасне виробництво в Цирк дю Солей, а саме у виставу «Чари» (Treasure Island в Лас-Вегас, Невада). «Чари» змінили природу виробничих шоу в Лас-Вегасі. Це оригінальне шоу, яке поєднує в собі потужний атлетизм, високоенергетичну акробатику і надихаючі образи, що стали візитною карткою компанії. Її називають «квіткою в пустелі», «Чари» заворожує покоління глядачів своєю хвилюючою сумішшю химерності, драматизму і неймовірного втілення в життя на сцені. Представлене на Острові Скарбів шоу стало абсолютним відкриттям того, що саме життя є загадкою. Підлога сцени є гумовою, виготовленою з перероблених старих шин та кросівок. Усе утримується поліуретановим клеєм і покривається тисячами галонів рідини, яка висихає на поверхні. Підйомник має 36 футів у діаметрі і включає 28-футову обертову сходинку, обертовий етап обертається до 10 обертів в хвилину. Реквізит, обладнання та виконавці піднімаються до рівня сцени з підвалу чотирма рухомими підйомниками. Равлик, який збільшується протягом усього шоу, називають Аліса. До кінця вистави це гігантська надувна лялька, якою керують чотири людини з середини. Простежується неординарний підхід до декорації та місця дії, в якому опиняються усі герої. Отже, у цьому шоу ми вже можемо спостерігати те, як вміло та вправно Франко Драгоне починає використовувати технології у своїх шоу-програмах Цирку дю Солей[29].

Коли Франко Драгоне уперше випустив прем'єру шоу «Солодкий смуток», глядачі сприйняли її як недороблену роботу та розкритикували шоу. Режисер намагався винайти унікальний підхід, дати імпульс усій творчій групі для подальшої роботи. Він експериментував вдалими та невдалими спробами, але все ж таки винайшов неймовірне й нове. Усі ті, хто пішов за

ним та піймав його імпульс, зрозуміли методику та відкрили в собі себе нового. Через три місяці шоу досягло колосального успіху. Режисер вміє заряджати, а це – один з головних критеріїв, яким, на його думку, повинен володіти справжній майстер своєї справи. Шоу «Солодкий смуток» є все, за що глядачі люблять Цирк дю Солей: красиві костюми, складні акробатичні номери, виконані на живо вокальні композиції. А також театралізована постановка режисера Франко Драгон, який задумував створити виставу в готичному дусі. Alegria по-іспанськи означає радість. Але, в тому районі Італії, звідки режисер родом, прийнято кричати це слово, коли ти відчуваєш біль. Тому в шоу, набагато більше похмурих мелодій і темного кольору, ніж в інших роботах яскравого Цирку Сонця. Сцена увінчана гігантським куполом, декорована колонами і балюстрадами в єдиному стилі. Купол створений спеціально для того, щоб створювати відчуття потужності, як в церквах або ж в урядових будівлях. На сцені, на протилежних сторонах присутні спіральні пандуси, проведені униз, що позначає невідомість. Підлога у вигляді голови саламандри. Стилiстичне оформлення в стилі XVII ст. відображає якусь ностальгію, а осіння колірна палітра надає шоу світлову неясність. Важливо зрозуміти, що режисер не збирає готові номери, він створює ціле шоу, а отже будує монтажні з'єднання та наскрізну дію.

Франко Драгон зазначає, що «Хтось» на відміну від інших шоу Цирк дю Солей вперше розповідає не про казковий, вигаданий світ, а про повсякденність. У центрі історії – маленька дівчинка Зоуї, яка страждає від відсутності уваги з боку вічно зайнятих батьків. Втім, без вигаданого світу і тут не обійшлося: в спробі стати з «хтось» «кимось» Зоуї йде слідом за персонажем з парасолькою. Ця вигадана людина без голови (той самий «Хтось»), збігає з сірої реальності в дивний, захоплюючий світ пригод. Ідея прийшла в голову Франко Драгоне, коли той прогулювався вулицями Нью-Йорка і зауважив, що люди дивляться тільки прямо перед собою, не звертаючи уваги ні на кого навколо. Так з'явилася головна концепція шоу: кожна людина в один момент може стати для когось – кимось. «Хтось»

говорить про те, як важливо відкриватися і пускати інших людей у свій світ. Ось так, повсякденну, звичайну історію, режисер зробив чимось масштабним та неймовірним.

Шоу «Марнування життя» (La Nouba) – це незабутня подорож через всесвіт – одночасно небезпечна і захоплююча, лякаюча і знайома. «Марнування життя» – це історія історій, обитель усіх загадок, місце, де сусідами є мрії і кошмари. Вона вабить нас, змушує відкривати в собі пристрасті, які, як нам здавалося, залишилися в далекому минулому. Тут можливо усе. Шоу «Марнування життя» представляє дві групи персонажів. Протягом усієї вистави яскравий світ чарівної фантазії цирку стикається з чорно-білими барвами міських жителів. Але, як буває в казках, не так цей контраст, скільки взаємодія між двома групами збуджує нашу свідомість.

У всьому світі більше ніж 40 мільйонів людей подивились справжні сучасні шедеври Цирку дю Солей – симбіоз поєднання сучасного танцю, живої музики, театру та балету, що створює незабутнє враження на глядачів. І цей цирк не перестає дивувати аудиторію XXI ст. Режисура Ф. Драгоне у виставах Цирку дю Солей створила можливість опинитися в альтернативній реальності, місці, що уміло збудоване із застосуванням безмежної фантазії, місці, що більше схоже на сон. Глядач опиняється в іншому світі – таємничому, різнокольоровому, блискучому, наповненому радістю. Ця ідея є, на нашу думку, ключовою для Ф. Драгоне, який і після розтавання з Цирком дю Солей зміг це ефективно реалізувати у сучасних реаліях свого творчого шляху.

Таким чином, беззаперечним є те, що шоу Франко Драгоне, які були створені разом із Цирком дю Солей, принесли сучасний рух та задали нові тенденції розвитку всього світового цирку. Франко Драгоне став тим, хто змінив уявлення про цирк та запатентував нову гілку розвитку трюкового мистецтва, Нового Цирку.

Цирку дю Солей вдалося виявити, синтезувати, створити власний творчий метод, свій естетичний міф, від якого перехопило подих у десятків

мільйонів глядачів по всій планеті. Цирк дю Солей з легкої руки Франко Драгоне став свого роду «мережею дорогих стильних бутиків, що пропонують ексклюзивний товар»: найтонші почуття, джерела емоцій, сильні переживання, таємничі фантазії і потужні викиди позитивного настрою. Франко Драгоне змусив цирковий маятник стало штовхатися у бік театру, з цієї ідеї він все й починав.

2.2 Своєрідність підходу Франко Драгоне до відбору і методу роботи з акторами

Сьогоднішня дійсність диктує нові форми та змісти мистецтву, безумовно, не залишається осторонь й театр сучасності. Відбувається трансформація театралізації як такої – видозмінюються, оновлюються принципи сценічного образотворення. Це стає справжнім викликом для сучасного режисера, який повинен мислити глибше, дивитися ширше і бачити світ у всьому різноманітті можливих ракурсів, розмовляти мовою XXI століття. Саме таким є Франко Драгоне – знаковий режисер-інноватор, який винайшов свою унікальну стилістику, ніби граючи з новітніми технологіями і створюючи неймовірну видовищність театру масових форм. У його шоу одночасно узгоджено співіснує історія і легенда, театр і цирк, опера і танець, спорт і відео-арт.

Коли актори приходять на кастинг до всесвітньо відомого режисера, перш за все, він ставить усім одне питання: «Скажи мені, хто ти?». Але він не чекає почути такі слова, як «цирковий актор» чи «спортсмен» – це всього лише заняття, професія. Франко вимагає від всього в житті найбільшого, він шукає нестандартно мислячих людей, спроможних відкривати перед іншими самих себе, які є, через гру на сцені, трюки, хореографію. За допомогою свого методу він знаходить, як каже К. Станіславський, необхідні «гачечки та петельки» та смикає за них. Він творець, котрий працює з акробатами,

танцюристами, музикантами, які через довгий і тяжкий процес пошуку самих себе стають артистами.

Актор, насамперед, – людина, яка має душу, а, головне, так звану – людяність. Людина – це тонкий механізм зосередження емоцій і думок. І цими внутрішніми почуттями можливо керувати та знаходити необхідні для ролі емоції. Грати на сцені самих себе – «Я в запропонованих обставинах». Тільки ті люди, які розуміють себе і знають себе достатньо, можуть бути артистами. Адже тільки вони можуть так представляти образи інших людей, щоб впливати на аудиторію зі сцени, доторкаючись до глибин душ глядачів, обмінюючись з ними своїми історіями одним лише поглядом. «Невиразних людей не буває», – каже Франко Драгоне – «в кожному можливе відкрити те, що знадобиться для постановки. Режисер повинен повірити артисту, допомогти йому відкрити очі на його внутрішній світ або хоча б познайомити його з самим собою. Я вирощує унікальне древо пізнання самого себе» [30].

Його своєрідний метод роботи з акторами в тому, щоб актор якомога більше відкрив самого себе. Саме самого себе, а не щось інше! Тобто головне завдання його методу полягає в тому, щоб знайти внутрішню красу і висловити її через фізичну дію безвідносно до того, що це за людина [30].

Зазвичай Франко Драгоне приходить на репетиції без сценарію, він вважає, що на початку треба творити без нього. Звісно є ідеї та певний план, але усе приходить лише на сцені; вона надихає режисера. Буває навіть так, що він відкидає усі наробітки та починає писати заново. Коли нові актори потрапляють до нього, вони зовсім не розуміють методики його роботи, для них усе це виглядає дуже не професійно. «Франко приходить на репетиції «непідготовленим», тобто «без заготовок» – сумісна думка акторів, які тільки починають працювати з цим геніальним режисером. «Він нічого не ставить, все тягне з нас» – вважають артисти, але це не так, усе це його метод роботи. Ф. Драгоне прагне справжніх емоцій на сцені, він не той режисер який буде вистроювати кожен рух свого актора. Франко Драгоне прагне живої гри у живому шоу, якому властиві елементи імпровізації. Якщо артисти будуть

створювати разом із режисером виставу, вони будуть відчувати себе співавторами великої історії, яка створюється в них на очах. «Шоу завжди починається з неясної дії чи розпливчастої ідеї, а потім поволі режисер починає вибудовуватися і тільки на сцені ти розумієш що увійде у шоу, а що ні. Метод роботи багатьох режисерів можливо описати декількома словами: «Іди туди і зроби так!», зовсім не заглядаючи ніякого сенсу всередину людини» [15]. Франко Драгон, навпаки, працюючи з будь-яким артистом, «автоматично запрошує його бути не «клієнтом» або «пасажиром», а вже безпосередньо частиною цілого спектаклю, його співавтором. Дуже важливо, щоб артист відчув свободу творчості. Чи не найпрекрасне те, що є можливість творити. І тут в гру вступає дуже важлива характеристика Франко і його методу: він провокатор. Драгоне часто створює ситуацію, коли людина відчуває: все, що він робить, виходить з його нутра. Іншими словами, Франко, провокуючи і дратуючи, виводить людину на якусь ступінь одкровення, на діалог із самим собою. Завдання Франко – схопити і розвинути те, що пропонує артист. Тому, коли створюється «словник вистави», виконавці відчують себе не сторонніми читачами, а укладачами, творцями цієї книги. Їх ступінь віддачі – сто процентів. Для нього дуже важливо, щоб актор відчув принципову, безумовну, безкрайню свободу творчості. Франко Драгоне, як істинний режисер-провокатор, створює ситуацію, «коли актор стає на сходинку неймовірного одкровення» [15].

Часто роботу Франко Драгоне порівнюють з добрим джазом: в його роботі завжди присутній імпровізаційний початок. Звичайно, є гармонійна сітка, жорстка опора. Припустимо, існує схема, проте, як і в джазі, свобода інтерпретації. Однак це не означає, що все шоу Франко – суцільний джем-сейшн, режисер будує шоу, змушуючи акторів відчувати їх необхідність та значимість. Усе це за для того, щоб вони самі хотіли більшого та постійно розвивалися та працювали над собою.

Абсолютна більшість шоу Франко Драгон в Цирку дю Солей – високотехнологічні. Але ні в одному з здійснених або перебувають у

провадженні проектів технічне нововведення або гаджет не є для Франка «приводом для творчості». Це всього лише елемент вистави, необхідна підмога для артиста, звичайна декорація. Тобто, поки людина не стає переконливим в тому, що він робить, він не допускається до техніки. Якщо людина порожня, то будь-яке технічне пристосування буде кричати на сто раз голосніше про його порожнечу, тому поява кожного ліфта або спецефекта виправдано драматургією вистави. У Франка були довгі періоди роботи без техніки, без гаджетів. З інноваціями треба вміти працювати, з ними необхідно злитися та стати одним цілим. Усі вважають, що технології допомагають артистам, але навпаки, їм важче працювати з технікою. Перш за все артистам необхідно пізнати душу приладу, «потоваришувати із ним», знайти до нього підхід, не ховатися за спецефектами, а співпрацювати із ними та відкривати себе як актора, художника-творця.

Таким чином, слід визначити, що художник-творець щоразу демонструє найвищі людські досягнення і приголомшливу «ювелірну» точність, майстерність і віртуозність. Циркова дія безпосередньо пов'язана із самою суттю художньої образності циркового мистецтва: створення циркового образу здійснюється не шляхом імітації – не зображенням бажаного за допомогою циркової дії, а шляхом прямого вираження в оригінальній цирковій дії певного характеру і рис виконавця – його «Образ–Я». Свій образ актор цирку буквально «ліпить з себе», в чому принципове визначення манежної дії, яка виступає основою виконавських технік, що входять в коло творчих принципів майстра. Тож процес сприйняття художньої образності циркового мистецтва реально уможливорює неповторність атмосфери, що утворюється ситуацією своєрідного «емоційного зараження», коли виникає «жива» гра з формою, що виявляється повною реального змісту, до того ж значущого.

Метод роботи Франко Драгон дуже схожий на метод Гедрюса Мацкявічюс. В атмосфері цирку вітає віра в людську виразність, енергію

перетворення. Метод провокаційного діалогу і співтворчість – подібний елемент в системах Мацкявічюс і Франко Драгон.

Гедрюса Мацкявічюс створював оригінальні сценарії для своїх вистав, використовуючи зміст так, що сюжет і навіть складні філософські метафоричні змісти могли бути донесені зі сцени, не потребуючи в вербальному поясненні – це і принесло постановнику славу «режисера однієї великої паузи». Це – оригінальна мова пластичної образності, обрана для втілення режисерських ідей. Мацкявічюс багато уваги приділяв розвитку творчої уяви та інтелекту своїх артистів, розширенню художнього кругозору, експериментував з формулою швидкого і тотального занурення в світ майбутнього спектаклю. Він розвивав здатність до самостійного творчого мислення, тренував бачення життя персонажа, щоб кожен емоційний виплеск на сцені був підготовлений точним знанням його причин, набутим під час репетиції [10]. Мацкявічюс прагнув до створення колективу однодумців, рівноправних спаринг-партнерів режисера, не просто навчених виконання його задуму, але і здатних до повноцінної співтворчості. Мова театру Мацкявічюс схожа на мову ніжності і бурі, польоту і нестримного падіння в безодню, яскравість емоцій вимагає наполегливої праці над тілом і душею, вмирання і воскресіння на майданчику. Образну картину свого методу режисер описує в руслі того, що «спочатку він вибивав у акторів з під ніг твердь життя, і, огорнувши якоюсь ідеєю, піднімав вгору. Вони з переляку борсалися в незвичному для них середовищі. Потім режисер опускав їх униз і занурював в пучину життя. Його актори поверталися в звичний світ уже іншими». Мацкявічюсу властива особлива чуйність до музики, осмисленість кожного жесту, руху, пози, вміння вільно і природно відчувати себе в будь-якому костюмі і гримі і бути готовим до моментального перетворення і перетворення (за вечір один артист виконує кілька ролей). Артисти у Мацкявічюс існують, підкоряючись суворій режисерській ідеї, ретельно, до дрібниць продуманої і вивіреної. Разом з тим, їм дозволено дуже багато –

режисер допускає саму сміливу акторську імпровізацію, якщо вона збагачує духовний сенс події, надає їй більшої виразності.

На нашу думку, Франко Драгоне використовує вже відомий метод Гедрюса Мацкявічюс, але суттєво вдосконалюючи його [10].

Франко Драгоне – людина-провокатор, людина-батарея, генератор ідей. Він вміє заряджати, залишати після себе великий слід і довіряти. Він постійно дає поштовх усій творчій групі, не лише артистам, а ще й усім, хто буде працювати над виставою. Творчою свободою він наділяє кожного. Усе це надихає та створює бажання творити. В мистецтві не повинно бути кордонів, коли Франко руйнує кордони у свідомості не тільки глядача, але й у всієї творчої групи, це надихає створювати шедеври.

Ще однією з особливостей роботи Франко Драгоне є світова душа – це ще одне визначення людства і людяності. Незалежно від того, де ви народилися або живете, у всіх є здатність до співпереживання – здатність спробувати уявити себе на місці іншої людини, нехай навіть поганої. З Франком завжди працює велика кількість творчих людей з усього світу, вже зараз, кожен мріє стати частиною реальної казки, яку створює режисер. Він об'єднує народи, його шоу стають всесвітньо відомими, та мають змогу зачепити кожного, дістатися до глибини його душі. Аудиторія творця співпереживає артистам, стає більш людяною, відкритою світу, починає бачити себе з кращого боку. В кожній історії глядач має змогу побачити самого себе. Дивно те, що це часто бентежить людей, вони самі дивуються тому, скільки душевної доброти в них приховано. Це говорить про те, що Франко, як режисер виконав своє призначення. Він виховує глядача, доносить до нього свої думки, та бачить оклик в їх очах. Після перегляду аудиторія виходить не з порожніми очима, вони тримають головну думку в їх голові, та проживають її знову і знову. Кожен спектакль повинен викликати особливі емоції, через які простіше донести ту чи іншу ідею.

Інноваційний режисерський почерк Франко Драгоне, пізнаваний по загостреному відтворенні світу людських емоцій, це – радість, страх,

кохання, смуток й т.п., яких глядачі ніби відчутно торкаються. Наше життя – це драма, відношення до життя – драма, сцена – драма. Питання лише одне – як кожен бачить зв'язок взаємовідносин з цим світом, та в якому ракурсі цю драму показують нам на сцені! Він створює видовище, що відбиває звичайне життя, – ми дивимось на самих себе крізь призму театру.

Основний ресурс його роботи – це або люди, яких сформував традиційний цирк, або атлети, спортсмени, які закінчують свою змагальну кар'єру. Століття спортсмена коротке, і олімпійське золото – швидкопливний продукт: раз в чотири роки трапляються нові ігри, і вчорашній герой якщо і не забутий, то йде в тінь з появою нового чемпіона. Тому багато хто з колишніх спортсменів приходять в цирк зі складним до нього ставленням. і колосальною помилкою є думка, що вони зійшли з олімпійських висот і зглянулися до цирку, це зовсім не так. У цирку колишні спортсмени мають змогу самовдосконалюватися та ставати кращими з кожним разом. Їх кар'єра стала на нову сходинку та має змогу досягати нових успіхів та відкрити самого себе зовсім з іншого боку. Один з основоположних принципів творчого методу Франко Драгон – це як раз правильно зорієнтувати актора між вміннями і навичками, які принесли славу (аж до світового визнання) в спорті і абсолютно новою моделлю виразного існування. Франко допомагає акторам віднайти себе, знайти те, що відображає їх, як людину, у фізичній дії, емоційно виправданому зсередини. І тут спортсмен, може бути, вперше в своєму житті стикається з дуже складним вибором між «робити» і «бути». Звідси є вихід або на сцену, або на вулицю.

Дуже часто, особливо в традиційному цирку, існує якась дивна, безглузда «дірка» між «не має особливого значення хореографії» та архіважливим трюком, неймовірною комбінацією, яку виконують ці близькі до фізичної досконалості істоти. Створюваний режисером образ виглядає так, ніби він розрізаний на дві частини: тут ми трохи порухаємося «для краси», а потім – зробимо неймовірний трюк, наприклад сальто-мортале. Саме тут нестиківка між «буттям» і «діянням» заявляє про себе дуже голосно. І один з

основних підходів Франко Драгон – складний, болючий, що вимагає абсолютної правди і прямого включення – це саме визначення людини в зону буття, а не в зону «діяння». Тобто ми вже бачимо, що Франко Драгоне крок за кроком формує свій метод роботи над актором, починаючи від самої першої ланки - їх становлення як артистів – з кастингу й до самої вистави.

Коли актор розуміє, що правда існування на арені не в механічних рухах, то має перетворити свої досягнення як результат багатьох років роботи в мову свого персонажа. Якщо він виконує, наприклад, чотири сальто-мортале, то градус його емоції повинен бути на рівні фізичного напруження. Не повинно бути дисонансу між внутрішнім станом людини і тим, що він робить. Артист повинен бути органічний, цілісний. Але це вдається далеко не всім. Найчастіше людина не в змозі відкинути в сторону «милиці», на які спирається довгі роки, і піти сама, почати власну роботу над роллю. Задача – повністю віддатися емоціям, навчитися поєднувати емоції з трюками. Це дуже складний, болісний процес: треба відкинути все зайве, всю ефектність, буквально – скинути шкіру і знайти спосіб змусити своє внутрішнє єство бути. Фальшивості не повинно бути, тільки справжні емоції, переживання та відчуття (повна віддача сцені). Виставу складають зображення, образи, які говорять безпосередньо з глядачем, коли присутня атмосфера того, що можна назвати магічним реалізмом. Франко ніколи «не водить аудиторію за ніс», навпаки, він хоче, щоб глядач склав свою історію, бажаючи мріяти. Сучасний глядач дуже розумна, він прагне мислити (під час перегляду вистави глядач повинен про щось розмірковувати, вести діалог із самим собою, і вже давно не цікаво аби увесь сюжет був доступний і зрозумілий).

2.3 Режисура Франко Драгоне: новий погляд на індустрію розваг

На сучасному етапі розвитку дозвілля людства, зміна пріоритетів у системі культурних цінностей зумовлює трансформацію використання їх вільного часу. Особливої актуальності сьогодні набуває ринок розваг. Послуги цієї індустрії дуже різноманітні та характеризуються комплексністю, тому що здатні задовольнити різні потреби людини і мають величезний емоційний вплив на аудиторію, сприяючи особистісному розвитку індивіда. Діяльність, яка пов'язана з організацією розваг, виокремлюється в самостійний вид, об'єднуючи мистецтво, спорт, розваги та відпочинок. Отже, сучасна індустрія розваг виступає як самостійна, відокремлена ланка у світовій системі.

Сегмент розваг є важливим елементом для суспільства, що дає мільярдні обороти. Через розваги людина задовольняє свої духовні, інтелектуальні або фізіологічні потреби, оцінює себе як особистість, аналізує свою роль в різних ситуаціях і соціальних системах, отримує заряд емоцій і гострих відчуттів. Тому все частіше і частіше розваги виступають в ролі ведучих спонукальних мотивів. Індустрія розваг постає історичною перспективою поступу суспільства, невід'ємною складовою загального потоку розвитку людської цивілізації (зростає людство, зростає і його потреба в розвагах).

Усе навколо змінюється, й разом із тим змінюється і сутність розваг, з'являється необхідність «у залученні почуттів і розуму». При цьому світова індустрія розваг постає надприбутковим бізнесом [8].

У світлі потужного розвитку індустрії розваг, як зауважує у своїх інтерв'ю Франко Драгоне, він був змушеним мислити в новому руслі, видозмінювати свою режисуру та працювати заради свого самовдосконалення. Франко Драгоне завжди хотів бути популярним, але в той же час ніколи не зраджував своїй професії. На його думку, «творчий процес буде досконалий, тільки тоді, коли увесь творчий колектив буде віддаватися своїй професії. Коли створюється щось від душі і ваші роботи

доходять до безлічі людей, а отже, досягають певної бізнес-цілі, – то вони збагачують і культурне життя, і людей. Вони надають мистецтву нових сил і створюють робочі місця, що також дуже і дуже важливо. Ніхто і ніколи в мистецтві не ставав популярним ставлячи заробіток на чолі кута. Запитайте себе хто ви і що вам потрібно зробити. Індустрія розваг змінюється, і ви як професіонал повинні змінюватися. Подумайте які емоції від залу вам потрібні, щоб підібратися до бажаної мети і дійте через себе. Я завжди все намагаюсь робити через себе, і це головний секрет мого успіху» [25].

Франко Драгоне, на думку критиків, – режисер, що «геніально створює» умови роботи для великої кількості творців: продюсерів, дизайнерів, хореографів, щоб вони росли, як ростуть його артисти. За ці роки його компанія не тільки забезпечила сотні робочих місць в Ла-Лув'єр, а й поставила шоу найвищого рівня – в Лас-Вегасі і Парижі, в китайському Макао, в Опері Неаполя та навіть в Арабських Еміратах. Усі вони входять в топ кращих видовищ. З моменту створення шоу A New Day у 2003 р. і аж до закриття у 2008 р. для багатьох воно було must see Вегаса. У захоплюючому спектаклі Le Reve, що в перекладі з французької означає «сон, мрія», дія розгортається у величезному басейні, який постійно змінює свою форму, під водою десятки водолазів, над водою – синхроністи, танцюристи, відбуваються стрибки з трамплінів та гігантські водоспади. З кожним роком зростає попит на новітні технології, глядач стає вибагливішим, отже, його потрібно дивувати. Індустрія розваг змінюється, а разом із нею змінюються й режисерські постановки Франко Драгоне.

Саме через швидкий розвиток не тільки мистецтва, а й самого світу, Франко Драгоне винайшов неймовірні живі шоу як поєднання безлічі різних підходів до нього – у його шоу можна виявити одночасно оперу і танець, театр і цирк, спорт і відео, історію та легенди, міфи і осяяння. Це справжня еkleктика мистецтва.

Режисером було розроблено так звану внутрішню «кухню», яка складається з трьох глобальних ступенів: «формування», «тренування та

творчості» й «праці». «Формування» Франко Драгоне називає період, коли він збирає, формує творчу групу. Підбирає артистів з усього світу, в яких він не сумнівається. Новий колектив потрапляє в руки майстрів: хореографів, тренерів по вокалу, музикантів, тренерів з акробатики, гімнастики, жонглювання. Починається творчий процес тренування, в якому кожен прагне самовдосконалення. Маючи спортивний, атлетичний або цирковий досвід, вони потрапляють до магічного світу Франко Драгоне. Це – і «майстерні комедії дель арте», і контактна імпровізація, і вільна імпровізація, і вільний танець, і контемпорарі, і дуже багато інших дисциплін.

Наступним етапом стає «тренування та творчість» – це, коли вже оброблені артисти і створені сегменти переходять із ситуації студійної в театральну і адаптуються в просторі нового шоу. Далі люди надходять в руки Франко Драгон – це «праця». Часто буває так, що вже в процесі «тренування та творчість» того, кого вважали великим досягненням починає виглядати не кращим чином. І навпаки, якась дурниця, раптом починає виблискувати, як діамант. І знаходить усе це Франко Драгоне, який вмів розкривати артистів та й усю свою творчу групу.

Таким чином, у сьогоdnішніх умовах Франко Драгоне уважно стежить за тенденціями розвитку основних сегментів індустрії розваг та ефективно користується усіма новими можливостями, а головне створює свої унікальні.

В одному з своїх інтерв'ю Франко Драгоне згадує, що обсяг світової індустрії розваг і медіа за підсумками 2018 р. склав 2,1 трлн дол. Очікується, що в період до 2023 р. він буде рости із середньорічними темпами на рівні 4,3% і досягне 2,6 трлн дол. Додатковим імпульсом для індустрії розваг може стати повноцінне комерційне впровадження різних технологій, наприклад, 5G, голограми, а також віртуальної реальності, що й буде стимулювати стрімкий розвиток цієї індустрії.

Висновки до розділу 2

1. Професійність Франко Драгоне розвивалась на тлі роботи у всесвітньо відомому Цирку дю Солей. Ф. Драгоне змінив цирк, додавши до нього елементи театралізації, симбіоз поєднання танцю, музики та балету. Своїми виставами режисер задавав сучасний рух та створював нові тенденції у всесвіті цирку. Він впроваджував сучасні технології, як новий виток у розвитку режисури, а також використовував арсенал нових засобів виразності. Франко Драгоне зумів перетворити звичайний цирк в щось більше, в справжнє шоу, в особливий художній світ, де не існує меж й усе відбувається «насправді, і глядачі потрапляють у казку, в якій перебувають увесь час перегляду вистави».

2. Важливим аспектом є те, що Франко Драгон розвиває у своїх артистів здатність до самостійного мислення, бачення життя свого персонажа та співтворчості. Дуже важливим є вміння акторів влучно використовувати імпровізацію. У шоу Ф. Драгоне присутні лише справжні емоції, відчуття та переживання, там не має місця фальші. Франко вимагає від своїх акторів грати на сцені самих себе, аби влучно впливати на аудиторію. Франко Драгоне, як режисер, повинен повірити актору та допомогти відкрити його внутрішній світ, познайомити із самим собою. Головним у методі Драгоне є спроможність знаходження внутрішньої краси та вміння виразити її через фізичну дію на сцені, попри те, який ти у справжньому житті. Актор повинен вміти об'єднувати навички пластики, танцю, балету, акробатичні та циркові вміння, бути музичним й одночасно вправно використовувати акторські знання, створюючи влучні образи героїв.

3. Сьогодення впливає на прогрес навколишніх змін, тому професіоналам в області сценічного мистецтва необхідно встигати стежити за усіма новими тенденціями розвитку індустрії розваг та результативно використовувати нові знання. Сучасного глядача постійно необхідно дивувати, він очікує від кожного дійства чогось бездоганного та нового.

Залучення сучасної техніки, піротехніки, лазерів і світлової апаратури диктують новий тренд у сучасному театральному мистецтві. Сценічні технології відкривають нові можливості для артистів, ініціюючи влучну взаємодію з технологіями з метою породження єдиного цілого. Це нововведення провокує Ф. Драгоне розширювати діапазон своїх знань та втілювати усі свої задуми в контексті нових можливостей.

РОЗДІЛ 3

СПЕЦИФІКА ІННОВАЦІЙНОГО РЕЖИСЕРСЬКОГО МЕТОДУ ФРАНКО ДРАГОНЕ У НОВІТНЬОМУ АКВАШОУ LA PERLE

3.1. Команда професіоналів, сформована Франко Драгоне

Місто Дубаї вабить гостей з різних країн, і іноземці мають змогу розвиватися в умовах інноваційних змін, зумовлених розвитком країни. Тож багато визнаних у світі геніїв своєї справи працюють в Дубаї. Перше постійне шоу Дубая – La Perle – ексцентричне творіння, як висловлюються численні критики, відповідне «ексцентричному творцю – Франко Драгоне, що відомий як один із засновників та режисер Cirque du Soleil. Всесвітньо відомий він саме своїми високотехнологічними шоу, які підкорили цілу планету». Масштабність цієї людини підтверджує той факт, що заради нього держава збудувала в Дубаї «під нього» театр.

Ф. Драгоне не готує нове шоу в існуючому місці, навпаки, для нього будується ціла 10-поверхова будівля з метою спроектувати «особливу творчу платформу», на якій буде творити митець. Його було запрошено створити видовишне розважальне шоу, яке розповість історію ОАЕ. Протягом шоу аспекти багатой культури та історії Дубая, яскраве сьогодення та прагнення майбутнього – все це відображається через музику, спеціальні ефекти, екшн та декорації. La Perle поставляє як одне з найвидовишніших шоу у світі, демонструючи неймовірні мистецькі виступи акторів-акробатів та новаторські технології. Атмосфера, яка охоплює публіку, переводить глядача подалі від дюн Дубай у світ магії та дива. Аби реалізувати проект, Франко Драгоне у свою команду з'єднав талановитих людей з усього світу заради всесвітньо відомого шоу. La Perle надав можливість Драгоне, створити умови роботи для великої кількості творців: продюсерів, дизайнерів, хореографів, композиторів.

11 квітня 2018 р. La Perle by Dragone завоювало визнання «Кращий театр» на преміях Mondo*Dr, що проводиться міжнародним виданням з технології розваг. Нагорода відбулася у Франкфурті (Німеччина), де відзначають найкращі технічні твори галузі. Перевершивши конкуренцію у театрах по всьому світу, включаючи Амстердам, Лондон, Гельсінкі, Сідней та Данію, La Perle був увінчаний перемогою. Переможців було обрано незалежною суддівською колегією, що складається з 10 професіоналів театральної та індустрії розваг в реальному часі. Аудиторія була захоплена красою, потужністю та рівнем масштабу першого шоу на Близькому Сході. Усе це завдяки рушійній силі Al Habtoor Group та безмежній творчості фантастичного бачення Франко Драгоне.

Нагороди Mondo*Dr Awards – це золотий стандарт для професіоналів розважального бізнесу. La Perle – довгостроковий проект, що проводився завдяки керівництву Jean Marcouiller та Marc Provencher із Dragone Group. А результатом є це співпраця всіх талановитих членів команди.

La Perle протягом місяця, виграло ще одну нагороду – «Найкращий театральний спектакль» премії Time Out Dubai Music & Nightlife Awards.

La Perle – це захоплюючий синтез художнього виконання, творчих образів та новаторських технологій. Він визначає майбутнє глобальних розважальних програм у прямому ефірі, що відбуватимуться в індивідуальному акватеатрі в самому центрі міста Al Habtoor.

Щодо Dragone Group, то це – компанія з питань культурної творчості, заснована в 2000 р. художнім керівником Франко Драгоном у місті Лув'єр (Бельгія). Dragone Group постає як «засновник нового жанру». Шоу, які створив режисер Франко Драгоне, свого часу назавжди змінили обличчя живих розваг у Лас-Вегасі, і десятиліттями пізніше ці шоу все ще отримують овації у всьому світі. Його компанія створює, виробляє та керує шоу по всьому світу. Існує п'ять творчих визначених ним «точок опору досконалості» – кастинг, ілюстрація та відео, костюми, архітектура та дизайн,

таланти та тенденції – все це є підґрунтям зміцнення меж виконавського мистецтва та глядацького досвіду з кожним новим твором.

Запуск шоу La Perle відбувся в рамках розважальних заходів Al Habtoor City в готелі V Hotel (на 356 номерів), який є частиною величезного готельного комплексу поруч зі Sheikh Zayed Road. Організація Al Habtoor – один з найбільш шанованих та успішних підприємств ОАЕ. Так само, як назва Об'єднані Арабські Емірати стала синонімом торгівлі та підприємств у всьому світі, так і назва Al Habtoor Group стала синонімом динамічного зростання, про що свідчить її прихильність розвивати бізнес у багатьох секторах.

Акватеатр був спроектований Jean Rabasse, французьким художником, декоратором та сценографом. Він працював у різних сферах, проектуючи приміщення для балету, опери та циркових вистав. Як сценограф, Rabasse багато років співпрацював з Philippe Decouflé. У 1992 р. він оформлював церемонію відкриття зимової Олімпіади в Барселоні, до і після цього брав участь у багатьох масштабних проектах та працював у кінематографі. У 1996 р. був нагороджений премією Сезар. Спеціально для La Perle він розробив унікальний дизайн, який створює особливу атмосферу, що вводить глядача у світ магії шоу.

Архітектурна фірма Khatib and Alami була призначена для роботи над дизайном театру, тісно співпрацюючи з Dragone Studios і Al Habtoor Group. Аби додати дизайну зовнішній вигляд і відчуття вистави, на поміч прийшов консультант по театральному дизайну Auerbach Pollock Friedlander і акустик Jaffe Holden. Була проведена велика робота. Для багатьох служб, це був виклик – створити те, що ще досі ніхто не створював. Dragone Group, залучаючи до роботи величезну кількість фахівців, «задає темп сучасності, диктує нову моду на вистави, надихаючи світ на нові звершення та відкриття» [26].

Франко Драгоне є людиною вкрай вимогливою, навіть жорстокою, але не дивлячись на це, він вміє бути командним гравцем. Реалізувати його

фантастичні ідеї допомагають члени його співтворці – художник по костюмах Dominique Lemieux і художник-декоратор Michael Cretu. Перед тим як почати репетиційний процес, Франко багато уваги приділяє мозковому штурму. Dominique Lemieux, насамперед, малює не костюми, а моделі руху персонажів і тільки після цього дає колірне рішення, візерунок та крій. Рішення приходить не ззовні, а з внутрішнього життя персонажу.

Ф. Драгшоне зазвичай провокує членів своєї команди творчо мислити та виділяти індивідуальність, схиляє до створення живого образу, а не мертвого костюму.

Декорації Michael Cretu – не предметний світ і не просте просторове рішення, а дійова особа. Він робить величезні декорації динамічними, щоб сам простір існував в якомусь танці, ритмі, як окрема дійова особа.

Так само, провокуючи, Франко Драгоне працює і з художником по світлу, і з композитором. Звертаючись до своєї команди, він говорить: «Я працюю з тобою, тому що хочу знати, хто ти, що у тебе в голові ... У нас повинен бути спільний світ, який ми можемо будувати разом». Тобто, режисер застосовує свій власний метод не тільки працюючи з акторами, а також під час роботи з усією командою. Він порівнює це з приготуванням їжі. У режисера є список покупок, у партнера, також є список покупок, у режисера залишилось, щось в холодильнику. Він починає готувати, додаючи деякі спеції для аромату. Так само із постановкою вистави. Він приймає усе те, що може додати йому його команда, та змушує їх вийти зі звичної зони комфорту для нових мистецьких пошуків. Франко Драгоне запрошує «усіх на спільний човен з метою зробити неймовірний прорив в історії світової культури. Створювати нові розваги – це завжди великий ризик, адже ти ніколи не знаєш як відреагує публіка. Тільки поклавши палець у соус, можна зрозуміти чи вдалася страва, чи ні. Немає спеціального рецепту успіху, кожного разу ти сподіваєшся та віриш у свої сили. Завдання режисера, доставити усю групу до пункту призначення, спровокувати блиск в очах, робити щось і заради чогось. Для цього, потрібен кастинг по всьому світу.

Дубаї, це місто з'єднання багатьох культур, тому і шоу, повинно об'єднати країни заради спільних досягнень у мистецькому житті» [25].

З кожним роком творча команда намагається удосконалювати шоу, бо глядача потрібно все більше і більше дивувати, щоб він знову і знову повертався до театру.

Дубаї є мусульманською країною, і у команди виникло багато перепон, що стали на їх творчому шляху (держава не схвалити увесь матеріал, який входив у постановку). Особливо «постраждали» твори композиторів, адже правління не дало дозвіл на велику кількість їх праць через релігійні питання.

згідно висловлювань в інтерв'ю Julien Zazzaretta – технічного директора La Perle, «координація між командою Dragone і зацікавленими сторонами в будівництві мала важливе значення для успіху проекту. У більшості випадків ми розробляємо шоу, які відповідають регіону, і тут ми маємо історію з перлиною, яка підходить до регіону. Це те, що ви ототожнюєте з регіоном, і це відповідає архітектурі Дубая. Тема шоу – це технологія, яка також є тим, що Дубай завжди хоче представити світу» [26].

Слід зазначити, що Julien Zazzaretta спеціалізується на ризиках, викликах та виробничих вимогах у індустрії розваг. За плечима має більше п'ятнадцяти років прогресивного досвіду, а також практику управління програмами та створення успішних команд, орієнтованих на якісну роботу в межах бюджету. Крім того, слід зазначити, що Craig Hartenstine – керуючий директор La Perle шоу – провідною стратегією вважає розвиток масштабних форматі високотехнологічних розважальних шоу-програм. Свого часу він започаткував та створив прибутковий розважальний бізнес на найскладніших ринках світу.

Франко Драгоне співпрацює також зі сценічним режисером Filippo Ferraresi, який координує роботу з креативними дизайнерами, розробляє шоу-бачення та сюжетну лінію на наступні роки. Filippo Ferraresi як творчий режисер описує свою роль такими словами: *«виконня ідей Франко Драгоне, що посідає на високому троні Драгоне»* (великому чорному шкіряному

поворотному стільцю). «Протягом півроку майже щоденних репетицій художній керівник використовував свій лазерний вказівник, щоб вносити пропозиції до роботи акторів та у багатьох випадках додавати елементи до шоу. Бо єдиним стабільним елементом творчого процесу Драгона є тема шоу, а інша продукція перебуває в розрізі інстинктів режисера до днів відкриття. Франко ніколи не захоується у власні ідеї. У нього є такий девіз: «Історія завжди доходить до кінця». Франко ніколи не пише сценарій, він виявляє матеріал на сцені, провокуючи його. Ще один вираз, який він використовує, – «похитнути сцену». Створюючи хаос на сцені, режисер знаходить відповідний порядок, завдяки якому й починає працювати. Знадобився певний час, щоб звикнути до нелінійного стилю роботи Франко Драгоне. Для тих, хто до цього не звик, спочатку це може бути неприємно. Наприклад, польотний директор (хореографом з Бродвею), який відповідає за весь повітряний рух, спочатку був шокований, тому що звик працювати зі сценарієм. Але найважливіше в роботі з цим великим режисером – це те, що він дає усій своїй групі свободу бути творчо вільним і реалізовувати свої ідеї. Саме це змусило американця Michael Brennan записатися на посаду композитора Драгоне після The Dai Show. La Perle є прикладом досить динамічного шоу, і в ньому багато елементів – від сцени, наповненої бойовими діями, до тихих та хвилюючих моментів. Я пам'ятаю, колись він говорив про музику, яку хотів для ключової сцени, повної рухом. Він просто подивився на мене і сказав одне слово – «апокаліптичний» – і я пішов. Це – особливий спосіб творити – драгонівський підхід. У La Perle представлене поєднання заздалегідь записаних партитур, виконаних в імпровізованій студії, а також живий гурт, що виступає щовечора. Michael Brennan – американський композитор кіно і театру. Його найсвіжіші шоу-композиції та оркестрації можна почути в теперішніх багатомільйонних шоу La Perle (The Dai Show та Blackstone). Мюзикл Michael Brennan «Громадянка Рут» за мотивами культового фільму Олександра Пейна, із книгою та текстами Марка Лейдорфа, виграв найкращий мюзикл на Нью-Йоркському

міжнародному фестивалі бахроми. До цього Michael Brennan був диригентом і супервізором Le Reve у Вайн Лас-Вегасі. (Відомий постановник The King Lion, Mamma Mia та Avenue склав партитури до трьох нагородних анімаційних короткометражних фільмів, серед яких «Пастеризований» (Каннський кінофестиваль), «Ніста» (найкращий короткометражний фільм, кінофестиваль у Торонто), «Будинок кольорів», «Очі мертвих») [28].

З артистами та колективами з 23 країн кожного дня працює багато фахівців. Шоу – це «так звана лабораторія майбутнього, де люди різних культур збираються разом з метою створити щось вражаюче» [28].

Samuel Orme – генеральний керівник сценічного шоу – відповідає за те, що кожен учасник акторської групи повинен навчитися новому трюку і розширити свій репертуар. У свою чергу, згідно висловлювань художнього керівника-резидента Tara Young (ветерана Бродвею), «ми робимо щось, що ніколи раніше не робилося». Відділення гардеробу, управління сценами, тренерський відділ, оздоровчий відділ виконавців та хореографія – це все під егідою художнього керівника з метою постійного вдосконалення шоу. (Tara Young дебютувала у ролі виконавиці на нью-йоркському Бродвеї у віці 18 років разом із зіркою кабаре Лізою Міннеллі. Tara Young працювала з LA Opera, Нью-Йоркською оперою, Нью-Йоркським балетом та була художнім керівником світового турне Майкла Джексона «Безсмертний». Пізніше вона перейшла до режисерської ролі, працюючи з Франком Драгоном [40].

Окремо слід виділити емоційно насичену та водночас точну хореографію над якою працюють відомі хореографи – Максим Пасюк та Benoit Swan Rouffer. Максим Пасюк – молодий, ерудований, мислячий не тільки хореографічно, а й по режисерські, який «робить усе об'ємно». Сучасна music-choreo працює лише на камеру, тому є зовсім плоскою. Відсутні взаємовідносини сценічних та екранних персоналій. Видимим є лише синхрон, в якому не має нічого суттєвого, відсутній сюжет, лише постановочні дії, які не несуть ніякої історії. Максим Пасюк один із небагатьох молодих хореографів, які втілюють емоції та сюжет у фізичні дії,

створюючи їх об'ємними для сцени. Benoit Swan Pouffer – відомий хореограф, який представляє інноваційний підхід до танцю (менш формалізований, ніж звичний). Його техніка дуже схожа із методом режисера Франко Драгоне. Він працює із танцюристами, що є особистостями – «не хочу, щоб вони були однакового розміру, однакової форми – важлива їх індивідуальність та внутрішнє «Я», про яке вони будуть розповідати у своєму танці як людина тонка та чуттєва» [40]. Разом два хореографи втілили у світ блискучий проект міста Дубаї.

La Perle – найособливіше та найбільш новаторське аква-шоу Франко Драгоне, який завжди прагне більшого й на 100 відсотків підштовхує усіх до наступного професійного рівня. Бути частиною команди Драгоне вважається великою честю, якої прагне кожен учасник кастингів для шоу, а, поставши його учасником, дуже важко щоденно працює над вдосконаленням своїх вмінь. Згідно твердженням Tara Young, «кожен завжди вчиться нових хитрощів та освоює нову майстерність, і це явно спостерігається... майже всі трюки виконуються без видимого страхування й потребують постійних випробувань, і спеціально для цього був створений режим тренування, харчування, відпочинку та повного розпорядку дня. Наприклад, протягом майже 12 годин на день тренуються акробати. З ними займаються фізіотерапевти, які слідкують за самопочуттям виконавців. Адже від цього залежить їх безпека, нещасних випадків під час шоу не може бути [25].

За твердженням Paul Smith – головного тренера La Perle та колишнього виконавця Cirque du Soleil, «кожен раз, коли ми виходимо з зони комфорту, ми пізнаємо себе, та бачимо чого ми варті насправді»... також, кожен зобов'язаний відвідувати сеанси з вправ на витривалість два рази на тиждень та додавати їх у власні регулярні тренування. Вправа на витривалість тіла – це будь-яка вправа, яка покращує фізичну характеристику і може включати в себе кардіо-вправи для спалювання жиру або тренування на опорі та тонус м'язів. Також важливим є стрейчінг та йога, які є необхідними особливо для повітряних акробатів. Профілактика є ключовою, ніхто не чекає на перші

травми, а навпаки намагається їх уникнути. Тому виконавці щодня розтягуються за допомогою спеціальних барвистих резинок, еластичні Therabands для стабілізації м'язів. Система тренувань змінилася, вона стала новішою, та дбає перш за все про здоров'є усіх виконавців [25].

Внутрішня оздоровча команда La Perle, яку очолює остеопат, використовує різноманітні методи, які допомагають виконавцям залишатися здоровими та справлятися з неминучими болями та травмами, включаючи голковколювання, голкорексфлексотерапія, масаж, вакуумний масаж та електронну стимуляцію м'язів. У готелі La Perle є кафетерій, який обслуговує артистів 23 різних національностей з їх харчовими уподобаннями, включаючи кількох вегетаріанців. Адже харчування – це енергія для спортсменів та є важливою складовою будь-яких тренувань [35].

Франко Драгоне до створення такого масштабного шоу долучає фахівців сфери маркетингу, зокрема знаного Andy Levey. La Perle від Dragone складає стратегії постійних оновлень, щоб в межах існуючого зайнятого ринку розваг бренд виділявся, а саме шоу залишало незабутні враження у глядачів. Тож шоу La Perle змінюється майже кожного дня, воно не може набриднути, адже щоразу ти бачиш зовсім нову історію, нові трюки, та кожного разу відчуваєш зовсім нові емоції. Заради цього працює сформована режисером команда Dragone, яка живе цим шоу та вдосконалюється разом із ним [32].

3.2. Інноваційні технології створення аква-шоу

Якщо ХХ ст. вважається століттям урбанізації або розвитку технологій, то ХХІ можна назвати століттям розвитку інформаційних технологій з безліччю відкриттів. Театральні вистави постійно видозмінюються та кожного разу намагаються вразити сучасних глядачів по-новому. Сучасний театр стає на інноваційний шлях розвитку. Нові технології мають величезний

вплив на розвиток театру як виду мистецтва: з'являються унікальні форми вистав, нові театральні спеціальності, специфічні технології постановки [3].

Аналізуючи постановочний процес і сценографію La Perle, виявляємо, що воно характеризується глибокою взаємною інтеграцією художньо-творчого начала та інформаційних технологій, де нові технології більшою мірою орієнтовані на створення візуальних образів вистави – від ідеї, ескізу, макету до створення декорацій. La Perle завойовує інтерес глядачів «медійною» сценографією – інноваційні технологічні рішення у світлі, звуці, декораціях і костюмах не тільки забезпечують видовищність образів, але й допомагають створити і підтримати емоційне середовище вистави, яке органічно оточує акторів і глядачів.

Розробляючи образ вистави, її сценографи здійснюють не тільки творчу, але і величезну «рутинну» роботу по виготовленню планувань, технічних розрахунків, креслень, описів предметів художнього оформлення. Проте найбільш орієнтованим на технічні винаходи постає сам Франко Драгоне, який власноруч розробляє всілякі технічні прилади та пристрої для шоу, що впливає на стиль та образ його художнього мислення.

Режисер є зосередженим на внесенні в постановочний процес «найбільш динамічної картинки», що трансформує об'єкти оформлення вистави, організовуючи простір сцени в обрамленні численних проєкційних екранів. Майстерно створювані тривимірні інтер'єри, пейзажі і цілі космічні простори, на тлі яких відбуваються події вистав, сприймаються глядачем з величезною довірою. Прийоми використання кіно, відео і слайдо-проєкцій є дуже різноманітними. Світлове художнє оформлення, спецефекти, використання екранів і різних відеопроекцій стає домінуючим засобом художньої виразності.

Процеси відновлення, що відповідають загальному рівню розвитку досягнень науково-технічного прогресу сучасності, нові технології, новітні технічні засоби – все це є безмежно розширеним діапазоном творчих можливостей Ф. Драгоне.

Ф. Драгоне змінює принцип побудови зв'язків в системі «актор–роль–глядач», принципово змінює поетику вистави. Франко Драгоне, який творить у притаманній йому естетиці в душі постмодерністського театру, ініціюючи змішування художніх мов різних мистецтв. Його шоу позбавлено стилістичної чистоти і це – своєрідний відбиток епохи постмодерну, що зумовлює формально-змістовну структуру вистави як поліжанрову (міжжанрову, де є певний жанровий гібрид, хаотична дифузія, іронія, абсурд, пародія і т. п.) [27].

Постмодерністські експерименти Франко Драгоне стимулюють оновлення сучасної театральної мови в різних аспектах.

Уникаючи зайвих подробиць, коротко окреслимо загальні постмодерністські позиції, притаманні сучасному сценічному мистецтву. В якості головного орієнтиру у світлі художнього постмодернізму можна відзначити програмний плюралізм форм і стилів, який відкидає саму ідею культурного канону і закликає театр до відкритості будь-яким трансформаціям, до взаємодії будь-яких стильових систем. Художня свідомість такого типу, констатує вичерпаність реалістичної форми в її чистому вигляді, намагається підключити театр до додаткового ресурсу виробництва змістів [34].

Вихід з парадигми причинно-наслідкових зв'язків (руйнування принципу структурності художнього мислення) відкриває інший вимір світу і, відповідно, інший спосіб його інтерпретації. В даний час вже неможливо заперечувати роль постмодернізму в оновленні естетики театру. Наскільки сильним виявиться цей імпульс і як він модифікує традиційну театральну мову покаже час. Але вже зараз ми маємо змогу спостерігати наймасштабніші зміни у сучасних виставах як виставах нового покоління.

Перша постійна театральна вистава Дубай La Perle стала інноваційним вибухом у мистецькому житті та й у всьому світі в цілому. Шоу вражає глядача потужним звуком, екраном високої чіткості з неймовірною висотою, величезними проєкціями, лазерами, водопадами та мусонами опадів. У

поєднанні з шокуючою акробатикою воно стає видовищним і дивовижним для спостереження. Головною таємницею шоу є використання технологій та інженерії для створення платформи, де розгортається історія. Хоча саме шоу є візуально видовищним і являє собою дивовижне поєднання таланту, спортивної майстерності з технологіями, справжня магія полягає у дизайні будівництва. За задумом Франко Драгон, La Perle проходить п'ять днів на тиждень, по два шоу на день у спеціально побудованому театрі.

Водний театр на 1300 місць був розроблений Jean Rabasse та спроектований Khatib & Alami з тим, щоб дозволити присутнім пережити усе дійство на сцені у повній мірі. *Глядацький зал складається лише з 14ти рядів, а кут огляду кожного місця сягає 270 градусів, що дає змогу бачити у повному обсязі усю велич вистави. Кожен повинен це відчутти, не дивлячись на те, де він сидить. Дуже цікавим фактом є те, що під різним кутом, глядач має змогу побачити зовсім різні й кут вистави. Але головним є те, що сцена постійно знаходиться у дії, вона, як окрема жива персоналія вистави, яка грає свою роль, та має почуття [33].*

La Perle – це велике високоповерхове приміщення, побачивши яке, відразу стає цікавим зазирнути у середину. Будівля являє собою структуру G + 6 з чотирма підвальними поверхами. Тут є зона реєстрації, театр та VIP-зали в зонах загального доступу. Є також роздягальні, тренажерний зал та фізіотерапевтичне обладнання для акторів. Офіси та майстерні для виробничого персоналу також розміщені в межах структури. Відправною точкою є сам театр, побудований навколо конкретних потреб шоу. Вистава починається, коли глядачі тільки входять у будівлю, двері та стіни якої графічно налаштовані на створення імітації відчуття занурення в органічну печеру. Глядач вистави потрапляє у світ, який міг би бачити тільки уві сні. На першому поверсі є фотозона, і відвідувачі мають змогу зробити атмосферні фотографії. Піднявшись по ескалатору, можуть потрапити до бару та буфету. А заходячи до зали, потрапляють в атмосферу комфорту, де навіть стільці є вишуканими у душі самих Дубаї [22].

Візитною картою цієї вистави є унікальна інтерактивна сцена, її центральна частина має назву «pit». Це захований у центрі гігантський 12ти метровий круговий басейн місткістю 2,7 мільйонів літрів води, яка подається зі стелі і стін театру. Підвал є серцем шоу з високотехнологічною насосною системою, яка дозволяє швидко переміщати основний елемент – воду – на головну сцену і з неї. Обладнаний різноманітними фонтанами та гідравлічними ліфтами, які трансформуються в аква-сцену, із сухої платформи у водяну площадку. Сцена має функцію висихання, тривалістю декілька секунд. Підлога на сцені – це губка, в ній є отвори, які дозволяють стікати воді. Басейн повністю осушується лише тоді, коли необхідно виконати основні роботи з технічного обслуговування. Виконавці можуть пірнати в басейн під час своїх виступів, а також можуть прокладати свій шлях через серію підводних тунелів у закулісній зоні, що дозволяє змінювати костюми, не перериваючи враження глядачів. Центральний басейн використовується інноваційно протягом усього шоу як «розумний дім», зокрема, наприклад, включає «розумну комбінацію сухого льоду і освітлення», аби надати сцені вид галактики, яка обертається. Для цього процесу необхідні два насоси потужністю 300 кінських сил, які переміщують воду під різним тиском для заповнення сцени. Труби, здатні працювати зі швидкістю 1000 л/хв. і чотири 600-мм, здійснюють операцію швидкого зливу води з основного басейну. Насоси відповідають вимогам команди зі спецефектів і є частиною мережі труб і резервуарів, які можуть імітувати водоспади і грози, а також швидко заповнювати сцену до 20 см. Є чотири рівні під басейном, оскільки кожен рівень призначений для досягнення певної мети. Також є бак, де тимчасово зберігається вода. Для інших ефектів, таких, як дощ, каскади і водоспади, використовується система трубопроводів, яка підключена до головного басейну. Під час шоу швидко заповнюється резервуар, який знаходиться над сценою, а потім відкриваються чотири клапани, і вода наповнює сцену. У баку міститься близько 150 м³ води, чого досить для покриття сцени водою. Насоси наповнюють резервуар швидкого

заповнення, а потім вода стікає в басейн, який є сценою. Вода ніколи не витрачається – будь-яка втрата мінімальна (тільки промивання системи та очищення фільтрів, бо театр дозволено побудувати з тим, щоб не витратити воду даремно). Басейн має п'ять метрів глибини в зоні продуктивності, але також присутні й інші області, які досягають 12 метрів в глибину. Це, на думку технічного директора шоу, «означає, що є потенціал для майбутніх розширень шоу. Це шоу може тривати 10 р., тому якщо в якийсь момент спонсори захочуть вкласти гроші і знову зробити цю виставу більш цікавою, то будівля вже готова до змін. Франко Драгоне разом із своєї командою подбав й про майбутню роботу. Адже La Perle є перлиною міста Дубай, яке буде діяти більше ніж 10 років так точно» [37].

Одним з найбільш цікавих аспектів будівництва сцени є використання підлоги як дренажної системи. Під час шоу усе мокре, люди входять і виходять з басейну, тому увесь час повинна бути однакова поверхня. На цій поверхні виконується легка атлетика, а також постійні зміни та трансформації сцени, що є дуже важливим з боку техніки безпеки виконавців. Саме тому для цієї вистави було винайдено лазерні отвори, такі де вода може капати, дозволяючи всій підлозі працювати як дренажна система. Матеріал, відомий як Chemgrate, являє собою тип стекловолокнистої смоли, яка надзвичайно міцна і стійка до впливу хлору у воді. Є фільтраційні насоси і система управління водою. Це схоже на басейн, але набагато більш висококласний. Технічні служби додають водяні бульбашки на поверхню води з двох причин: по-перше, щоб приховати людей, а по-друге, аби пом'якшити воду для виконавців, коли вони входять в неї.

Існує також особлива система дозування басейну, бо потрібно певний обсяг води для шоу за певну кількість секунд (якість понад усе, особливо для такої країни, як ОАЕ) [37].

Оскільки вода – головна особливість шоу, підтримання її якості є дуже важливим. Чотири тижні на рік немає жодного шоу, коли проводиться технічні інспекції, і осушується басейн [39].

Температура кондиціонування повітря навколо басейну відрізняється від температури у приміщенні. Аудиторія повинна мати температуру близько 21–24 ° С, тоді як виконавці навколо басейну повинні підтримувати температуру близько 30 ° С. Температура води підтримується на рівні 31 ° С. Різниця температури на сцені між температурою води в басейні та зовнішньою зоною басейну полягає в униканні конденсату. «Ми хочемо мінімізувати різницю температур між водою та приміщенням, оскільки величезна різниця температур може призвести до конденсації, що створює вологість, а це, в свою чергу, швидше руйнує обладнання, яке використовується у театрі. Маніпуляція з кондиціонером дуже важлива, оскільки там створюється багато туманів спеціального ефекту. Коли ми маємо ефекти туману, ми не хочемо мати позитивні чи негативні тяги. У нас є різні установки для кондиціонування повітря, щоб маніпулювати повітряним потоком. Публіка повинна залишатися прохолодною, а виконавці, які входять і виходять з води, повинні залишатись теплими. Окрім ефектів туману, є також дими, які не повинні нашкодити ні глядачам, ні виконавцям. В одній із сцен шоу представлена гігантська металева кулька, підвішена на сталевих лебідках, всередині якої виконавці їздять на мотоциклах (створюється g-сила 20 тонн ваги). Мотоцикли створюють газові пари, і лише для випаровування мотоциклів існують дві особливі витяжки. Вони централізовані і допомагають витягти викиди вуглекислого газу. Також є великі осушувачі повітря. У більшості випадків ми розробляємо шоу, які відповідають регіону. І тут ми маємо історію з перлиною, яка підходить до регіону, але водночас є досить прозорою, щоб її можна було побудувати навколо всього. Тема шоу технології – це головна риса Дубаю, яку йому кортить представити усьому світу», – відмічає у своєму інтерв'ю технічний директор La Perle шоу Zazzaretta [36, 37].

У процесі будівництва ставилося величезне завдання – побудувати купол у театрі, щоб кожна панель мала індивідуальну форму, аби створити відчуття печери, яка потім повинна відкриватися. Саме тому

використовували дві моторизовані живописні двері авансцени, висота кожної з яких становить 23 м й важить 6 тон. Аудиторія входить через атриум, потім йде через область з низькою стелею, після чого печера просто відкривається перед ними. Підіймаючи очі догори, глядачі мають змогу побачити 25-метровий купол, дії на якому не зупиняються ні на хвилику. Артисти то підіймаються, то спускаються до низу. Захоплююча акробатика та повітряна акробатика шоу демонструє уважним глядачам, що актори можуть входити у шоу під різними кутами зверху та під землею. Вхідні пункти включають точки, що досягають 25 м і вище. Уся ця висота вимагає для акторів техніки «котячої прогулянки» на 35 м над сценою. Ця технічна тонкість особливо помітна, коли частина театру «руйнується» і перетворюється на 25-метровий під'їзний міст (вагою 60 тонн), який досягає сцени. Угорі над сценою підвішена моторизована гарно убрана вежа площею 60000 кілограм. Глядачі, підіймаючи голову догори, можуть побачити захоплюючу акробатику від 65 міжнародних виконавців, які прилетіли з усіх куточків земної кулі заради шоу. Усі виконавці працюють з підтримкою 70-ти спеціалізованих асистентів, завдяки яким демонструють різні водяні та повітряні трюки. Акробати використовують кожен метр сцени, наповнюючи простір дієством. Це, на думку самого Ф. Драгоне, – «неймовірне видовище, в якому актори демонструють диво» [25].

Ф. Драгоне, своїм шоу створює цікаві завдання для інженерів і виробничої команди. Наприклад, у фіналі шоу є гігантська металева куля, в якій знаходиться п'ять мотоциклістів, що виконують смертельні трюки протягом усього шоу, і виконавці використовують лебідки у стелі, щоб виконувати акробатику на запаморочливих швидкостях і висотах.

Ключовим елементом шоу є використання штучного туману і бризок. Це означає, що контроль температури грає важливу роль, і це забезпечує сучасна система BMS і системами HVAC, що життєво важливо для успіху шоу. «Для нас дуже важливо мати хороший контроль над HVAC і осушувачем. Аудиторія повинна залишатися незмінною, але виконавцям також потрібно

знаходиться у теплі. Ми багато боролися на початку, аби мати такий баланс. Крім того, під час шоу присутні ефекти диму, і ми маніпулюємо проектом. Якби просто підірвали повітря і зробили його прохолодним, туман не протримався б ні секунди. Він просто потрапить в аудиторію або куди завгодно, навіть на вулицю, якщо будуть відкриті двері. В результаті ми намагаємося збалансувати приміщення так, щоб кожного разу, коли є туман на сцені, ми могли б тримати його так довго, як це може бути на сцені» – розповідає у інтерв'ю Zazzaretta.

Майже всіма водними та світловими ефектами шоу управляє диспетчерська, яка розташована високо над сценою, контролюючи усі ефекти води, системи опалення, вентиляції та кондиціонування повітря. Є три оператора автоматизацій, оператор освітлення рухомих вогнів, оператор спецефектів, оператор відеопроєкцій, роботу яких задає режисер, котрий дивиться на сцену і дає вказівки у відповідності до різних трюкових ситуацій, акторських дій тощо [26].

Zazzaretta наголошує, що «безпека виконавців враховувалася з самого початку процесу проектування конструкції – інженери шоу та інженери будівлі працювали разом, аби спроектувати систему безпеки, для уникнення ризику життя виконавців. Є 60 лебідок у стелі, які можуть працювати зі швидкістю чотири метри в секунду. Якщо з якої-небудь причини завантажити усі лебідки на максимальну потужність і запустити їх одночасно, то створювана сила буде представляти потенційний ризик для усієї сталевій конструкції приміщення. Але безпека прорахована до маленьких дрібниць, якщо це станеться, то будівля витримає, адже вона спроектована для такої потужності. Це масивна сталева конструкція, яка може витримати в чотири рази більший розмір цього шоу» [26].

Абсолютна більшість шоу Франко Драгоне і його робіт у Цирку дю Солей – високотехнологічні (неймовірні проекти технічних нововведень). Проте технології, на його думку, – всього лише складовий елемент вистави. Тобто, поки виконавець не стає переконливим в тому, що робить, режисер

його «не допускає». «Якщо у середині героя порожньо, то будь-яке технічне приладдя буде лише це у сто разів більш підкреслювати, тому навіть поява кожного ліфта або спецефекта виправдані драматургією вистави» [25].

Звукове вирішення не поступається візуальному, це – ще одна мова спілкування персонажа з глядачем. Ф. Драгоне застосовує 360-градусну звукову систему та 3D проекцію (все подвоюється на проекційний екран). Звук переплітається з пластикою артистів і занурює в емоційний процес, адже аудіо-обладнання розміщене по всьому периметру театру. «Цей театр – це не тільки театр, це кінофестиваль-шоу разом із Al Habtoor Group» – підкреслює у своєму інтерв'ю Ф. Драгоне – «ми знали, що хочемо мати саме таку форму, ми хотіли бути близькими до аудиторії, ми хотіли працювати з відео. Це творчий процес, який потребує багатьох років. Для детальної розробки майбутнього проекту потребувалося не менше ніж 36 місяців важкої праці» [36].

В аквашоу звук відіграє дуже важливу роль. за висловлюванням дизайнера звуку, «щоб синхронізувати музику, у нас є троє музикантів. Лідер гурту генерує часові коди, яких ми можемо дотримуватися для синхронізації з нашими звуковими ефектами, відеосигналами, лазерними ефектами та світловими ефектами» (в театрі загалом 180 ораторів, які включають динаміки та об'ємний звук).

Концепція цього шоу полягає у втіленні повного занурення глядача, а технології дають змогу оточити аудиторію звуковими ефектами. Проте передавати звук під водою – справжня складність. Під водою діють чотири оратори, які допомагають драйверам шоу-акваріума не відставати від того, що відбувається над водою. Також є чотири підводні камери, що допомагають координувати водолазів. «Аквареліст» та керівник сцени в основному координують дайверів та передають повідомлення генеральному керівнику сцени, який веде шоу. У дайвістів також є мікрофони у масках для обміну інформацією з водним акваторієм» – зауважують Anton Montaut та Hammond (помічники технічного директора La Perle).

В аквашоу використовують багато водонепроникних ліхтарів та архітектурних світлодіодних світильників. Через те, що електрика і вода не співпрацюють, використовується кілька заглибних вогнів. Безпека є найважливішою, і стандарт безпеки проекту подвійний, ніж це спостерігається на будівельному майданчику. «Будь-який ремонт, який стає необхідним після вечірнього виступу, негайно проводить столярна команда на наступний ранок. Вони все виправляють й оновлюють, а в 13:00 проводять тестування всього обладнання, яке буде використовуватися для вечірнього шоу.

Шоу Ф. Драгоне, що постає певним звільнення від раніше наявних технологічних обмежень постановочних ефектів та жорстка конкуренція у сфері розваг, посилюють сенсаційний аспект La Perle, яке спирається, з одного боку, на ресурс технологій, з іншого боку, на технічно-трюковий, ексцентрично-ігровий та інтелектуально-провокативний аспект виконавської майстерності циркових майстрів .

Взаємозв'язки акторського виконавства з технологічною складовою шоу постає відбиттям мистецького діалогу, спрямованого на відтворення образної виразності як особливий підхід до складної художньої фактури у фокусі пластичних концепцій, переплетення трюків з органічно властивим їм психологізмом та емоційністю. Театральні напівтони з явними відтінки психології переплітаються з ексцентричністю, що властива цирку, не просто як формою, радше, як особливим художнім змістом, і все це в межах технологічних ефектів не просто занурює глядача в особливий світ шоу, постає «художнім роздумом над життям», «формування дійсності за законами краси» [25].

Таким чином, шоу відбиває власну загострену художньо-технологічну переконливість та неординарний виразний потенціал сучасних візуально-видовищних мистецтв у нерозривному зв'язку з пошуками яскравого акцентування виразально-емоційних можливостей образної мови самих виконавців як, за твердженням Ф. Драгоне «креативної образотворчості» [25].

Таким чином, *аквашоу* – це енергетичне ядро моделювання художньої концепції та постановочної думки з неодмінним вторгненням до сфери естетичних технологій у світлі прагнень навести на думку й підняти видовищне мистецтво на неосяжно високий естетично-філософський рівень.

3.3. Режисерський метод Франко Драгоне: найновітніший арт-проект La Perle

З метою поглибленого вивчення інноваційного режисерського методу Франко Драгоне автор вирішив на власні очі «наживо» подивитися виставу та проаналізувати колосальну та вже легендарну роботу аква-шоу La Perle в Дубаї.

Всі спостереження фіксувалися за допомогою відео- та фотозйомки, письмових авторськими заміток, що надало змоги провести ретельний аналіз шоу-проекту.

У результаті аналізу було зроблено висновки.

Насамперед, слід зазначити: виходячи з того, що автор бачив на власні очі, після перегляду вистави глядача неймовірно переповнювали емоції, сльози радості, сльози смутку, сльози від здивування – повсюди були блискучі очі та вирази облич людей, у яких від емоційного потрясіння перехоплювало подих. Респонденти, які відповідали на запитання, стверджували, що у них «руки тремтіли від хвилювання, а у середині щось постійно стискалося. Ніби в середині тебе є велика світла куля, яка з кожним разом стає ширшою і наповнює тебе неймовірним потоком енергії», «час зупиняється, ти забуваєш хто ти, звідки ти, на якій мові розмовляєш, ти стаєш частиною дивовижного світу фантазій та яскравих барв» [42].

Безсумнівно, на наш погляд, можна стверджувати, що вистава заряджує аудиторію із середини, і соціум має змогу потрапити у майбутнє. І це – не кіно – а сучасний театр. І не цирк, і не мюзикл, і не опера, і навіть не балет,

це – новітнє шоу, якому ще не встигли дати назву, та дивовижна сукупність усіх мистецтв. На очах у глядача виконавці кидають виклик законам фізики. Це – нова стилістика, нова художня мова й «неймовірні ефекти, у які важко повірити». Новітня техніка ніби «будоражить» глядацьке сприйняття, а самі актори з'являються та зникають так неочікувано, що присутні на шоу навіть не встигають слідкувати за всім, що відбувається на сцені, навколо неї, за нею, над неї. здається, що людина XXI ст. вже не має меж і може вдихати життя у механізми. За висловом одного з респондентів, як опушував автор, «шоу надихає творити дива, йти уперед і не бачити кордонів, досягати своєї мети не дивлячись ні на що» [42].

Під час вистави глядачі La Perle «відвідують потаємний світ, натхненний еміратами: його потужнім культурним минулим, насиченим сучасним та амбіційним майбутнім» [42].

Три головних героя шоу запрошують присутніх у захоплюючу пригоду скрізь час, втіленням якої слугують передові технології та розроблена спеціально для цієї вистави сцена. Шоу немає чітких кордонів у сюжеті, адже інновацією є не тільки неймовірні технології, а й можливість кожній особистості пережити власну історію наповнену хвилюваннями.

«Однією з причин, чому я такий обачний із сюжетною лінією є те, що, коли сюжетна лінія дуже прозора, люди думають, що бачили шоу, і вже не хочуть повертатися. Це шоу – особливий живий досвід, і я дійсно вірю, що сьогодні, хоча ми й створюємо соціальне суспільство, живі розваги, де люди збираються разом, – це те, що ніколи не загине» – стверджує Франко Драгоне. Він змушує мислити й шукати своє, бачити виставу власними «сердечними очима». Його режисерський метод торкається не тільки того, як він вибудовує роботу з акторами трупи, а й «дістається» до вибагливого глядача. Він змушує стати співавторами шоу всіх присутніх та зазирнути за межі своєї реальності. Відображаючи дух Дубая, міста, який Ф. Драгоне називає «лабораторією майбутнього», він намагається вразити свого глядача та на декілька годин перенести у зовсім інший вимір. «Ми живемо уявою, але

нам кортить залишити слід у реальності – зробити світ кращим, відкрити куліси вічності», – наголошує Ф. Драгоне [31].

Зупинимось у деталях на самі досліджуваній виставі.

Вистава починається так само, як і у традиційному цирку. До початку шоу з'являється клоун, який демонструє глядачам кумедні етюди, викликає когось з глядацької зали та жартує разом із ними. «Але одній парі стає зовсім не до сміху, вони прийшли подивитися шоу, а натомість потрапили у пастку циркової країни. Звичайні хлопець на дівчина завітали до La Perle, велич якого лунає за лаштунками багатьох країн. Заради цієї вистави приїжджають іноземці аби пірнути разом із акторами до глибокого басейну інноваційних технологій та казкових мандрів світу великого режисера Франко Драгоне [33].

Раптово, один із глядачів – чоловік – зникає у воді великого басейну. Його дівчина налякана і не розуміє як усе це може бути. Здається, що зараз чоловік вийде і вони будуть сміятися разом над цією обставиною. Але ні, він не з'являється, уніформісти ведуть її за лаштунки. І тут настає момент, коли глядач починає активно мислити, він намагається збагнути, чому вона так перелякалась, це ж звичайне шоу, у цирку так постійно жартують над парами, і нічого страшного ніколи не траплялося. Але водночас, як звичайна людина могла пірнути у басейн в одязі. Стає цікаво, коли ж вийде цей чоловік, та чи буде його одяг вологий, а може це ще один цирковий трюк [24].

Дівчина пішла, а мільйон запитань залишилося. А головне те, що не всі глядачі звернули на це увагу. Звичайну пару запросили взяти участь у банальному цирковому номері з клоуном, але ще ніде клоун не запрошував людину пірнути до басейну. Поступово починає гаснути світло, а сцена набирається дивовижними барвами. З'являється брама, крізь яку потрапляють до будівлі. Це – не простий декор шоу, а двері, які ведуть до циркової казки. Дівчина завітала до неї так само, як завітала би до приміщення. Ворота відчиняються, а її коханий так і не з'являється на сцені. Вона більше не є глядачем, а є головною героїнею вистави, і всі присутні

разом з нею є частиною неймовірного шоу, сама атмосфера якого передає всі хвилювання аудиторії.

Принцеса – це головна героїня, загадкова дівчина із реального світу, яка потрапляє в чуже для неї королівство. На неї чекатимуть пригоди скрізь час і простір, і це – певно пошук кохання свого життя. З кожним кроком підлога під її ногами починає змінюватися, вона «говорить» з дівчиною, передаючи всі її почуття. Ніби будь-який людський дотик змушує оживати звичайний механізм. Так і є, бо люди своїми досягненнями спонукають працювати неживі предмети. Технології на сцені стають живими, вони розмовляють з глядачем мовою внутрішнього діалогу персонажа. Усе, що відбувається під час вистави, об'єднане єдиною дією шоу, говорить єдиною мовою, що допомагає дістатися самого серця глядача. Рухи акторів не постановчі, а є пронизаними хвилюванням та відчуттям розуміння всього того, що відбувається. Розгортається контемп дівчини як хореографія її душі, усього того, що вона тримає на серці. У виставі актори грають самих себе, вони відкривають свої душі глядачам та шукають в їх очах розуміння [22].

Слід трохи відволіктися від шоу та зупинитися на творчому баченні свого творіння Франко Драгоне, який, починаючи свою роботу з акторами, готую деякі нотатки сценарію, але частіше за все всі ці записи потім відкидає. Його надихає сама сцена та акторська творчість, бо йому важливо побачити як усе проживає актор та як задумане на його очах реалізується. Коли Франко Драгоне працював над створенням цього шоу, у нього, як майже у всіх режисерів, «була приблизно сформована сюжетна лінія, але це не спрацювало – творчій процес розгортався за власними законами» – розповідає Франко Драгоне у своє інтерв'ю для журналу Emirates.

Усю трупку, з якою працює режисер, він власноруч відбирає. У роботі застосовує унікальну техніку, власну режисерську методику роботи з акторами, яку він формулює звичайним реченням: «Скажи мені хто ти?». Він не чекає банальної відповіді: «Я – акробат» чи «Я – танцюрист», бо це – лише їх буденність, а йому потрібно набагато більше. Він шукає

нестандартну особистість. Таких, що можуть набратися хоробрості й поділитися з іншими людьми своїм внутрішнім світом – своїми таємницями, своєю внутрішньою боротьбою та пошуками – через гру на сцені, танець, музику. Франко Драгоне «підштовхує актора через довгий і тяжкий процес пошуку себе стати справжнім артистом. Людина – лише тонкий механізм, у якому зосереджені особисті емоції та думки. Тільки той, хто розуміє і знає себе достатньо, може бути артистом, впливати на аудиторію зі сцени. Зробити щось заради чогось – ось головне як політ фантазій, коли артист ніби малює пензлем самого себе, а режисер лише перегортає сторінки та додає барвисті картинки у його розповідь. Це мова рухів та жестів, її можливо зрозуміти кожному, а головне, що кожен має змогу побачити самого себе, свою історію» [30].

Це – унікальний підхід, який «винайшов», за власним формулюванням, Ф. Драгоне, як «пошук геніальних людей, свідомість яких ширша за розуміння вже винайденої платформи ... я не працюю зі звичайними, а обираю виняткових. І секрет у тому, що такою є кожна людина, варто лише повірити в себе, і тоді стане підвладним увесь світ» [30].

Один з основних принципів творчого методу Франко Драгон – це правильно зорієнтувати актора між вміннями і навичками. Суть цього полягає в наступному.

«Видатний спортсмен, який, прийшовши до цирку, тепер є актором шоу, може вперше у своєму житті стикатися з дуже складним вибором між «робити» і «бути» – олімпійські зірки не йдуть на нижчий рівень, а, навпаки, вони здіймаються до не пізнаних раніше висот. У цирку людині відкривається зовсім новий світ, де не треба доводити титулами свою особливість, прийшовши сюди, ти вже стаєш унікальним. Оплески та захоплення глядачей твоїми вміннями дарує шалену енергію та адреналін, який підіймає на інший ступінь життя. У традиційному цирку існує недопрацьований момент між «не має особливого значення в хореографії» і архіважливим трюком, неймовірною комбінацією, яку виконують ці близькі

до фізичної досконалості виконавці. Створюваний режисером образ виглядає так, ніби він розрізаний на дві частини: тут ми трохи просуваємось «для краси», а потім зробимо сальто-мортале. Саме тут нестиковка між «буттям» і «діянням» заявляє про себе дуже голосно. І тут на поміч акторам приходиться режисер зі своєю технікою, що вимагає абсолютної віддачі, правди і прямого включення. Саме визначення в зону буття, а не в зону «діяння». Далі, коли актор розуміє, що правда існування на арені не в механічних рухах, він має вирішити і перетворити свої досягнення в мову свого персонажа. Якщо акробат виконує складний трюк, то градус його емоції повинен бути на рівні фізичного напруження. Не повинно бути дисонансу між внутрішнім станом людини і тим, що він робить. Усе органічне й цілісне, що вдається далеко не всім. Треба відкинути все зайве, буквально скинути шкіру і знайти спосіб змусити своє внутрішнє єство бути» [25].

Тож не є випадковим те, що в робочих розмовах з артистами Франко Драгоне часто посилається на Еудженіо Барбу і його працю «Словник театральної антропології» – як аналіз поведінки людини на сценічних підмостках, де існує «таємне мистецтво» актора. «Словник театральної антропології» не дає конкретних рецептів успіху, в ньому йдеться про первинні кроки, про такі прийоми театральної гри, завдяки яким індивідуальні людські якості перетворюються в творчу енергію і призводять до максимальної сценічної виразності. «Словник театральної антропології» знайомить з історією акторських технік, з проблемами її освоєння та вдосконалення на Заході і Сході, що дає змогу Франко Драгоне працювати із різними національностями та знаходити свій власний підхід до акторів, танцюристів й спортсменів. Театральна антропологія – спеціальна область дослідження акторського мистецтва зі своєю власною термінологією та законами. Ці закони Барба вивів емпіричним шляхом, під час тренінгів, вивчення акторських показів, іноді в спеціальних експедиціях [2].

Еудженіо Барбу концентрується на відмінності між «органічним» і «природним» у театрі, фігурі «ніщо» у японців, «струмуючих» рукавах

акторів Пекінської опери і П'єро у Франції XIX століття. Будучи художником своєї книги, він домагається, щоб зіставлення ілюстрацій, подібно «монтажним фразам», давали новий сенс. Але найголовніше – він обережно підштовхує читача до того, щоб той чим далі, тим уважніше вдивлявся в позу, поворот голови, жести і положення рук акторів (він розробив цілу мову жестів!). Мова жестів є важливою частиною і постановки Франко Драгоне. Адже у його виставі відсутня мова, яку заміняє мова танцю. Актори розмовляють з глядачем жестами, за допомогою яких передають свої почуття, радість та хвилювання.

Франко Драгоне стає «координатором» процесу. Але важливо розуміти: він не збирає в ланцюг готові номери, а створює ціле шоу, цим самим проробляє зв'язки та наскрізну дію. Кожен артист бере участь в декількох номерах, у кожного є свій персонаж і своя мотивація присутності в тому чи іншому номері.

Повернемося до самої вистави. Після дівчини головним стає великий басейн, у якому починає вирувати вода, та з'являється водолаз, який дістає велике біле яйце. Яйце – символ невичерпного круговороту життя у природі. Він віддає його дівчині як надію на те, що її коханий незабаром повернеться до неї. Та раптово з'являється дивний невідомий чоловік, голова якого схожа на яйце. Він забирає у дівчини символ життя, та кидає його назад у воду. Бачимо звичну жіночу нерозважливість, довіру незнайомим, які легко можуть забрати все, що ти маєш. Сюжет пронизаний неймовірною кількістю метафор та символів. Невідомий залишає ляльку та зникає. Що це за іграшка і навіщо вона дівчині залишається незрозумілим. Принцеса повертається до реалій та розуміє, що вона вже знаходиться у самому центрі міста.

Тобто вже на початку ми можемо побачити подвійний сюжет історії. Перша лінія сюжету розповідає про перлину в оазисі пустель міста Дубаї. Його величчю та красою захоплюється весь світ. Територія міста була повністю покрита піском, громадяни відстроювали величні хмарочоси та будували сучасні Дубаї власноруч, чим дуже пишаються. Вони мають змогу

довезти світу величну потужність арабського народу. Друга лінія сюжету демонструє нам силу кохання, якій не підвладні жодні перепони і яка долає все, що з'являється на її шляху. Принцеса говорить мовою танцю про свого зниклого Антана і думка про нього зігріває її серце та допомагає у боротьбі зі злом. Єдність та віра один в одного Принцеси й Антана перемагають навіть смерть.

Дала головна героїня вже знаходиться у самому центрі великого міста. Починають з'являтися перехожі, серед яких вона продовжує шукати свого коханого. Містом стає вся сцена, навкруги включаються екрани, а зі стелі спускаються ліхтарі, які стають платформою для повітряних гімнастів. Виконується номер під супровід оперного співу. Виконання виступу завершується, й усі повертаються до свого звичайного галасливого життя, усі поспішають, та не мають часу звернути увагу на стривожену дівчину. Виїжджають мотоциклісти-розбійники, які вирують навколо неї, забирають її ляльку і знову викидають до басейну. Усе, що принцеса має, постійно зникає у воді. Б

Далі басейн починає бурлити та наповнювати сцену водою. Йде постійна трансформація дійсності навколо. Сцена нібито відчуває внутрішній стан головної героїні та всіх, хто її оточує. З головного входу спускається довга стежка, по якій виходить Король разом зі своєю свитою. Його величністю є той самий клоун, якого ми бачили на початку, і через якого зник у басейні чоловік.

Король є по-дитячому жадібним колекціонером перлин, і робить усе, що у його силах, аби щоразу тріумфувати свою перемогу. Поряд із ним з'являється невідомий чоловік, якого ми вже бачили на самому початку. Він є Дворецьким, одним з помічників Короля (негативний та злий персонаж). Він упродовж всієї вистави буде намагатися всіма своїми силами сховати власні діяння від Його Величності та намагатися першим заполучити цінну перлину. Також з'являється коханий дівчини, якого вона шукає. Це – щиро вірний своєму Королю воїн. Гладіатор з ніжним серцем зробить усе, щоб

захистити перлину Принцеси, в яку він відчайдушно закоханий. Водночас ми бачимо гру Тіні. Коли Король зі своєю свитою зникає з майданчика дії, Тінь стає чимось далеким та не досяжним для нашої героїні. Але доріжка не зникає разом з Королем, натомість, на ній з'являються акробати. Вони виконують шалений у розумінні звичайної людини акробатичний номер. Один за одним вони виконують сальто-мортале – стрибок на 360° з перевертанням тіла у повітрі через голову. В унісон працює музика, світло та динамічні рухи акробатів. Спочатку це одне сальто, але з кожним разом номер ускладнюється, і актори вже виконують два сальто, а на третій раз роблять сальто гвинт. Гвинт – різновид сальто, при якому тіло повинно розвернутися у повітрі навколо своєї осі. Виконується шляхом закручування себе плечима і руками під час польоту на сальто. Та й на цьому ускладненні номеру не завершується. Кульмінацією є сальто 11 разів підряд, що робить один з акробатів, та виконує потрійний гвинт у повітрі, потрапляючи наприкінці до води. В таке не можливо повірити, глядач не має змоги відірвати очей від доріжки. Далі один за одним акробати зникають з доріжки, яка поступово починає підійматися. У фіналі все завершується стрибком з висоти одного з акторів [6].

Далі вступає комп'ютерна 3D графіка, яка демонструє на великому екрані трансформацію планети Земля, її переродження та розвиток. Вмикаються по бокам водопади води, що дала життя нашій планеті. Глядачі мають змогу насолодитися виставою на воді, у воді та під водою. Людина бачить створення всесвіту. Графіка працює по усьому периметру сцени, глядацької зали та підлоги. З басейну винирюють водолази. Вони наче амфібії заповнюють увесь простір. Акторська гра унікальна, вони «повністю занурюються у свого героя», і за їх грою хочеться спостерігати. Пересуваючись на руках і ногах, вони підіймаються з колін та впевнено крокують уперед. Силует великої людини тримає у долонях усю планету. Бачимо розвиток і самого Дубая на слайдах проекцій. Дубаї своїми інноваційними змінами з кожним роком досягають нових вершин та перемог.

Тому приїжджаючи сюди вже через рік, ти відкриваєш для себе щось нове та незбагненне. Це місто дивує. Штучні острови навколо демонструють те, що можливості людини величезні. Повітряні гімнасти вже заповнили купол та поступово спускаються до низу, виконуючи захоплюючі трюки у повітрі. Яйце винирає з басейну і глядач помічає схожість планети на екрані з яйцем у воді. Адже вони однакові, планета – це і є перлина цього шоу. Ніхто не може заволодіти нею, вона недосяжна нікому. La Perle у перекладі означає «перлина» – перша театральна вистава в місті, що відразу стала справжнім скарбом Дубаї. Тепер стає зрозуміло, чому усі бажають стати її власниками, так як це більше ніж скарб, це – сама душа арабської країни. «Те, що хотів зробити було не шоу для Дубаї, а шоу із Дубаї», – говорить Драгоне у своєму інтерв'ю [30].

Далі починає оживати і стеля приміщення. Гімнастки, як втілення жіночого початку й прекрасної половини людства, як божества, спускаються на землю до чоловіків. А ті підіймають їх до гори та поєднуються у єдине ціле. Відчувається постійна динаміка та розвиток дії у дивовижній хореографії. По шкірі пробігають мурашки, коли в унісон усі актори одночасно плескають по воді, акцентуючи увагу на центральній парі, яка танцює в повітрі над басейном. Відчувається колосальний потік енергії. Ти вже не можеш сидіти на місці й кортить приєднатися до їх кола та пірнути у цей дивовижний енергетичний імпульс. Вода виконує роль джерела життя, з якої вони черпають дивовижні сили.

Слід окремо виділити неймовірно чуттєву та водночас точну хореографію, над якою працювали відомі хореографи – Максим Пасюк та Benoit Swan Pouffer. Планета з життям – перлина – знову зникає, помічник Короля забирає її собі у скриньку. Вона переходить із рук в руки, але ніхто не владний утримати її в себе.

До головної героїні приєднується собака. Це – символ добра та вірності, щирості та справжньої дружби. Вона відіграє роль помічника у цій пригоді, допомагаючи дійти до поставленої цілі. Собака – це єдина радість, яку

дівчина зустріла на своєму шляху. Це дивне створіння є королівським вихованцем. Зовні собака схожа на фігуру китайського лева, з усією його грацією та величчю. Ним керують двоє людей, що знаходяться всередині фігури. Треба звернути увагу на те, що на самій сцені присутні балкони, на яких то з'являються, то зникають герої. Вони як боги, які малюють наше життя. Площу заповнює туман, чорні, сірі, білі та помаранчеві барви покривають сцену. Усюди мерехтять світлі вогники надії. Головна героїня ніби відчуває свою душу. Тривогу та почуття вона передає за допомогою contemporary dance. Хореографія танцю – це симбіоз декількох танцювальних напрямків. Це і джаз, і модерн, і йога, і навіть класичний балет. Основна ідея – передати емоційний стан головної героїні через можливі танцювальні стилі та образи. У ній немає визначених правил і норм, які повинні бути схвалені, це можливість донести свої думки глядачу. Душа керує усім танцем. Дивовижний захват викликає збалансована техніка, що ніби взаємодіє з почуттями Принцеси. Ніби всесвіт чує її думки та за її проханням з'являється Антар, кохання її життя. З басейну випливає лялька, яку забирає воїн та передає дівчині. Принцеса намагається доторкнутися до коханого, але він утікає. Головна мелодія цього шоу чарує та допомагає зігріти серця аудиторії. Антар наче примара, що знову і знову мерехтить в її уяві, але щезнувши, повертає її до реального життя. Відбувається зміна у музичному оформленні й перед глядачем постає Король разом зі своїм Дворецьким. Із появою короля до шоу додаються циркові елементи з яскравим звуковим оформленням. Кумедні та дуже знайомі з дитинства звуки разом із пречудовою грою клоуна змушують аудиторію посміхатися. Дизайн інтер'єру змінюється на залу Короля, зі стелі спускається велика, багато оздоблена корона, підлога трансформується у шахову дошку, а у глибині сцени з'являється великий трон. Король знову забирає у дівчини ляльку та починає керувати нею, як маріонеткою. Це його власне королівство, де усі механічно виконують його доручення, тому і дівчина повинна слухняно виконувати накази. Король-клоун, як завжди постає незграбним, що

притаманне його особі. Варто зазначити, що помічник короля – Дворецький, контролює усе та грає роль анти-героя. Дівчині починає подобатись бути у Короля, вона навіть грає разом із ним у його ж ігри. Та щось йде не так, і Король помічає, що перлина зникла з його скрині. Але уважна головна героїня знаходить її у Дворецького, який таємно її приховує від свого господаря. Відбувається гра за спиною його величності. Перлина пропадає, а Король продовжує її шукати.

Світло поступово зникає й перед глядачем з'являються жіночі фігури зі світлодіодними юбками, які кружляють навколо самих себе. У глибині сцени знаходиться великий барабан, який так само, як і дівчата, крутиться навколо своєї осі, не забуваючи про барабанний бій. З басейну по драбині дереться Антар, підіймаючись до самої вершини купола, звідти він летить у воду, дістаючи перлину для Короля. Той ховає її у скарбничку, сам не помічаючи, як його звичайний Дворецький, надівши мантию керує усією світою. Розуміючи, що зараз настає момент, коли Король знову втратить свій скарб, на поміч поспішає його вірний воїн. Перлина переходить з рук в руки, відбувається неймовірна плутанина, за якою ти ледве встигаєш слідкувати. Сцена знову набирається водою, екран підлоги демонструє галактику, навколо якої крутяться планети. Брами відчиняються, а у центральній частині, в глибині сцени, крутиться Воїн відбиваючий барабанний бій, він ніби викликає своїх братів прокинутися та вийти на поміч. Під ритмічний супровід барабану виходять воїни, виконуючи ритуальний танець. Головні ворота зачинаються. Перлина потрапляє до рук Принцеси, тепер вона керує усім дійством. Воїни готуються до нападу, але Антар ніколи не підпустить їх до свого кохання. Дівчина передає головний скарб Королю. Сценічний бій яскраво демонструє дійсне володіння акторами свого тіла. Кожен рух виглядає живим, в точності передаючи всі емоції та хвилювання, адже змагається він зі своїми ж братами, такими ж, як і він сам. Усе навколо завмирає, зверху спускається Велика Людина під ногами якої починає тремтіти підлога сцени, земля тріскається. Шестиметрова артикульована

маріонетка, якою керують сім чоловіків, одягнутих у чорне, прогулюється сценою. Це – «чистий акт художнього блиску та вразливого полум'я, що є дуже характерним для жанру *Dragone*» [33]. Вона переступає великий для нас, але малий для неї басейн, намагаючись спіймати маленьких людей, які потривожили її спокій. Помічаючи собаку, Велика Людина вітає її та спускається на одне коліно перед цією істотою, демонструючи їй свою пошану. Велика маріонетка зникає, а воїни вибігають й намагаються напасти на Антара. Брами відчиняються за наказом Короля, воїни поклоняються йому та його вихованцю – Собаці.

Розглянемо більш детально вихованця Короля – Собаку. А точніше лева, характерного для китайської культури. Собака з неймовірною чіткістю відображає поведінку, притаманну своєму персонажу. У неї постійно моргають очі, рухаються вуха, вона плавно пересувається та вміло демонструє глядачу свою реакцію на те, що відбувається на сцені. Вона дивиться здалека, а при необхідності приєднується до свого хазяїна. Їй подобається гра, в яку грають її друзі, але вона вирішує триматися осторонь, адже в цій грі, вона виконує не головну роль. Собака та Король вирішують примирити воїнів між собою.

Дворецький схоплює Принцесу та ховає її за зачиненою брамою. Антар, об'єднуючись разом зі своїми воїнами, намагається відчинити ворота. Тепер Дворецький повністю оволодів перлиною, застосувавши чорну магію. Глядач може спостерігати нових героїв – Кіборгів – людей, які відображають майбутнє життя. Їх дуже легко впізнати по яскравому та дуже виразному одягу. Головна героїня знепритомніє, Антар бере її на руки та забирає від анти-героя. Басейн оточують повітряні гімнасти, сцена починає набиратися водою. Відбуваються неймовірні трюки в повітрі, через які перехоплює подих, і які відбивають увесь натиск ситуації, що створилась. Музика збуджує уяву, і вже ніяк не можна усидіти на місці, переповнює хвилювання. Кіборги танцюють в унісон з Дворецьким – вони всі заодно. При завершенні номера повітряних гімнастів змінюється музика, лунають звуки знайомої вже

мелодії, яку ми чули на самому початку історії. На екрані мерехтить дерево життя, воно зовсім голе. Усе нагадує пустелю (зображається вихор на підлозі, через який намагаються пройти воїни). Антар відносить своє кохання до басейну та віддає її воді. Усі розуміють, що він намагається врятувати Принцесу від гибелі. Разом із тим з'являється маленький олень, який символізує чисту душу дівчини. Головна перлина його життя зникає під водою, а над басейном звисає біла тканина, на якій виконує танець повітряна гімнастка. З усіх боків сцени виповзають білі силуети тварин з різних куточків всесвіту: верблюд, жираф, слон та газель (тварини зроблені з діодного матеріалу, який світиться в темряві). Починає йти сніг, відчувається уся біль воїна, його втрати. Принцеса – це все, що йому потрібно. Хлопець втрачає контроль над своїми почуттями і з усієї сили кидає перлину до басейну. Лунає грім й усе навколо починає тремтіти, тварини зникають. Антару важко тримати біль у середині себе. Та раптом щось змінюється, дно басейна стає світлим й звідти виринає його кохання. Дерево життя на екрані покривається листвою, усе навколо оживає. Після стількох руйнувань, перлина знайшла своє місце у самому центрі землі, вона вдихнула життя у планету. Вмикається водопад, прості люди виходять на сцену, усе зеленіє. Життя навколо оживає. З'являється і улюблена лялька, і коханий, і справжній друг, і усе, чого, вона хотіла з самого початку. Щастя переповнює її душу і вона не може повірити в дійсність. Круговорот існування продовжується, не дивлячись ні на що, ніколи не треба зупинятися, рух – це життя, а отже це маленьке щастя кожної людини [31].

Начебто повинен бути кінець, але ні. У глибині сцени вже знаходиться новий механізм. Король викликає звичайну людину з глядацької зали. Чоловік у білій футболці залізає до великого кола, яке зовні нагадує колесо для хом'ячка. Стає зрозумілим, що цей чоловік є актором шоу, адже він будете виконувати номер під назвою колесо смерті або колесо мужності. Це – цирковий номер, що виконується на апараті Лапедула, і є найскладнішим і найнебезпечнішим, бо здійснюється на висоті без страхування. Цей механізм

був придуманий у 1930-их роках південно-американцем Лапенделосом і удосконалений для виступів у цирку. Конструктивно він складається з двох коліс, що з'єднуються в один блок, який підвішується на висоті й крутиться. Самі колеса також крутяться навколо своєї осі. Шаленим здається й те, що чоловік не маючи ніякого страхування не тільки ходить по колесу, яке постійно крутиться, та ще й встигає стрибати на скакалці. Кожен має владу над собою, та у будь-який момент може продемонструвати свої вміння, так само, як на перший погляд проста та трохи все ж таки не звичайна людина із зала.

Знов ми бачимо галактичну систему. На сцені обертаються люди з механізмами, акробати здійснюють свої трюки використовуючи техніку. Усе разом виглядає як окремі планети, що крутяться навколо сонячної системи. Усе систематизовано: підкорюється певним законам. В цей момент ти наче стаєш піщинкою у великому океані, зовсім маленькою людиною у величезному всесвіті.

Дворецький вирішує продовжити свої жарти. Мотоциклісти доганяють Антара та беруть у полон Принцесу. Вони поміщають її у великий кокон та один за одним запускають туди мотоциклістів. Дивлячись на все, що відбувається на сцені, дихання завмирає, ти ніби сам опиняєшся у клітці разом із головною героїнею. Дворецький радіє та викликає до себе неабияку антипатію. Дівчину виймають з клітки, куди заїжджає троє мотоциклістів. Кулю підіймають догори і відбувається рух навколо своєї осі у синхронній дії мотоциклістів. Навіть у замкненому просторі людина знайде можливість реалізувати свої здібності. Завдяки злагодженій роботі мотоциклістів, неможливе стає можливим. Куля зроблена з металевих прутів та двох півсфер. Неможливо зрозуміти як у такому просторі вміщається така кількість транспорту. Дуже важливим є те, що мотоциклісти постійно перебувають у певному образі, передаючи глядачам певні емоції. Це не просто люди, які вийшли продемонструвати свій трюк, це артисти, які живуть у своїй ролі та бездоганно виконують її, проживаючи кожен момент.

Серце завмирає коли гітарист починає наживо грати у повітрі мелодію, яка повністю передає відчуття дійсності, що відбувається на сцені. У кулю заїжджає 5 мотоциклістів. Ти розумієш, що один невірний крок може коштувати їм життям. На великій швидкості вони їздять по горизонталі та вертикалі, виконуючі «вісьмірку» та «мертві петлі». Кульмінацією номера стає момент, коли нижня полусфера опускається, у той самий час як мотоцикли продовжують рух по самому краю верхньої півкулі. Цей трюк у цирку називають «Шар сміливості». Номер завершується бурхливими оваціями глядачів.

Воїни зіштовхують Антара у басейн. Король та Принцеса не встигли нічого зробити із цим. Світло у басейні гасне, натомість вмикаються водопади. На екрані з'являються хмари, з далеким променем сонця. Усі глядачі мають надію на швидке повернення воїна. Головна героїня шукає своє кохання серед води. Вона тільки знайшла його та вже встигла втратити. Усе її внутрішнє хвилювання передає сцена. Виблискують всіма вогнями блискавки, гримить грім. Довкола відбувається демонстрація почуттів героїні. Адже дівчина не може втрати коханого, і він не може покинути її. Земля під ногами руйнується, всесвіт зникає з лиця землі. Починають йти дощі по всьому периметру сцени, яка демонструє її сльози та внутрішнє горе. Бризки долітають до глядачів. Природа горює разом із головною героїнею.

Водолаз виймає її коханого з води. Увесь зал миттєво видихає, та відчуває мурашки, які пробігають по усьому тілу. Вони знову разом, два серця з'єдналися в єдине. Ця любов довела усім навколо, що доки живе надія у середині тебе, доти вас ніщо не зможе роз'єднати. Простір трансформується, час повертатися до реального життя. Навколо з'являються звичні міські хмарочоси, та чутно шум доріг. Король дістає з басейну намисто із перлів, яке він з радістю дарує своєму відданому воїну, а він натомість передає йому ляльку. Король зрозумів, що немає нічого дорожче за людське життя. А хлопець поспішаю прикрасити намистом шию своєї коханої. Принцеса отримала більше ніж перли, вона віднайшла своє щастя.

Особливу увагу слід приділити переходам між однією сценою в іншу. Вони відбуваються непомітно для ока глядача. Доки усі спостерігають за яскравими трюками, сцена починає трансформуватися вже в іншу дійсність. Шоу настільки геніально продумане до найточніших деталей, що подивившись його лише один раз, аудиторії важко зрозуміти усі лінії сюжету. Також сам Ф. Драгоне постійно змінює хронологію побудови аквашоу, додає та ускладнює номери. Усе для того, щоб глядачі поверталися на шоу знову і знову.

Таким чином, режисер намагається достукатися до серця кожного, хто прийшов на зустріч з його творенням, знайомлячись із світобаченням Франко, який впевнено вважає, що перлина у кожного лише своя. (Протягом усього існування ми намагаємося знайти скарб нашого життя, проте, навіть знаходячи своє щастя, можемо його дуже легко втратити. Упродовж вистави Принцеса намагалась утримати свою перлину, кохання, за яке кожного разу потрібно змагатися. Король постійно полював за своїми скарбами. Дворецький намагався відібрати владу та стати всемогутнім. Антар був відданим воїном свого короля, через що ледь не втратив єдину відраду у своєму житті, свою кохану. Свою перлину кожна душа визначає по-своєму.)

Свої шоу Франко Драгоне називає візуальним театром. Візуальний театр (або *visual theatre*) – рід театру, в якому головним виразним засобом є «картинка», нерідко його іменують театром художника. Візуальний театр з'єднує драму з мистецьким синтезом у всіх його можливих проявах (наприклад, пантомімою, інсталяцією, мультиплікацією тощо). Візуальний театр «зачаровую», «він утворений з образів підсвідомості в сюрреалістичній логіці сну». Театр художника складає виставу за законами пластичних мистецтв, створюючи її на очах з підручних матеріалів (включаючи людські тіла) картини й об'єкти, оживляючи неживе, тобто створюючи зовсім нову реальність (театр-інсталяція, що розвертає свої спектаклі зовсім або майже без участі акторів; театр відео і медіа, де нові технології грають поряд з акторами; театр-цирк, який використовує циркову майстерність для

створення «живого» чарівництва в театрі, польотів і перетворень; театр, який працює з вогнем і водою, сходами і заходами так само, як з технологіями, що використовує природні ландшафти і міське середовище для створення вражаючих картин). І це все – театр, який веде розмову з глядачем на мові візуальних образів, театр, насамперед, – поетичний, що працює з метафорами, символами, знаками і алюзіями куди більше, ніж з прямим сенсом. Візуальний театр пропонує особливий, семіотично-насичений спосіб комунікації з глядачем, як у кіно, і часто виявляється побудованим на цитатах, засланнях і коментарях, що адресують публіку до інших мистецтв. Енергія і сенс вистави, закладені його автором, передаються саме через візуальний образ і транслуються аудиторії навіть за відсутності акторів» [7].

Дуже часто, аналізуючи шоу Франко Драгоне, використовую поняття «*живе шоу*». «Живе шоу» – це таке, в якому використовуються складні мультимедійні технології: проектори та екрани, управління сигналами з камер, презентації, світло і звукові ефекти.

Сучасні інновації у режисурі Франко Драгоне відкрили артистам унікальні можливості взаємодій з технологіями. З'являються нові шляхи втілення режисерського задуму, що збагачує діапазон знань щодо технологій XXI ст. Синтез жанрів у постановках Франко Драгоне – це авторське бачення органічного жанрового сплаву в певному комбінованому вирішенні, яке винайшов Франко Драгоне як відтворення симбіозу вишуканості трюкового виконання з сучасними технологіями, що породжує справжню магію сценічного життя візуальних образів.

Сьогоднішня дійсність диктує нові форми та змісти мистецтву, відбувається трансформація театралізації, видозмінюються, оновлюються принципи сценічного образотворення. Знаковий режисер-інноватор Франко Драгоне винайшов унікальну стилістику. Ніби граючи з новітніми технологіями, він створює неймовірну високотехнологічну видовищність театру нової форм, де одночасно узгоджено, органічно, і навіть витончено сценічно співіснують театр і цирк, опера і танець, спорт і відео-арт.

Під час роботи з акторами, Франко Драгоне вимагає від них не просто віртуозно майстерного виконавства, а справжнього співавторства. Дуже важливим є відчуття актором безумовної, безкрайньої свободи творчості. Як справжній режисер-провокатор Ф. Драгоне, створює ситуацію, коли актор стає у виконавстві, за формулюванням режисера, «на сходинку неймовірного одкровення». Отже коли створюється шоу, виконавці відчують себе співтворцями дива, і міра їх віддачі – 100%.

Найновітніше шоу Le Perle – це розширення меж можливого й повне занурення у світ дива – це віртуозність акробатичного мистецтва на грані людських можливостей у поєднанні з новітніми технологіями та розгортанням захоплюючого сюжету. Режисер створює власну реальність, відриваючи від сірих буднів своїх глядачів, де кожен знаходив в історії щось своє.

Франко Драгоне, як зазвичай варіантивно формулюють західні театральні критики шоу, відтворює «чарівний механізм відходу від буденності життя», розповідаючи свою історію виразними образами, надаючи можливість трансформувати проблеми в позитивні емоції, що в наш час постає вкрай важливим.

Концепт-ідея, закладена в циркове мистецтво, грає роль підтексту, що виноситься на перший план, висловлюючи її в ігровій формі за допомогою художніх прийомів, які не входять в арсенал циркових (беручи за основу трюк, як домінанту в незавершеній, відкритій, формі та знаходячи йому сценічний еквівалент, переводячи в художню форму та створюючи бачення образу, втіленого в русі, просторі, часі, світлі, звуці тощо). Концептуальний підхід до трюку відштовхується від відстороненої художньої ідеї та переводить її на зображально-виразну мову циркового мистецтва, по суті, «граючись» з обраним філософським підтекстом, коли образотворчі ефекти колоритно обрамляють та аж ніяк не відволікають від головного – унікальності доведеного до досконалості трюку й професіоналізму циркового виконавця.

Виконавська майстерність ніби вбирається в тонко виправданий феєричний антураж, й на місце традиційного циркового трюкацтва приходить

нове синтетичне, нове концептуальне бачення видовищного дійства «духовних синтезів», мови образів, символів, всіляких незрозумілостей і таємничості, що «висловлює душу мовою тіла» [25].

Франко Драгоне, «жонглюючи» сучасними технологіями, руйнує стереотипи звичайного сприйняття театру та цирку і створює нове мистецтво, нову єдність виконавського мистецтва людини (яка щоразу демонструє найвищі людські досягнення і приголомшливу «ювелірну» точність, майстерність і віртуозність) та технологій. Як справжній та признаний інноватор, а також, як вважають театральні критики, провокатор, режисер Франко Драгоне створює нову сценічну систему естетики. Використовуючи свій інноваційний метод роботи з акторами та технологіями, він створює виставу, яка працює як єдиний механізм, і без слів, тільки за допомогою мови тіла у синтезі з технологічною складовою породжується розповідь неймовірної й емоційної історії.

Резюмуючи, слід підкреслити, що творчий почерк Франко Драгоне вбачаємо в прерогативі ефектних, часом феєричних, зображально-виражальних технологій, як триумф образної виразності, коли шоу постає викликом, що демонструє притаманну йому вражаючу творчу концепцію, відтворення якої нерідко відбувається саме завдяки «помноженню» сценічної складової мови виразності на технологічну. І це є певним уявленням Франко Драгоне про свободу творчого духу, його чуттєвого світосприйняття й готовності до креативу й мистецького бунту.

Складовими режисерського методу Франко Драгоне є:

- жива театралізація на тлі технологічних інновацій мультидисциплінарних шоу-проектів;
- розкриття в акторах самих себе (відтворення власної індивідуальності), сприйняття акторів лише в якості співавторів шоу (командна робота, де кожний обов'язково повинен внести щось своє, крім того, де визначальне місце має імпровізація, за

висловлюванням режисера, – як намір «йти за серцем й творити»;

Отже, Ф. Драгоне «конструює» театралізовані історії, які розповідаються завдяки інноваційним технологіям у «магічній» взаємодії с театралізацією як такою, коли глядачі, як і вся команда творців вистави, стають співавторами шоу-проекту та грають свої ролі в ньому.

Висновок до розділу 3

1. Впровадження інноваційних технологій у постановочний процес – новий виток у розвитку новітньої режисури, і, як результат, з'являються кардинально нові засоби виразності, що відкривають можливості перед режисерською групою. Головною задачею в режисурі Франко Драгоне, що спирається на технічний потенціал спецефектів та новітньої сцени, є завдання втілення ідеї та власного творчого задуму постановки.

2. Шоу La Perle стало відомим у всьому світі і пропонує глядачу те, чого не існувало раніше. Глядач має змогу переглядати шоу з різних кутів глядацької зали та бачити зовсім іншу, нову картинку, нові трюки, нові емоції великої історії, над якою працює численна команда професіоналів Драгоне Груп, які невпинно намагаються вдосконалювати шоу з метою кожного разу дивувати свого вибагливого глядача.

3. Візуальне шоу включає технологічно відтворюваний сюрреалізм вертикалі сцени, водні та світові ефекти, які уможливорюються завдяки унікальності спеціально розроблених проєкторів та екранів, «розтягнутих» на усіх поверхнях стін естетичного храму, як його іменує, Франко Драгоне. Режисер дивує публіку високотехнологічним шоу, яке на сьогодні не має собі рівних. Проте підкреслимо, що технічні нововведення не полегшують режисерські задачі, а навпаки, провокують до пошуків нових ідей відбиття засобами технічних нововведень палітри людських почуттів та барв всесвіту.

4. Практично-візуальний аналіз La Perle допоміг розкрити в подробицях емоційно-змістову складову досліджуваного шоу: «перлина у кожній людини своя», як вважає Ф. Драгоне. За допомогою самих тільки рухів, надемоційної музики, спецефектів, великих екранів, акробатичних трюків, режисер розповідає «велику історію» пошуку справжнього щастя. Знайшовши свою перлину, можна її легко втратити, як головна героїня вистави. Але віра в самого себе та щира любов допомагають долати всі перепони, які виникають на шляху людини.

5. La Perle створює нову реальність, де свідомість втрачає обмеження. Грандіозна вистава синтезує сучасні технології, досконалу акторську гру та яскраві художні образи в єдину зовсім нову художню мову. La Perle – це переворот у сучасному розумінні театру. Шоу розкриває людський потенціал, який не має меж й може приймати будь-яку форму. Воно вдихає життя в механізми.

ВИСНОВКИ

1. Сучасні інновації в режисурі Франко Драгоне відкрили артистам унікальні можливості взаємодій з технологіями. З'являються нові шляхи втілення режисерського задуму, що збагачує діапазон знань щодо технологій XXI ст. Синтез жанрів у постановках Франко Драгоне – це авторське бачення органічного жанрового сплаву в певному комбінованому вирішенні, яке винайшов Франко Драгоне як відтворення симбіозу вишуканості трюкового виконання з сучасними технологіями, що породжує справжню магію сценічного життя візуальних образів.

2. Сьогоднішня дійсність диктує нові форми та змісти мистецтву, відбувається трансформація театралізації, видозмінюються, оновлюються принципи сценічного образотворення. Знаковий режисер-інноватор Франко Драгоне винайшов унікальну стилістику. Ніби граючи з новітніми технологіями, він створює неймовірну високотехнологічну видовищність театру нової форми, де одночасно узгоджено, органічно і витончено сценічно співіснують театр і цирк, опера і танець, спорт і відео-арт.

3. Під час роботи з акторами, Франко Драгоне вимагає від них не просто віртуозно майстерного виконавства, а справжнього співавторства. Дуже важливим є відчуття актором безумовної, безкрайньої свободи творчості. Як справжній режисер-провокатор Ф. Драгоне, створює ситуацію, коли актор стає у виконавстві, за формулюванням режисера, «на сходинку неймовірного одкровення». Отже коли створюється шоу, виконавці відчують себе співтворцями дива, і міра їх віддачі – однозначні сто процентів.

4. Найновітніше шоу Le Perle – це розширення меж можливого й повне занурення у світ дива – це віртуозність акробатичного мистецтва на грані людських можливостей у поєднанні з новітніми технологіями та розгортанням захоплюючого сюжету. Режисер створює власну реальність,

відриваючи від сірих буднів своїх глядачів, де кожен знаходить в історії щось своє.

5. Франко Драгоне, як зазвичай у варіантах формулюють західні театральні критики шоу, відтворює «чарівний механізм відходу від буденності життя», розповідаючи свою історію виразними образами, надаючи можливість трансформувати проблеми в позитивні емоції, що в наш час постає вкрай важливим.

6. Франко Драгоне, «жонглюючи» сучасними технологіями, руйнує стереотипи звичайного сприйняття театру і створює нове мистецтво, нову єдність виконавського мистецтва людини і технологій. Як справжній та признаний інноватор, а також, як вважають театральні критики, провокатор, режисер Франко Драгоне створює нову сценічну систему естетики. Використовуючи свій інноваційний метод роботи з акторами та технологіями, він створює виставу, яка працює як єдиний механізм, і без слів, тільки за допомогою мови тіла у синтезі з технологічною складовою породжується розповідь неймовірної й емоційної історії.

7. Складовими режисерського методу Франко Драгоне є:

- жива театралізація на тлі технологічних інновацій мультидисциплінарних шоу-проектів;
- розкриття в акторах самих себе (відтворення власної індивідуальності), сприйняття акторів лише в якості співавторів шоу (командна робота, де кожний обов'язково повинен внести щось своє, крім того, де визначальне місце має імпровізація, за висловлюванням режисера, – як намір «йти за серцем й творити»;

Отже, Ф. Драгоне «конструює» театралізовані історії, які розповідаються завдяки інноваційним технологіям у «магічній» взаємодії с театралізацією як такою, коли глядачі, як і вся команда творців вистави, стають співавторами шоу-проекту та грають свої ролі в ньому.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Актуальные вопросы методологии современного искусствознания : сб. ст. // АН СССР, ВНИИ искусствознания М-ва культуры СССР / отв. ред. А. Я. Зисъ. М. : Прогресс, 1983. 368 с.
2. Барба Э., Саварезе Н. Словарь театральной антропологии: тайное искусство исполнителя. М. : Артист. Режиссер. Театр, 2010. 318 с.
3. Бобровская М. А., Галкин Д. В., Самеева В. С. Новые информационные технологии в современной сценографии // Гуманитарная информатика. 2013. Вып.7. С. 93–105.
4. Брюн П. Великие цирковые режиссеры мира // Петербургский театральный журнал. 2015. № 1. URL: <http://ptj.spb.ru/archive/79/shapito-79/novuj-cirk-iulichnyj-teatr/> (дата звернения: 15.12.2020).
5. Вечерний Ургант — Филипп Киркоров, Франко Драгоне. 604 выпуск от 11.03.2016 // YouTube. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=qJWp1lt9ybo> (дата звернения: 18.12.2020).
6. ВЛОГ: ДУБАЙ// СУПЕР ШОУ LA PERLE BY DRAGONE // YouTube. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=Lh01ERx3cXQ&t=1048s> (дата звернения: 18.12.2020).
7. Годер Д. Художники, визионеры, циркачи : очерки визуального театра / Фестиваль «Золотая Маска». М. : Новое лит. обозрение, 2012. 235 с.
8. Исследование PricewaterhouseCoopers: всемирная индустрия развлечений и медиа: прогноз на 2007–2011 годы // Гуманитарный портал. URL: <https://gtmarket.ru/news/media-advertising-marketing/2007/06/26/946> (дата звернения: 23.12.2020).
9. Кисеева Е. В. Новые формы музыкального театра: танец постмодерн и его научное осмысление // Южно-Российский музыкальный альманах. 2019. № 4. С. 99–107.
10. Константинова А. Воспитание актера в театре пластической драмы Гердюза Мацквичюса // Вопросы театра. 2012. № 3/4. С. 166–177.

11. Крюкова Т. А. Постмодернизм в театральном искусстве : автореф. дис. ... канд. искусствоведения : 17.00.01 / С.-Петербург. гос. акад. театр. искусства. СПб, 2006. 28 с.
12. Кушляева О., Козич С. Вещие ли сны у клоунов: «Corteo» Д. Ф. Паски в Цирке дю Солей // Петербургский театральный журнал. 2010. № 3. URL: <http://ptj.spb.ru/archive/61/festivals-61/veshhie-li-sny-u-klounov/> (дата звернення: 16.11.2020).
13. Логвінова О. О. Концепція театралізації як прояв видовищної культури // Культура і сучасність. 2014. № 2. С. 49–53.
14. Павел Брюн. Цирк дю Солей: режиссура Франко Драгоне // YouTube. URL: https://www.youtube.com/watch?v=HFvzpz_xfvA (дата звернення: 24.11.2020).
15. Павел Брюн: история цирка дю Солей разделяется на эпоху Франко Драгоне и пост-Драгоне // Новый цирк. URL: <https://slavanewcircus.com/forumy/iii-kulturnyj-forum-sektsiya-tsirk/pavel-bryun-istoriya-tsirka-dyu-solej-razdelyaetsya-na-epohu-franko-dragone-i-post-dragone/> (дата звернення: 18.12.2020).
16. Приключения Буратино в Цирке Дю Солей. Павел Брюн // YouTube. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=fYX4eR9j8SQ> (дата звернення: 18.12.2020).
17. Сімончук О. Як сучасні технології змінюють мистецтво // Your Art. URL: <https://supportyourart.com/stories/art-technology> (дата звернення 21.12.2020).
18. Станіславська К. І. Мистецько-видовищні форми сучасної культури : монографія. Київ. 2016. 352 с.
19. Стеценко В. Постмодернізм // Культурологія : Енциклопед. слов. Львів, 2013. С. 331-332.
20. Стріха М. В. Космополітизм // Енциклопедія Сучасної України. Київ, 2014. Т. 14. С. 679.

21. Филипп Киркоров: «Чтобы поработать с Франко Драгоне, я терпеливо ждал в очереди много лет» // Hello. <https://ru.hellomagazine.com/zvezdy/novosti-o-zvezdakh/12156-filipp-kirkorov-chtoby-porabotat-s-franko-dragone-ya-terpelivo-zhdal-v-ocheredi-mnogo-let.html> (дата звернения: 12.12.2020).
22. Франко Драгоне. URL: <https://dragone.com/en/discover-dragone/our-history/> (дата звернения: 29.11.2020).
23. A Look At Theatre Director Franco Dragone And His Influence // Culture Trip. URL: <https://theculturetrip.com/europe/belgium/articles/dragone-a-world-class-belgian-show-business/> (дата звернения: 02.12.2020).
24. A man jumping on moving wheels suspended by Air @ LaPerle Dubai // YouTube. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=9iQmQLVRzUE> (дата звернения: 18.12.2020).
25. Backstage Tour At LA PERLE By Dragone! // YouTube. URL: https://www.youtube.com/watch?v=N76PtMT_VNo (дата звернения: 11.12.2020).
26. Davids G. SITE VISIT: La Perle, the story behind a show like no other // Me Construction News. URL: <https://meconstructionnews.com/45362/1bn-financing-kicks-off-worlds-largest-solar-project-in-abu-dhabi> (дата звернения: 18.12.2020).
27. Doll W. E. Foundations for a Post-Modern Curriculum // Journal of Curriculum Studies.1989. Vol. 21. №. 3. P. 243–253.
28. First look: Dubai's La Perle performers take to the stage : It's the world's first glimpse at the La Perle show in action, as performers give us a sneak peek of the show // Arts&Culture. URL: <https://www.thenationalnews.com/arts-culture/on-stage/first-look-dubai-s-la-perle-performers-take-to-the-stage-1.620416> (дата звернения: 18.12.2020).
29. Harris J. Mystere is a riveting display // Lasvegas Magazine. URL: <https://lasvegasmagazine.com/entertainment/2019/nov/01/mystre-treasure-island-cirque-du-soleil-las-vegas/> (дата звернения: 18.12.2020).

30. Inside the mind of Franco Dragone // Emirates. URL: <https://www.emirates.com/cy/english/open-skies/4552827/inside-the-mind-of-franco-dragone> (дата звернення: 12.12.2020).
31. La Perle Dubai 2020 by Franco Dragone // YouTube. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=6HwZyQahUfw> (дата звернення: 18.12.2020).
32. La Perle Media Sneak Preview – Opening 31 August 2017! // YouTube. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=iVuohWjScVE> (дата звернення: 21.12.2020).
33. La Perle World Premiere (13 September 2017) // YouTube. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=8KOsDz2925w> (дата звернення: 23.12.2020).
34. Postmodernism and Society / Boyne R., Rattansi A. (eds.). Palgrave, London : Macmillan Publishers Limited, 1990. 292 p.
35. Robb A. Tara Young: From Broadway to Dubai // Theatre Art Life. URL: <https://www.theatreartlife.com/lifestyle/tara-young-interview-broadway-dubai/> (дата звернення: 14.12.2020).
36. The technical aspects behind La Perle by Dragone// YouTube. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=yclyEM2TGp0&t=42s> (дата звернення: 18.12.2020).
37. The technology that keeps Dubai's La Perle cool and hydrated // Mechanical. Electrical&Plumbing. URL: <https://www.mepmiddleeast.com/projects/site-visits/71209-the-technology-that-keeps-dubais-la-perle-cool-and-hydrated> (дата звернення: 10.12.2020).
38. The technology that keeps Dubai's La Perle cool and hydrated // Mechanical. Electrical&Plumbing. URL: <https://www.mepmiddleeast.com/projects/site-visits/71209-the-technology-that-keeps-dubais-la-perle-cool-and-hydrated> (дата звернення: 10.12.2020).
39. Things to do with Roxana: La Perle - Behind the scenes // YouTube. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=yRBrm0TDNho> (дата звернення: 18.12.2020).

40. Underwater video laperle show Dubai 01 // YouTube. URL <https://www.youtube.com/watch?v=tB6vT87kduQ> (дата звернення: 18.12.2020).
41. Wilson L. Behind the scenes at La Perle by Franco Dragone : We meet the stars at their training centre in Dubai Studio City // TimeOut. URL: <https://www.timeoutdubai.com/aroundtown/news/75493-behind-the-scenes-at-la-perle-by-franco-dragone> (дата звернення: 23.12.2020).
42. Власний авторський архів з анкетування глядачів La Perle шоу

ДОДАТКИ

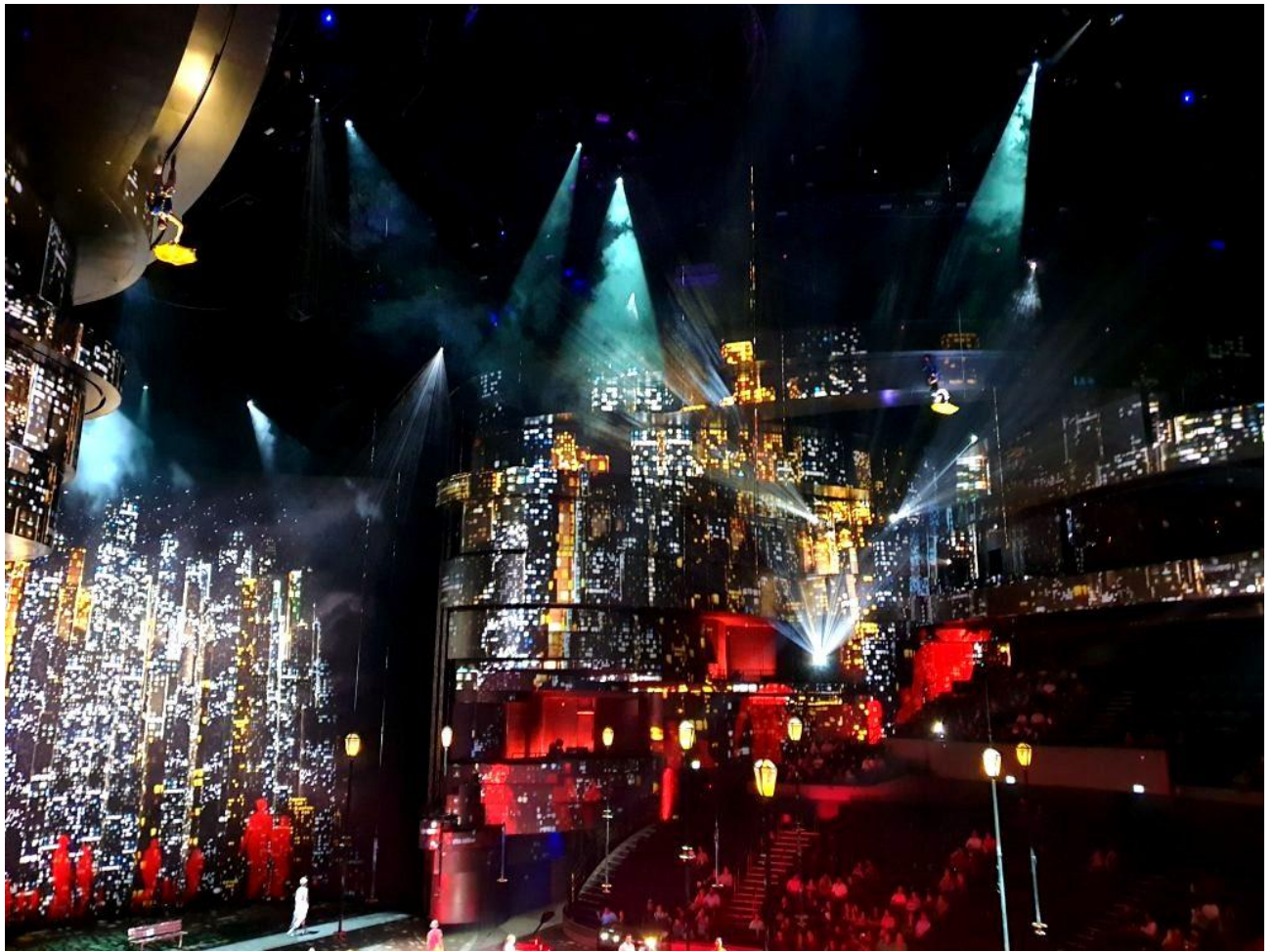
Додаток А *Фото-портрети Франко Драгоне*

Додаток Б
Шоу Франко Драгоне LA PERLE

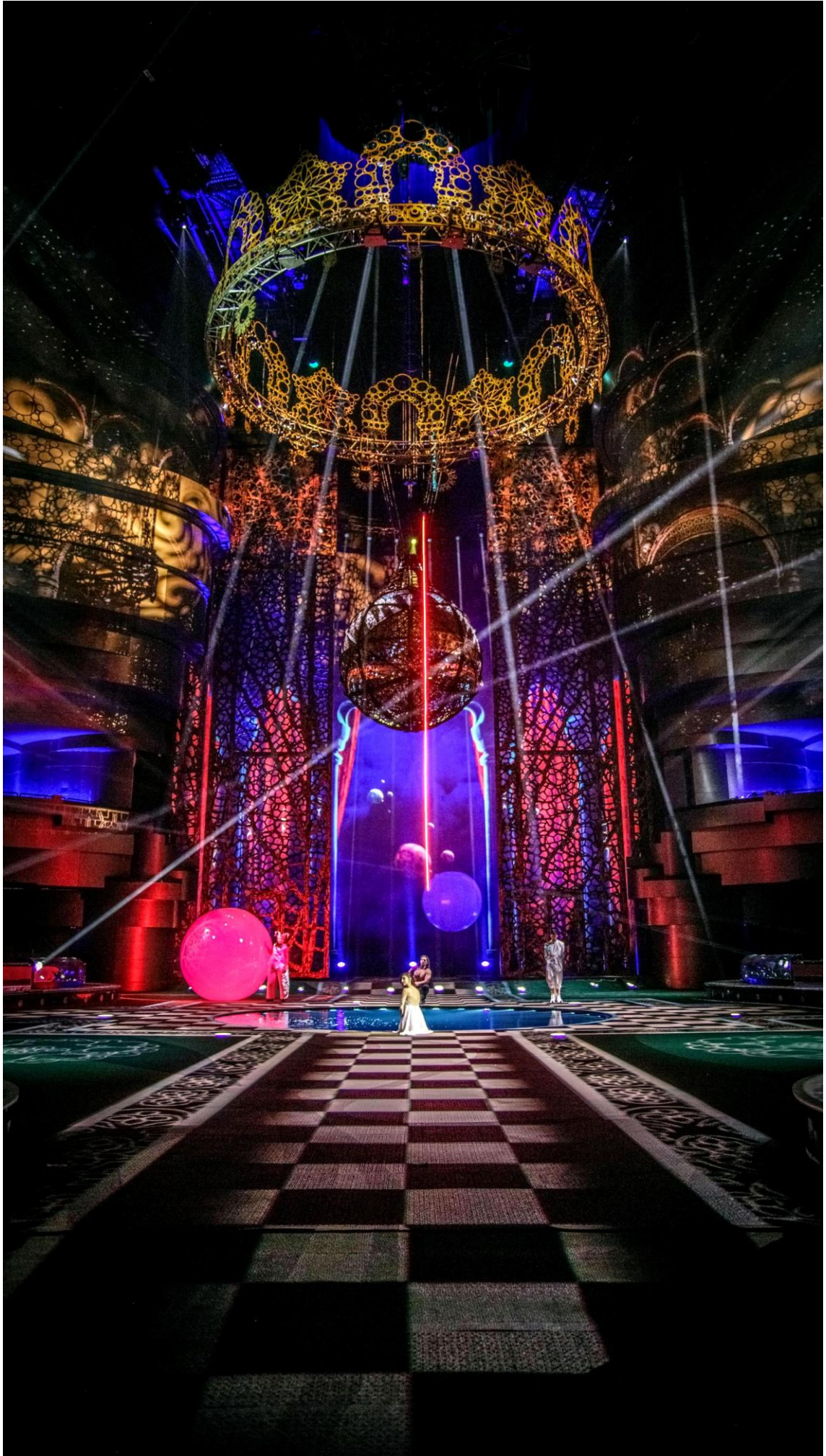

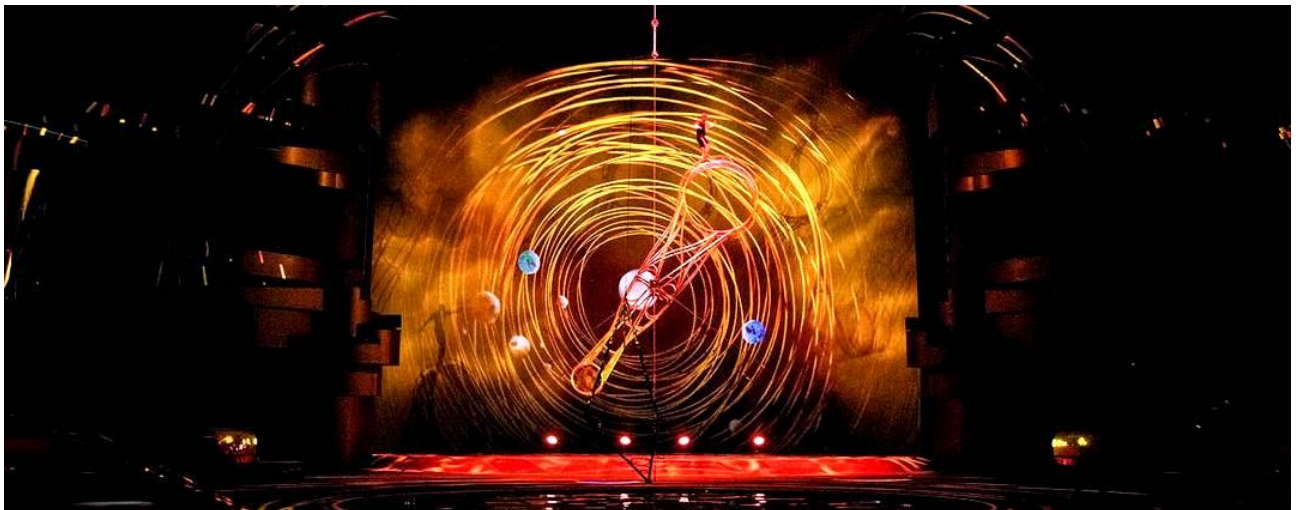
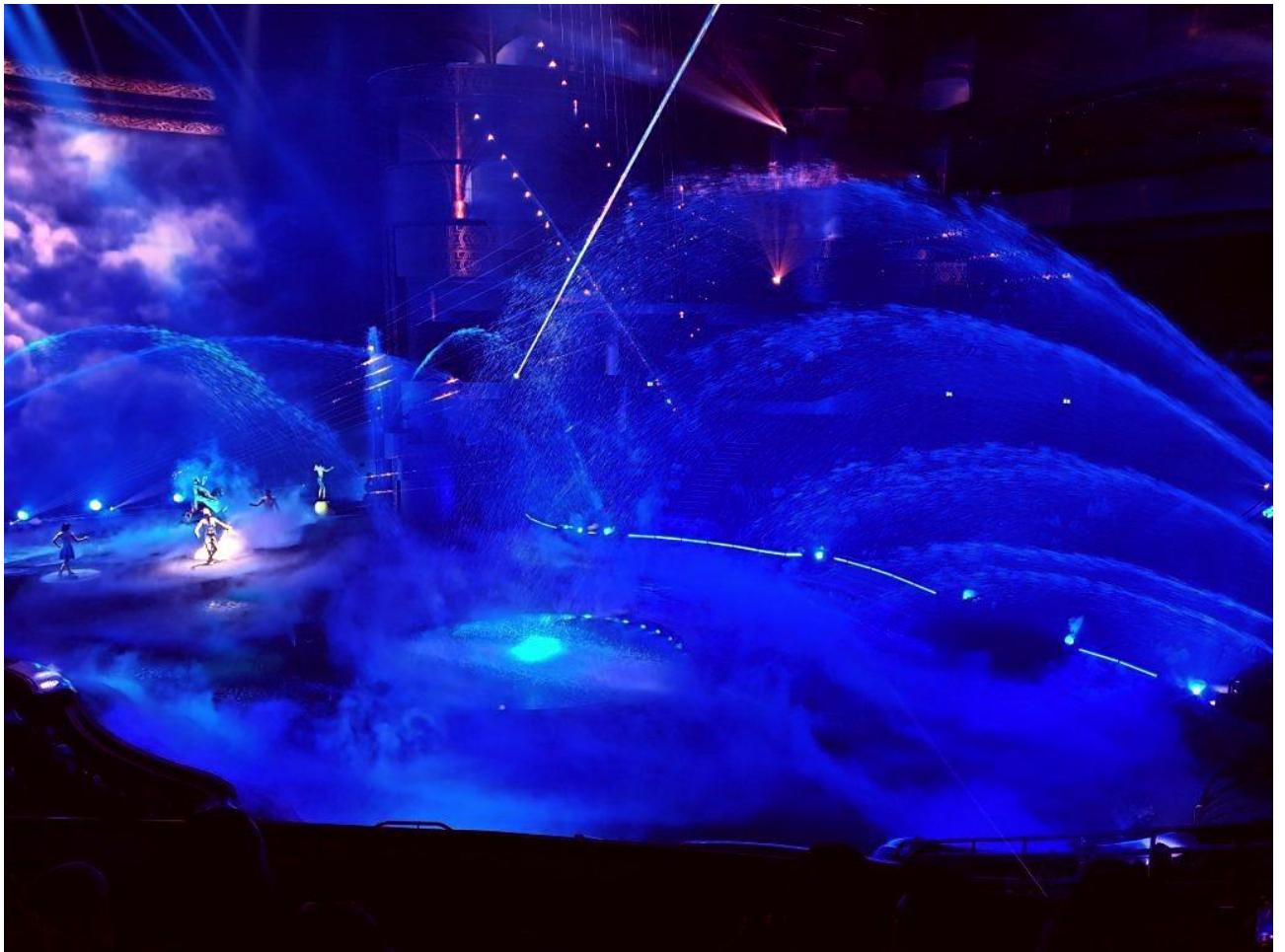

FOTO: TOMASZ ROSSA // CIRQUE DU SOLEIL

1. Журнал

Entertainment

РЕЦЕНЗІЯ НА "LA PERLE":

НАПРУЖЕНЕ, ЕКСЦЕНТРИЧНЕ ШОУ В ДУБАЇ

Опубліковано: 13 вересня 2017 12:17
Автор: Марва Хамад, старший репортер

Перше постійне шоу Дубая, La Perle, є ексцентричним виробництвом, відповідним для його ексцентричного творця, Франко Драгон. Драгон, відомий своїми роботами з Cirque du Soleil і його однойменною компанією, вважає себе мрійником, а La Perle - розташований в місті Аль-Хабтур - розігрався як мрійлива мрія. 90-хвилинне виробництво (без інтервалів), виконане на сухій / мокрій сцені, було складено з об'єднання віньеток, іноді згуртованих, а іноді довільних, які були зосереджені навколо переслідуваної молодої жінки.

Звичайно, основними моментами були трюки, які змушували вас побоюватися за безпеку виконавців. Це те, що люди повинні були побачити - масивні падіння у басейн по центру сцени, чоловік без видимого страхування, майстерно встрибує у космічному колесі, яке обертається, а також й навколо нього, п'ятеро чоловіків на мотоциклах виконують дивовижний трюк Коло смерті (Globe of Death), від якого завмирає серце - цирковий трюк, в якому вершники їдуть на своїх мотоциклах всередині сфери, ледь уникаючи один одного, під час їзди навколо.

Був також акт фаєршоу з двома чоловіками, які виконали свої синхронізовані стрибки настільки добре, що майже відразу завоювали глядача.

Виробництво було напрочуд по чоловічому-важке, з кількома видатними жіночими діями. Центральна дівчинка (або головна героїня) знаходиться у важкій сюжетній лінії, разом із своїм хлопцем, фігура якого схожа на Тарзана, він прийшов їй на допомогу. Відчуваєш себе трохи застарілим для настільки

далекоглядного шоу, але інтенсивність емоцій провідного актора принесла бажану театральність в шоу. Вистава також сплітається з кількома моментами гумору та набирає темп і імпульс, як в музичному плані, так і в другій половині, завдяки своїй бездоганній акробатики.

Більш приголомшливі трюки неначе відхилялися від головної історії, яка яка була езотеричної: є перлина і ляльково-подібний об'єкт, за яким слідує багато людей, та є хороші хлопці, й погані хлопці, та люди, які надягають усі види різних культурних одерж і планета Земля, яка проектується на задньому плані, і в якийсь момент дуже велика золота маріонетка пробирається навколо сцени. Звичайно, є і водні елементи - фонтануючі водоспади і дощ в приміщенні, а також артисти, що виходять з-під землі.

Минуло менше місяця з моменту запуску шоу, тому виробництво все ще розвивається і знаходить свою ідеальну формулу. Виконавців заслужують похвали за захоплюючу роботу, яку їм вдалося здійснити. Звичайно, було б цікаво повернутися через кілька місяців або через рік і подивитися, що змінилося, а що залишилося колишнім.

2. Журнал

Time In

LA PERLE DUBAI

Опубліковано: 17 серпня 2017 р. 5:03

Прибуття першої постійної театральної вистави Дубая, La Perle, стало ще ближче зі зростаючим рівнем ажіотажу. Аква-театр повинен відкритися в четверг, 31 серпня, в Аль-Хабтур, і перед його грандіозним відкриттям Time Out Dubai отримав попередній показ того, що продається на ринку як *«самий таємний секрет Дубая»*.

«Для мене Дубай - це лабораторія майбутнього», - каже режисер Франко Драгон, визнаний критиками фахівець в області живих театральних розваг, який тісно співпрацює з Мохаммедом аль-Хабтур, віце-головою і генеральним директором Al Habtoor Group. Драгон виступив перед показом вистави

«Лабораторна сесія», 20-хвилинним першим знайомством з новим світом, створеним в першому в історії спеціально побудованому театрі Дубая.

Відверто кажучи, шоу так само видовищне, як і заворожує. Воно вражає почуття оточуючим звуком, екраном високої чіткості, який охоплює висоту театру, величезними проєкціями, які перетворюють всю арену на 1300 місць, лазерами та мусонами опадів. У поєднанні з неймовірною акробатикою стає видовищним і неймовірним для спостереження.

La Perle описується як аква-театр - захоплюючий досвід, коли місця для глядачів розтягуються всього на 14 рядів назад, щоб тримати кожного гостя якомога ближче до дії. Для кожної вистави використовується 2,7 мільйона літрів води, яка падає зі стелі і стін театру. Пол арени заповнений різними сценами, а центральний басейн використовується інноваційно протягом усього шоу - включаючи неймовірно розумну комбінацію сухого льоду і освітлення, щоб надати виставковому майданчику вид галактики, яка обертається.

Існує значний елемент фантазії, з фокусним характером перев'ю, всюдисущим через сцени, що зображують швидкоплинну історію Землі, якій наближається катастрофічна подія вимирання, супроводжуване еволюцією життя, якою ми її знаємо сьогодні, зростання мегаполісів та експансія в космос.

Молода леді в білому платті та з характерною червоною хустинкою, головна героїня спотикається навколо цього швидко-розвиваючого світу, супроводжуваного сходженням на вищезгадану міжгалактичну сцену і спуском в майже мультяшне монохромне королівство (в комплекті з гігантською короною, що нависає над головою) над ареною), яка нагадує нам про гральні карти від Аліси в країні чудес.

Є величезні лебідки, які мобілізують реквізит, конструктори і виконавців, і захоплюючи акробатику від 65 міжнародних виконавців, які прилетіли з усіх куточків земної кулі заради шоу. Це чудове поєднання захоплюючих дух візуальних ефектів, захоплюючих акробатичних уявлень, абстрактних концепцій і повністю зануреного в воду використання. І ми хотіли, щоб це ніколи не припинялося. Ми гарантуємо вам, що ми будемо там на прем'єрі, досить близько, аби відчувати воду

3. Журнал

Me CONSTRUCTION New

LA PERLE

Опубліковано: 30 вересня 2018 року
Автор: Гевіс Девідс

Як ніхто інший в Дубаї, майже рівно рік тому двері шоу відкрилися вперше, вітаючи відвідувачів вистави, яку раніше можна було побачити тільки в таких містах, як Лас-Вегас і Макао. Задуманий для того, щоб стати невід'ємною частиною розважального ландшафту Дубая. Запуск La Perle від Dragone представив жителям і туристам міста уявлення на водній основі, яке поєднує в собі акробатику, яка кидає виклик гравітації, з вражаючою водою і спеціальними ефектами, за для того, щоб розповісти фантастичну історію.

Шоу відкрилося у вересні 2017 року у рамках розважальних заходів в Al Habtoor City. Воно розташоване в готелі V Hotel, на 356 номерів, який є частиною величезного готельного комплексу поруч з вулицею Шейх Заєд Роуд. Створені Dragone Studios, бельгійською креативною компанією, яка спеціалізується на масштабних театральних виставах. Театральні постановки і трюки були побудовані навколо теми, що відбиває культурну спадщину Дубая, кажуть його продюсери.

За задумом Франко Драгон, засновника компанії і колишнього режисера кількох найвідоміших шоу Cirque du Soleil, La Perle проходить п'ять днів на тиждень, по два шоу в день в спеціально побудованому театрі, в якому розміщується 1300 осіб.

Хоча саме шоу є візуально видовищним і являє собою дивовижне поєднання таланту, спортивної майстерності, точного вибору часу і тісної координації, справжня магія полягає в дизайні, будівництві та експлуатації самого об'єкта. Big Project ME недавно був запрошений для участі в закулісний турі, який розкриває таємниці шоу і розповідає про те, як технології та інженерія використовувалися для створення спеціальної платформи де буде розгортатися історія.

Відправною точкою є сам театр, побудований навколо конкретних потреб шоу. Будівля являє собою структуру G + 6 з чотирма підвальними поверхами. Тут є зона реєстрації, театр і VIP-зали в зонах загального доступу. Є також роздягальні, тренажерний зал та фізіотерапевтичне обладнання для акторів. Офіси та майстерні для виробничого персоналу також розміщені в межах структури, в той час як рівні підвалу утримують серце шоу, з високотехнологічною насосною системою, яка дозволяє швидко переміщати основний елемент - воду - на головну сцену і з неї. Для цього процесу необхідні два насоси потужністю 600 к.с (hp), які переміщують воду під різним тиском для заповнення сцени. Здатні працювати зі швидкістю 1000 л / хв, насоси відповідають вимогам команди зі спец ефектів і є частиною мережі труб і резервуарів, які можуть імітувати водоспади і грози, а також швидко заповнювати сцену до 20 см.

Технічний директор La Perle Жюльєн Дзаззаретта (Julien Zazzaretta) говорить, що для досягнення результатів, які їм потрібні, координація між командою Dragone і зацікавленими сторонами в будівництві мала важливе значення для успіху проекту. *«У більшості випадків ми розробляємо шоу, які відповідають регіону, і тут ми маємо історію з перлиною, яка підходить до регіону, але досить вільна, щоб її можна було побудувати навколо всього. Це те, що ви ототожнюєте з цим регіоном, і це відповідає архітектурі Дубая. Тема шоу - це технологія, яка також є тим, що Дубай завжди хоче представити світу»,* - каже він. Тому Драгон найняв театрального консультанта, який подбав про будівництво і контролював координацію ділянки. *«Ми чітко заявили, що нам буде потрібно певний обсяг води за певну кількість секунд. Якби це не було досягнуто, нам потрібно було б прийняти рішення про те, чи буде у нас час, щоб змінити його або ми могли б прийняти його у шоу. Звичайно, іноді трапляються затримки, і у нас були затримки, тому що це точна робота. У нас були великі терміни для всього цього. Другий етап будівництва був тим, що ми назвали «безпилім», що означало, що ніяких конкретних робіт не проводилося. Це зайняло близько трьох років, а потім настав ще один рік для перенесення шоу».*

HLG Contracting був призначений головним підрядником проекту, додає він, відзначаючи, що він був відповідальним за субпідряд різних аспектів проекту. З цією метою він призначив Commodore Contracting для робіт MEP, в той час як Al Rawda Building Contracting був призначений для гіпсокартону та фарбування, а Butler Engineering був укладений контракт на нагляд за пожежними і безпечними роботами. Khatib and Alami, місцева архітектурна фірма, була призначена для роботи над дизайном театру, тісно співпрацюючи з Dragone Studios і Al Habtoor Group, щоб додати дизайну зовнішній вигляд і відчуття вистави, допомагав консультант по театральному дизайну Ауербах Поллок Фрідлендер і акустик Яффі Холден.

«Це почалося з заливки бетону, це дуже специфічна робота», - каже Zazzaretta. «Басейн повинен бути дуже конкретним, системи трубопроводів повинні бути точними, а потім ви йдете звідти і будуєте кімнату. У нас було величезне завдання - побудувати купол [в театрі], так як кожна панель має індивідуальну форму. Вони повинні були мати допуск в межах 2 мм, так як це було специфікацією. Сама кімната досить велика, її просто звужують, щоб створити відчуття печери, і потім вона відкривається, тому що вона дуже висока. Аудиторія входить через атриум, потім йде через область з низькою стелею, і потім вона просто відкривається. Нам потрібна висота для ефекту. Це майже як в соборі, ти завжди дивишся на стелю. Це те, що підтримує аудиторію. Ми навмисно не хочемо ховатися занадто сильно, тому що люди хочуть щось підняти, побачити і подумати. Інші шоу намагаються приховати всі, але ми зробили навпаки».

Ключовим елементом шоу є використання штучного туману і бризок, а це значить, що контроль температури грає важливу роль, додає він. В результаті сучасна система BMS, яка може управляти системами HVAC театру і регулювати їх, життєво важлива для успіху шоу.

«Для нас дуже важливо мати хороший контроль над HVAC і осушувачем. Аудиторія повинна залишатися спокійною, але виконавцям також потрібно залишатися в теплі. Ми багато боролися на початку, щоб мати такий баланс. Крім того, під час шоу у нас є ефекти диму, і ми маніпулюємо проектом. Якби

ми просто підірвали повітря і зробили його прохолодним, туман не протримався б ні секунди. Він просто потрапить в аудиторію або куди завгодно, навіть на вулицю, якщо будуть відкриті двері! В результаті ми намагаємося збалансувати кімнату так, щоб кожного разу, коли ми ставили туман на сцені - ми могли тримати його так довго, як це може бути на сцені».

Все це, поряд з водними і світловими ефектами для шоу, управляється з диспетчерської високо над сценою. Zazzaretta пояснює, що з панелей в цій кімнаті оператори можуть управляти всім шоу.

«Оператор тут контролює всі ефекти води, і для шоу є пред-установки для включення і виключення систем опалення, вентиляції та кондиціонування повітря. У нас є три оператора автоматизації в диспетчерській; у нас також є оператор освітлення для рухомих вогнів, і у нас є оператор відео тільки для проєкції. У нас також є оператор спец-ефектів. Все задає режисер, який дивиться на сцену і дає підказки у відповідності з різними ситуаціями, будь-то музика або актори ». Найбільш важливим елементом всього виробництва є басейн в центрі сцени, навколо якого побудований весь спектакль. Живиться через складну мережу насосів, резервуарів і труб. Басейн є частиною великої підземної мережі, яка вміщує 2,7 м літрів води. Виконавці можуть пірнати в басейн під час своїх виступів, а також можуть прокладати свій шлях через серію підводних тунелів в закулісні зони, що дозволяє змінювати костюми не перериваючи враження для глядачів.

«Басейн має п'ять метрів глибини в зоні продуктивності, але у нас є інші області, які досягають 12 метрів в глибину. Це означає, що є потенціал для майбутніх розширень шоу. Ми могли б підняти сцену і більше реквізиту, якщо ми хочемо - ми залишили наші варіанти відкритими. Це шоу може тривати 10 років, тому в якийсь момент вони захочуть вкласти гроші і знову зробити його цікавим для глядачів. Тут є трохи можливостей для прийняття рішень ».

Ця система басейну також використовується в інших елементах шоу, а Zazzaretta пояснює, що швидко заповнюється резервуар, розташований високо в кроквах залу, використовується для заповнення сцени водою з високою

швидкістю. Для інших ефектів, таких як дощ, каскади і водоспади, використовується система трубопроводів, яка підключена до басейну.

«Те, що відбувається під час шоу, це те, що ми швидко заповнюємо резервуар, який знаходиться над сценою, а потім відкриваємо чотири клапани на 600-мм трубі, і гравітація робить все інше, коли вода наповнює сцену. У Баку швидке заповнення містить близько 150 м³ води, що досить для покриття сцени водою. Насоси наповнюють резервуар швидкого заповнення, а потім ми стікає його в басейн, який є сценою. Ми ніколи не втрачаємо воду - будь-яка втрата мінімальна. Ми переробляємо воду, і єдиний раз, коли ми насправді втрачаємо воду, це коли ми промиваємо систему і чистимо піщані фільтри. Але крім цього ми намагаємося не втратити занадто багато літрів. Це тому, що нам дозволили побудувати цей театр разом з тим, щоб не витратити воду даремно. Ми не викидаємо його, ми його фільтруємо і зберігаємо».

Одним з найбільш цікавих аспектів будівництва сцени є використання підлоги, як дренажної системи, відзначає він під час екскурсії. *«Під час шоу все мокро, люди входять і виходять з басейну, тому у нас весь час однакова поверхню. Це поверхню типу легкої атлетики, яка все ще тримає зчеплення, коли вона мокра. Єдина відмінність полягає у тому, що у нас є лазерні отвори в матеріалі, так що вода може капати, дозволяючи всій підлозі працювати як дренажна система. Але якщо ви наступите на нього, у нього все ще є хватка».*

Матеріал, відомий як Chemgrate, являє собою тип стекловолокнутої смоли, яка надзвичайно міцна і стійка до впливу хлору у воді. Однак Zazzaretta каже, що виробничий персонал регулярно проводить дезінфекцію, щоб захистити здоров'я виконавців. З огляду на кількість води, використовуваної у шоу, захист благополуччя виконавців є ще одним важливим аспектом, з жорсткими процедурами і системами для підтримки якості і рівня води.

«Є фільтраційні насоси і система управління водою. Це схоже на басейн, але набагато більш висококласний. Ми додаємо водяні бульбашки на поверхню води з двох причин: по-перше, щоб приховати людей, а по-друге, щоб пом'якшити воду для виконавців, коли вони входять в неї. Існує також система

автоматичного дозування для басейну, яка відбувається чотири рази на день. Для нас важливо підтримувати якість води на дуже високому рівні, тому що у нас є виконавці у воді. Якщо вони навіть отримують вушну інфекцію, це може ускладнити ситуацію, оскільки вони можуть втратити відчуття рівноваги і не зможуть працювати ». Однак ці заходи також мають свої недоліки, оскільки хлорована вода ставить перед виробничою командою завдання з обслуговування і консервації устаткування, каже він. «Існує багато захисту від корозії та гідратації. У нас є лебідки, дискові гальма та інше обладнання, яке необхідно обслуговувати, найчастіше у воді та в парі - все, що призначене для корозії металу!»

«Ідеальними умовами для корозії металу є хлорована вода при 32 градусах Цельсія, і це те, що ми маємо! Навіть нержавіюча сталь кородує в цих умовах». За його словами, це є цікаве завдання для інженерів і виробничої команди, так як в фіналі шоу не тільки гігантська металева куля, що спускається зі стелі, в якій знаходиться п'ять водіїв на мотоциклах, що виконують смертельні трюки, але і протягом усього шоу, виконавці використовують лебідки у стелі, щоб виконувати акробатику на запаморочливих швидкостях і висотах. «У шоу немає нічого гідравлічного», - стверджує він. «Ми намагалися відмовитися від використання гідравліки через елементи води. Величезне завдання відокремити гідравлічну технологію від робочих просторів, де люди входять і виходять з води.»

«У нас є лебідки, які опускають земну кулю, і ми ставимо на нього якоря, а потім прикладаємо до нього напруга. Двадцять тонн сили притягуються до земної кулі, щоб компенсувати п'ять велосипедів, створюють всередині нього G-сили. Потім у нас є окрема лебідка, яка постійно утримує нижню третину земної кулі, тому, коли б ми не захотіли її розділити, ми все ще зберігає проти неї напругу», - пояснює він. Zazzaretta додає, що безпека виконавців враховувалася з самого початку процесу проектування конструкції. Він розповідає, що інженери шоу і інженери будівлі працювали разом, щоб надмірно спроектувати системи безпеки, щоб не було ризику для життя виконавців. «У нас є 60 лебідок в стелі, які можуть працювати зі швидкістю

чотири метри в секунду. Якщо з якої-небудь причини ми завантажимо ці лебідки на максимальну потужність і запустимо їх все одночасно, а потім потужність відключиться, то створювана сила буде представляти потенційний ризик для всієї сталеві конструкції будівлі. Звичайно, це найгірший сценарій, так як ми ніколи не будемо робити це в шоу, але будівля все ще спроектовано для такої потужності. Це масивна сталева конструкція, яка може витримати в чотири рази більший розмір цього шоу», - підсумовує він.

4. Журнал

Ahlan

ОБЗОР ЖИЗНИ: LA PERLE BY DRAGONE

Опубліковано: 28го вересня 2017 року

Автор: Ellen Kerry

Чи є найочікуваніше шоу Дубая тим, чим його усі уявляють?

Ще до того, як ми увійшли в виготовлений на замовлення театр, ми почули шепіт подиву. Обіцянка стати свідком одного з найбільш неймовірних шоу на Землі. Таким чином, ми попрямували в театр La Perle в Al Habtoor City у тремтінні. Тому що немає нічого гіршого, що ексклюзивно продане тобі вистава або шоу, виявилось зовсім посереднім. На щастя для нас (і La Perle), немає абсолютно ніякого способу, яким будь-хто міг би назвати це нудною сенсацією. За виставою стоїть Франко Драгон, італійсько-бельгійський театральний режисер, який працював з Cirque du Soleil і легендою Céline Dion.

Про все по порядку. Виконавці розірвані. Мовляв, найсильніші, найсильніші люди, яких ми коли-небудь бачили. Вся атмосфера - це П'ятий Елемент Люка Бессона. Безліч творінь в стилі стімпанк і футуристичні костюми в стилі космічного панка.

Вся сцена і навколишня область інтерактивні, рухаються і змінюються разом з акторами. Пол та усі стіни навколо покриті крихтними екранами, які змінюються в залежності від настрою і декорацій сцени. У якийсь момент

червона килимова доріжка котиться по підлозі головної сцени. Чи не реально, звичайно, але ефект приголомшує.

Високо під стелею заховані незліченні реквізити, які виконавці можуть використовувати протягом усього шоу. Актори літають по повітрю, уникаючи зіткнень з таким умінням, яке може зібрати лише справжній професіонал. Там немає ніяких ременів безпеки, тому наш рівень стресу залишається поза графіком у всьому. Коли один чоловік-виконавець піднімається високо в повітря, використовуючи тільки свою фізичну силу, а потім падає з найвищої точки в невеликий басейн, ми думаємо, що можемо втратити свідомість.

Ми повинні поговорити про водної стихії шоу. Більша частина дії відбувається в і навколо невеликого басейну в центрі сцени. Два величезних водоспаду (по-справжньому) з'являються і каскадом по сторонам кіосків. Одного разу, басейн переповнюється, покриваючи всю сцену в дюймах води, в якій танцюристи потім вриваються навколо.

Оскільки весь театр розвивається разом з історією, ми не можемо не відчувати себе повністю зануреними в те, що відбувається. Вся історія пришалепкувата, дика і складна для розуміння, що може бути не вашою чашкою чаю. Але не дозволяйте дрібним деталям, таким як сюжет або сюжетна лінія, бентежити вас! Дивовижна річ у цьому творчому мистецтві полягає у тому, що воно повністю відкрито для інтерпретації. Візьми з цього те, що ти хочеш, і просто насолоджуйся цим. Пам'ятайте, як ви ходили в цирк у дитинстві і були абсолютно приголомшені і знаходилися під спостереженням того, що бачили ваші очі? Це саме те, що ми відчували, спостерігаючи за La Perle. Як? Чому?

Один з найбільш захоплюючих моментів 90-хвилинного виступу - п'ять мотоциклістів всередині металевої сфери в небі. Ми взвизгнули і ахнули. Інший важливий момент - це коли те, що ми можемо описати лише як гігантське металеве колесо хом'яка падає і людина вправно підіймається на нього. Він свистить навколо, стрибаючи у повітрі, оскільки хитрий пристрій високо та швидко обертається. Це жахливо і захоплююче одночасно.

Китайський дракон теж був неймовірним. Цей дракон керований двома дуже талановитими виконавцями, красиво прогулювався по арені перед тим, як виконати стрибкові трюк, який залишив нас просто приголомшеними. Є щось, що нам не сподобалося? Ну не зовсім. Це дійсно захоплююче видовище з найбільш неймовірними виконавцями в світі, і нам дуже пощастило, що Дубай стане їхнім будинком в доступному для огляду майбутньому.

5. Headout blog

ШЕДЕВР ФРАНКА ДРАКОНА – LA PERLE DUBAI

Опубліковано: 9 серпня 2019 року

Танцюристи, що піднімаються з тіні сцени, виходять із задимлених куточків. Акробати витончено літають у повітря, покриті блиском та кольором. Золоті кульки та примхливі вогні, сміливі занурення у басейни та неможливі стрибки з завмиранням серця - La Perle Dubai приносить вам це та багато іншого, обіцяючи залишити вас на краю вашого місця.

Атмосфера, яка охоплює публіку в La Perle Dubai, - це надзвичайна драма та екшн, і, ймовірно, перевезе вас подалі від дюн Дубай у світ магії та дива. Спектаклем керує Франко Драгон, відомий як сучасний режисер Cirque du Soleil, відомий своїми екстравагантними шоу в Лас-Вегасі. La Perle Dubai, його недавній шедевр, виконаний у закладах світового класу, - це шоу, яке обіцяє розважати і дорослих, і дітей.

Хоча Лас-Вегас, Нью-Йорк та Лондон мають неабияку частку мюзиклів та шоу, La Perle Dubai є унікальним не лише тим, що він присутній у Дубаї - країні, відомій розкішними покупками, хмарочосами та піщаними дюнами - але й тому, що це перший живий показ міста. Режисер Франко Драгон, який назвав La Perle «новим видом театру», не шкодував витрат на кастинг шоу, в якому беруть участь 65 артистів з 23 різних країн, кожен з яких має свої особливі таланти, будь то скакання на скейті, аква-атика або акробатика.

La Perle в Дубаї приймає район Аль-Хабтор в спеціальному театрі, розробленому спеціально для вистави. Будьте готові до здивування 90-х хвилин

сміливих занурень у басейн на сцені, політ діє на швидкості 15 км / год, і системи освітлення, які можуть змусити вас притаїти подих.

6. My boyut

LA PERLE DUBAI – ВІЗУАЛЬНА ФЕЄРІЯ

Блискучі акробати, що виконують смертельні трюки, підіймаються на кілька футів у повітря, танцюристи, що піднімаються зі сцени, видовищні співаки, чаруюче світлове шоу та зоряні сюжетні розповіді через виступи - це лише деякі з багатьох вражень, які можна очікувати в La Perle Dubai.

La Perle від Dragone Dubai - дітище продюсера та легендарного креативного режисера Франка Драгона - відомого театральними шедеврами, такими як Cirque du Soleil. Привізний до Дубая люб'язно з групи Al Habtoor, La Perle Dubai - це візуальний шедевр захоплюючих мистецьких вистав, технологій та образів.

Для найкращого опису - La Perle - це шоу, створене в Дубаї, про Дубай. За своєю суттю це шоу унікальне не лише тим, що його влаштовують в Дубаї - місті, відомому своїми пустелями в сафарі, високими хмарочосами та торговими центрами - а й тому, що це перше живе шоу такого типу в місті.

Історія Ла Перле Дубая така ж зачаровує, як і вистави. Мова йде про молоду дівчину, яка потрапляє у стан мрій і подорожує ОАЕ. У пошуках загубленої перлини головна героїня натрапляє на понад 60 персонажів, що належать до різних культур і світів.

Вітрина La Perle Dubai заслуговує слави шоу. Від акробатів до мотоциклістів, які протистоять тяжкості - шоу, надзвичайно екстравагантне. La Perle ідеально підходить для тих, хто віддає перевагу шоу з великою різноманітністю. Наприклад, є акт, коли п'ять мотоциклістів виконують трюки у швидкоплинній послідовності «Глобус смерті», коли ти боїшся за їх життя. Для дотику до Близького Сходу, шоу уміло поєднує в собі такі елементи, як закручені турецькі деревіси, освітлені запаленим одягом деревіша на затемненій сцені. Інші виступи включають китайський танець лева, демонструючи неймовірні стрибки на піднятих майданчиках.

Перенесення кожного сегмента історії вперед - це непоганий мім. Крім того, на шоу також представлена серія віньєток, яка включає синхронізовану акробатику, захоплюючі дихання прогнози, бездоганно приурочені стрибки та 25-метрові занурення у басейн по центру сцени. Окрім унікальної водної сцени, гіпнотичних світлих шоу, театральності акторів та гігантських золотих маріонеток, кожен виступ створений для того, щоб залишити тривале враження у глядачів. Шоу триває майже дві години і має участь 65 артистів світового класу з понад 23 різних культур.

Шоу La Perle в Дубаї пропонує перший у своєму роді акватеатр. Призначена для вміщення 2,7 літрів води, сцена може миттєво перетворитися з сухої на мокру. Крім того, в центрі аудиторії є каскадні водоспади та басейн на сцені, який є центральним центром шоу. Структура театру також доповнюється сучасними екранними проекціями, які розтягуються на весь простір від сидінь до стін, підлоги і навіть купола будівлі. Усі ці елементи поєднуються разом, щоб створити середовище, яке за лічені секунди може перетворитися з чарівного тропічного лісу в тронний зал.

1. Перша стаття:

Переклад інтерв'ю за лаштунками La Perle

ТРИ ПОРАДІВ ІЗ ПЕРФОРМАТИВ ПЕРЛЕ

1. Вид напою водних спортсменів є важливим. Гвілім Хоосон, 28-річний британський виконавець, який зараз одужує від операцій на коліні, виявив це, коли компанія ще була в Studio City. Тренуючись 12 годин на день. "Фізіологічна команда виглядала так:" Чому усі отримують спазми? "І тоді вони зрозуміли, що ми повинні додавати у воду сіль і цукор", - говорить він.

2. Трохи шоколаду - це гарна річ. "Це надзвичайна енергія", - говорить Крейг Пол Сміт, головний тренер Ла Перле та колишній виконавець Cirque du Soleil, показуючи майже порожню відкриту коробку з міні-шоколадними батончиками на своєму закулісному столі.

3. Рискуйте, каже Янг, який працював у всьому світі, в тому числі останнім часом на Шоу Драгоне в Китаю. "Кожен раз, коли ми виходимо з зони комфорту, ми пізнаємо себе, та бачимо чого ми варті насправді", - каже вона.

Якщо ви коли-небудь ви будете знаходитись поблизу Skydive Dubai і помітите дуже видатних чоловіків і жінок, які літають навколо на ремінцях, що звисають з жовтих смуг в зоні тренувань, вважайте себе щасливчиком. Люди платять гарні гроші, щоб спостерігати за тим, як ті самі спортсмени виконують вбивчо смерті трюки в постійному шоу "La Perle" Dragone в "Аль-Хабтор-Сіті". "Ми поїдемо туди у вихідні, тренуватися на вулиці і разом будемо веселитися", - каже Darren "Daz" Trull, авіаційний капітан компанії. "Ми трохи такі хворі. Нам легко нудно ».

31-річна канадська гімнастка та колишня виконавиця Cirque du Soleil була з самого початку в «La Perle» Dragone, як і його колега з Канади Еліза Тауро, 28. Вона почала виступати на курорті Club Med у Пунті Кана, Домініканська Республіка, і закохалася у літаючу трапецію, спробувавши її як молода дівчина у сімейній відпустці.

Дует - за невеликої допомоги художнього керівника «La Perle» Tara Young, якf також є з Канади - взяла рідкісну та заслужену перерву перед останнім виступом у суботу, щоб поговорити про те, як вони тримають себе у вищій фізичній та психічній формі під час виступу 10 шоу на тиждень.

Продовжуй рухатися

Окрім тренувань на пляжі у вихідні дні, Trull та Тауго вважають, що вони займаються іншими діями принаймні три години на день. Кожен зобов'язаний відвідувати сеанси кондиціонування (вправи на витривалість) два рази на тиждень і додавати свої власні регулярні тренування. Вправа на витривалість тіла - це будь-яка вправа, яка покращує фізичну характеристику і може включати в себе кардіо вправи для спалювання жиру або тренування на опорі та тонус м'язів. «Особисто я тренуюсь більше на масу тіла; Це більше стосується акробатики, яку я роблю - повітряних ременів, підвішених на зап'ястях », - каже Trull.

Тауго любить пілатес та баштові класи на Life' One в Jumeirah, а також йогу в Zoga в Business Bay. *"Ми робимо стільки вправ на витривалість, і так багато працюємо, у тебе немає багато часу сидіти, відпочивати та розтягуватися",* - каже вона. *«Розтягування так само важливо, як і силове навантаження».*

Жоден виконавець не любить робити кардіо, тому Тауго робить 45-хвилинне боксування або 30-хвилинний біг на тренажері. Для Trull щоденні заняття, які передбачають тренування інших виконавців, заповнюють кардіо пробіл.

Реабілітація

Trull та інші повітряні виконавці не чекають на травмування, аби вжити заходів. Профілактика є ключовою, тому вони регулярно розтягуються за допомогою спеціальних барвистих резинок, еластичні Therabands для стабілізації м'язів. *"Ми робимо це щодня або повинні робити це щодня",* - пояснює він.

"Я думаю, ви називаєте це" передчасним ", що є досить популярним. Але наука про тренування та підтримку тіла у формі дуже сильно змінилася. Ви

бачите таку різницю зараз, коли я починав. Навіть схожий термін, насправді не існував, коли мені було 23 роки. Це було кондиціонуванням (силові навантаження), і якщо ти отримав травму, справляєшся з ним... зараз ми попередньо подбаємо про це. Ви багато чого цікавого побачите у тому, що ми робимо, - пояснює Trull.

Внутрішня оздоровча команда Ла Перле, яку очолює остеопат, використовує різноманітні методи, які допомагають виконавцям залишатися здоровими та справлятися з неминучими болями, болями та травмами, включаючи голковколювання, голкорексфлексотерапія, масаж, вакуумний масаж та електронну стимуляцію м'язів.

Їжа як паливо

У готелі La Perle є кафетерій, який обслуговує 23 різних національностей, включаючи кількох веганів. Trull не великий їдець, тому він додає до звичайних коктейлів сироватку протеїну, щоб підтримувати калорії. Звичайний обід - це трохи макаронних виробів, курка та салат. З якістю овочів у невідомому регіоні порівняно з Канадою, приїхавши до Дубаю, він почав приймати полівітамінні добавки.

У вихідні він частіше за все він влаштовує розвантажувальні дні, часто залучаючись улюбленими: курячими крильцями. Тауго каже, що у неї немає дієти, хоча вона обмежує цукор. *«Раніше я приймав мультивітаміни, але зараз я просто намагаюся отримати його з їжі, яку їм. Я люблю готувати всі свої страви і їсти вдома».*

Відпочинок

Хоча підтримка у вищій формі є частиною їх роботи, дні відпочинку є важливими. Обидва виконавці кажуть, що люблять спати і дивитись Netflix принаймні один із своїх вихідних днів. Тауго проводить неділю, коли вона ходить на манікюр, переглядає фільми, ходити на пляж і спілкується з родиною. *"Тут ви весь час з людьми, тому вам іноді потрібно мати" час Елізи "та перезавантажуватися", - каже вона.*

Грайте і розмовляйте

Окрім пляжних повітряних сеансів, Young використовує свою програму на Бродвеї - їй було 18 років, коли вона дебютувала на Бродвеї в Нью-Йорку з зіркою кабаре Liza Minnelli - щоб вести виконавцям у класах тап, хіп-хоп та балет. І хоча немає жодних психологів на зборах, вона виявляє, що іноді займається тим, що заповнює свою роль спілкуванням з тими, хто постійно сидить вдома або змагається з самим собою.

"Шоу-бізнес - це дуже складний шлях", - каже вона. "Індустрія розваг настільки захоплююча, але це дуже, дуже важко. Ви повинні дозволити собі бути вразливими, щоб вийти туди і довіряти не лише людям, з якими ви перебуваєте, а й також, яких ти уникаєш».

Про етап

Етап La Perle - це вулик діяльності. Лише пару тижнів до відкриття ночі 31 серпня, місце розташування - між готелями W і Westin в дубайському Аль-Хабтурі-Сіті - об'єднує майже два десятки персоналу, які працюють над тим, щоб виконати незламне бачення одного чоловіка. Цією людиною є Франко Драгон, колишній режисер Cirque du Soleil, якому приписують злиття високого мистецтва театру та балету з привабливою аудиторією розваг у цирковому стилі.

Коли ви просите Драгона підготувати шоу, ви не даєте йому місця в існуючому місці. Натомість ви будете цілу 10-поверхову будівлю, щоб утримувати його сцену. Що стосується останньої вистави прозорливого італійсько-бельгійського художнього керівника, що виробляється виключно для Дубая, ви надаєте йому кілька мільйонів літрів води. Побудований архітектором 1300-місцевого місця - Хатіб і Аламі, заснованого Дубайською компанією, відповідальна за відомий в місті кручений хмарочос Cayan Tower та поле для гольфу в Абу-Дабі Yas Links.

2. Друга Стаття:

Без 90-градусних кутів театральний досвід всеохоплюючий, а хвиляста конструкція бронзового кольору виступає над сценою, створюючи враження футуристичного інтер'єру оперного театру, задуманого Гауді. Отримані шари в

поєднанні з гладкими поверхнями дозволяють йому діяти як проекційне полотно для деяких сприятливих зображень шоу, включаючи місце проведення вистави.

Виконавчий продюсер La Perle - Craig Hartenstine, створений театр, призначений для вистави, каже, що дизайн відображає водну тематику шоу. *"Коли я два роки тому прийшов на борт шоу, це місце було не що інше, як конкретна оболонка",* - говорить він. *«Просто дивовижно, як це зійшлося. Якщо ви бачите театр згори, ви думаєте, що він такий великий. Але коли ви спуститесь і займете своє місце, ви одразу відчуєте, як театр обертається навколо вас і як усе стає доволі інтимним для вас - це майже як бути в гроті».*

14 рядів сидінь розроблені з 270-градусним розворотом і розділені на золоті, срібні та бронзові яруси - ціни на квитки варіюються від Dh400 до Dh800. Окрім того, що він розміщений на передніх рядах, золотий відділ пропонує також більші стільці та щедрішу кімнату для ніг. Для тих, хто шукає більш розкішного досвіду, доступний квиток Dh1,600 з доступом до VIP-салону, де люди можуть відпочити та поїсти до та після виступів.

3. Третя стаття з журналу Національний

Автор: Reem Mohammed

Що стосується перформансу, то все це обертається навколо центральної аква сцени, що нагадує розкішний спа-басейн, запалений знизу, щоб перетворити його на бірюзу в стилі Мальдіви. Єдина ознака того, що він глибиною два метри - це вуглеподібні рухи водолаза.

З "волоگوю сценою" на площі лише 860 метрів, раптове зникнення водолаза майже не можна пояснити. *"О, ви це бачили?"* зауважив Hartenstine. *«Ці хлопці є важливою частиною шоу. Вони не тільки там для безпеки, але й діють як настанови виконавцям під час певних частин виступу. Вони певним чином є режисерами».* Американець пояснює, що аквалангіст фактично вийшов із аква-стадії, в якій міститься 2,7 мільйонів літрів води та зберігається при постійній температурі 31,6 ° C з підводного входу.

Hartenstine показує, що вихваляючи оком аквабатику та повітряну акробатику шоу показує, що акторські колективи та екіпаж можуть входити у

шоу під різними кутами зверху та під землею. Вхідні пункти також включають точки, що досягають 25 метрів вище. Уся ця висота вимагала «технічної котячої прогулянки» на 35 метрів над сценою як для акторів, так і для екіпажу. Ця технічна тонкість також буде помітна, коли частина театру руйнується і перетворюється на 25-метровий під'їзний міст (вагою 60 тонн), який досягає сцени.

Що стосується води, то пильнуйте очима як найсучасніша система осушення La Perle, перетворює сцену з мокрої на суху за кілька секунд. Потім вода зберігається в гігантському резервуарі, звідки вона буде перероблена.

Оскільки La Perle покладається на вісцеральні (внутрішні) та емоційні реакції глядачів, Hartenstine щільно губиться, коли йдеться про пояснення певних грань шоу. Хоча деталі сценарію щільно перебувають під загортанням, Hartenstine із задоволенням описує елементи на сцені, не розкриваючи їх ролі у постановці.

Коли я приїжджаю, я можу побачити басейн, оточений великою круглою позолоченою металевою контрацепцією, яка містить барвисті камені. *"Це вінець?"* – запитую я. Hartenstine розмірковує над своєю відповіддю: *"Це один із апаратів для акробатики шоу"*. *«А як щодо того дивного вигляду шматка срібного обладнання на краю сцени, який нагадує наполовину встановлений барабанний комплект?»* *« Це ще один фрагмент технології, який ми маємо тут»,* - говорить він. *"Це робот, який у нас є, який виступає в рамках шоу"*. Hartenstine вибачливо говорить: *"Те, що ви робите, вказує на багато цікавих елементів шоу, які вам просто потрібно побачити. Я не можу його віддати."* . Однак він визнає, що гігантська мідно-бронзова куля, що підіймається на дах сцени, - це справді земна куля.

Filippo Ferraresi переглядав усі дії з імпровізованого командного пункту на півдорозі до театру. Як творчий режисер, тихо розмовляючий італійською описує свою роль як «виконати ідеї Франко Драгоне на сцені». Поряд з його сидінням знаходиться великий чорний шкіряний поворотний стілець – високий трон Драгоне. Протягом півроку майже щоденних репетицій художній керівник використовував свій лазерний вказівник, щоб вносити пропозиції до акторів та

екіпажу - а також у багатьох випадках додавати елементи до шоу. Ferraresi пояснює, що єдиним стабільним елементом творчого процесу Дракона є тема шоу. Інша продукція перебуває в розрізі інстинктів Драгоне до днів відкриття.

"Ви повинні щось зрозуміти, і Франко ніколи не захоується в його власні ідеї", - говорить він. "У нього є такий девіз: "Історія завжди доходить до кінця". Франко ніколи не пише сценарій. Він виявляє матеріал на сцені, провокуючи його. Ще один вираз, який він використовує, - «похитнути сцену». «Він любить створювати хаос на сцені, але з цього знаходить порядок, з якого потрібно працювати». La Perle відзначає четверту продукцію резиденції Драгоне та Ферраресі, попереднє - виставку Nan у 2014 році в Wuhan, China, а через рік - Paris Merveilles у французькій столиці та The Dai Show в китайському місті Xishuangbanna.

Ферраресі також приєднався до єдиного продукту "Драгоне" в Абу-Дабі на сьогоднішній день, "Історії форту", "Спадщина нації" 2013 року, яка виступала головним моментом цьогорічного фестивалю " Qasr Al Hosn Festival". Він пояснює, що знадобився певний час, щоб звикнути до нелінійного стилю роботи Драгоне. *«Для тих, хто до цього не звик, спочатку це може бути неприємно. Наприклад, польотний директор - той, хто відповідає за весь повітряний рух - є хореографом з Бродвею. Спочатку він був шокований, тому що звик працювати зі сценарієм», - каже він. "Але найважливіше в роботі з Франком - це те, що він дає вам свободу бути творчо вільним і прийти свої ідеї".* Саме це змусило американця Michael Brennan записатися на посаду композитора Драгоне після The Dai Show. Він каже, що поєднання драгонівського підходу та його довіри до співробітників сприяє корисному досвіду.

"La Perle, це приклад, досить динамічного шоу, і в ньому багато елементів, від сцени, наповненої бойовими діями, до тихших моментів", - говорить він. *«Я пам'ятаю, колись він говорив про музику, яку хотів для цієї ключової сцени, яка була повною рухом. Він просто подивився на мене і сказав одне слово - «апокаліптичний» - і я пішов. Це захоплюючий спосіб роботи».*

Бренан каже, що в La Perle буде представлений поєднання заздалегідь записаних партитур, виконаних у імпровізованій студії за місцем проведення останніх чотирьох місяців, а також живий гурт, що виступає щовечора. *"Франко нещодавно знайшов співачку, і в неї справді цікавий голос"*, - каже композитор. *"Він хоче включити її у шоу і зробити її навіть персонажем, щоб ми працювали над цим"*. З артистами та колективами з 23 країн Hartenstine говорить, що динамічні творчі взаємодії, притаманні всім шоу Драгоне, роблячи La Perle ідеальним доповненням до дубайського культурного ландшафту. *"Ми намагаємось створити те, чого ніколи раніше не робили, і це те, що люди робили завжди, коли вони приїжджали в Дубай протягом останніх 40-ти років"*, - говорить він. *"Це шоу насправді полягає в тому, щоб показати Дубай як лабораторію майбутнього, де люди різних культур збираються разом, щоб створити щось вражаюче. Про те, що стосується Дубая і нашого шоу."*

4. Четверта стаття: Дубайський правитель спостерігає за La Perle з сином і дочкою

Шейх Mohammed bin Rashid дивився виступ разом із шейхом Jalila та шейхом Maktoum. Шейх Mohammed bin Rashid у суботу приєднався до 1000 глядачів у міському театрі «Аль Хабтор», щоб спостерігати за «Ла Перле».

Шоу поєднує повітряні виступи, проєкції та 2,7 млн літрів води. Поєднуючи традиції та інновації, La Perle впливає на багату культуру та історію Дубая, яскраве сьогодні та надихаюче майбутнє, що вкладає суть Дубая. На завершення виступу Mohammed bin Rashid вітав організацію культурних, мистецьких та розважальних вистав та фестивалів в ОАЕ, щоб залишатися символом мистецтва та культури, спеціальним котлом для новаторів та місцем вибору відпочиваючих та любителів краси світу, повідомило державне інформаційне агентство Wam.

5. П'ята стаття: За лаштунками у la Perle Франко Драгоне

Ми зустрічаємо зірок у їх навчальному центрі в Dubai Studio City

Автор - Люк Вілсон. Опубліковано - 09 серпня 2017 00:00

Коли в минулому році було оголошено перше постійне шоу на аквататрі на Близькому Сході, La Perle, напевно було більше, ніж пульсація інтриг щодо того, як формуватиметься такий проект.

У Time Out було запрошено на зустріч з деякими із 65-ти сильних акторів з 23 національностей і побачити, як вони тренуються у їхньому навчальному центрі в студії Dubai City City.

Як тільки ви заходите в величезне, схоже на ангари місце, ви відразу вражаєтесь грандіозністю проекту - і це лише початок. La Perle - це дітище великого слави театрального режисера Франка Драгона. І його вплив на цей майбутній видовищний аква-театр в Дубаї, очевидний. Коли нам надається екскурсія по практичному майданчику серед талановитих виконавців, яких готує команда експертів. Від млявих ліній до басейнів для дайвінгу, від підвісних підлог до піднесених лебідних акробатичних гойдалок, прикріплених до мотузок банджі. Це місце є вуликом атлетичної, акробатичної діяльності. Samuel Orme, генеральний керівник сценічного шоу, має величезне завдання на руках, але це одне, що йому явно подобається, коли він розповідає про те, як кожен учасник акторської майстерності навчився як би нового трюку, і розширив свій репертуар, щоб стати багато дисциплінованим виконавцем.

А художній керівник-резидент Tara Young, ветеран Бродвею, яка раніше працювала з Драгоном у Китаї, випробовує неймовірну пристрасть до глобального проекту, який повинен бути розкритий дубайській публіці. *"Ми робимо щось, що ніколи раніше не робилося",* - каже вона. *«І звичайно, аква-театр чудовий. Так, Франко Драгон раніше робив водні шоу, але цей буде ще більш особливим, тому що він настільки новаторський і завжди прагне пробитися. Чому ми любимо працювати з ним, тому що він на 100 відсотків підштовхує нас до наступного рівня. Там справжня честь, і всі тут відчують це.*" І ви скоро отримаєте честь побачити цей водний спектакль в місті Аль-Хабтур.

6. Шоста стаття: з сайту Dragone :

"Поетичне, емоційне та мрійливе враження в Дубаї, Самарканд 21 століття". Величезна жива інсталяція, La Perle дозволяє глядачеві брати

участь у виставах 65 артистів, наповнюючи сцену звуком, світлом та зображеннями, що проєктуються зі сцени. La Pearl - це казка, адресована всім, хто хоче пробудити дитину, яка живе всередині них. Персонажі надихаються традиційними казками. Принц з перлами, молода рибалка, музей предків та гігантська лялька заповнюють історію, яка залишається вірною атмосфері духу Дубаю, але також посилається на універсальний часовий проміжок, коли художники та глядачі можуть протистояти своїм емоціям.

Все було створено для того, щоб глядач міг пережити досвід унікального занурення в атмосфері, глибоко позначеній таємницею та чарівністю Дубая, лабораторії майбутнього на перехресті культур.

7. Сьома стаття: з журналу ОБ'ЄДНАНІ АРАБСЬКІ ЕМІРАТИ:

Опубліковано - 31 серпня

La Perle поставляє одне з найвидовищніших шоу у світі, зливаючи неймовірні мистецькі виступи, занурюючи образи та новаторські технології. Франко Драгон - відомий своєю роботою з Cirque du Soleil - був запропонований створити видовищне розважальне шоу, яке розповість історію ОАЕ. Протягом шоу аспекти багатой культури та історії Дубая, яскраве сьогодення та прагнення майбутнього відображаються через музику, спец ефекти, екшн та декорації.

Масштаб і масштабність вистави просто настільки вражаючі, що нам довелося будувати навколо себе театр. Це унікальне захоплююче враження, як тільки ви входите в театр, зі стінами, що створюють враження про входження в печеру, підлогу та стелю, що оживуть таким чином, щоб перевезти публіку в інший світ. Всього 14 рядів сидінь, що обертаються на 270 градусів навколо сцени, надають відвідувачам винятковий вид шоу, в той час як кожне сидіння пропонує інтимну та зовсім іншу точку зору, коли дія розгортається.

65 артистів розпочали репетиції в жовтні, коли вони взяли найбільший у регіоні саунд сцени в Дубаї - Студент Сіті і пройшли через те, що відоме як "Навчання та формування". Це коли художники вдосконалюють свої навички та дисципліни та навчаються переходити на тренування різних спеціальностей, таких як слеклайн, дайвінг та акробатика.

Як тільки театр був готовий, художньо-технічні колективи переїхали до міста Аль-Хабтур і почали репетирувати щоденно на сцені. Коли ми починали те, що ми називаємо Творчістю - заключний етап, коли Драгон і його команда створюють бачення свого шедевра. Вся команда надзвичайно пишається La Perle, і ми з нетерпінням чекаємо вітання всіх там, щоб повністю зануритися у чудовий світ, який ми створили. Ми прагнемо забезпечити унікальний розважальний досвід, тому обов'язково очікуйте несподіваного.

8. Восьма стаття: Охолодження та зволоження театру La Perle в Дубаї

La Perle використовує 2,7 мільйона літрів води для створення спеціальних ефектів, таких як опади та повені - але як це вдається?

Автор: Rajiv Ravindran Pillai

Опубліковано: 14 вересня 2018 року

Однією з речей, яка може привернути увагу механічного, електричного та сантехнічного (MEP) інженера, є те, як швидко вода випливає з басейну до певного рівня 30 см, а потім стікає так само швидко. La Perle може похвалитися дренажною системою, яка може перетворити сцену з мокрої на суху за лічені секунди - точно 90 секунд, якщо бути точним.

Технічний директор La Perle, Julian Zazzaretta прагне показати чотири рівні під басейном, оскільки кожен рівень призначений для досягнення певної мети. У бюветі зі спец ефектами є два насоси потужністю 300 кінських сил, що переміщують 1000 літрів води в хвилину, і чотири 600-мм труби, які здійснюють операцію швидкого зливу з основного пулу. Також є бак, де тимчасово зберігається вода.

«Кожна технологія, яку ми використовуємо, є висококласною, але вона не є більш особливою, ніж комерційний басейн, лише в набагато більших масштабах. Об'єм споживаної води становить 2,7 мільйонів літрів, які закачують у різних місцях театру», - каже Zazzaretta.

Комодорний договір відповідав за роботи Європарламенту в театрі, HLG Contract (тепер перейменований на VIC Contract) як головний підрядник. Оскільки вода - головна особливість шоу, підтримання його якості є дуже важливим. Обслуговування насосів та води проводиться регулярно, як пояснює

Zazzaretta. *«У нас є щоденні, щотижневі та щомісячні перевірки, які рекомендують виробники. Дуже важливо підтримувати якість води. Виконавці входять через тунель і з'являються на сцені. Якщо у нас немає хорошої якості води, виконавці можуть заразити вушні інфекції, що призводить до втрати рівноваги - це не ідеально для акробатичних навичок ».* Є приміщення для фільтрування, де використовуються різні сорти піску, а також хлор використовується для збереження чистоти води. Цей процес автоматично контролюється. *"У нас є комп'ютери, які показують значення хлору та рН, які перевіряються двічі на день для контролю будь-яких несправностей системи",* - говорить Zazzaretta. Крім того, на шоу представлені імітовані опади, використовуючи воду, відкачувану безпосередньо з басейну. Підлога навколо басейну - це губка, в ній є отвори, які дозволяють стікати воді. *«Ми ніколи не витрачаємо воду. Це постійно лікують »,* - додає він.

Але чи басейни колись повністю осушуються? "Не дуже", за словами Zazzaretta. Він додає, що басейн повністю осушується лише тоді, коли необхідно виконати основні роботи з технічного обслуговування. *«Чотири тижні на рік у нас немає жодного шоу. Це коли проводиться більш велике обслуговування та інспекції. Тоді ми могли б осушити басейн. За цей час проводиться поглиблена перевірка, де треті сторони приводяться на стрес-тести і перевіряють, що щоденне та щотижневне обслуговування виконується правильно».*

Температура кондиціонування повітря навколо басейну відрізняється від температури в стійлах. *"Аудиторія повинна мати температуру близько 21-24 ° С, тоді як виконавці навколо басейну повинні підтримувати температуру близько 30 ° С",* - каже Zazzaretta. *"Температура води підтримується на рівні 31 ° С."* Різниця температури на сцені між температурою води в басейні та зовнішньою зоною басейну полягає у униканні конденсату, пояснює він. *"Ми хочемо мінімізувати різницю температур між водою та приміщенням, оскільки величезна різниця температур може призвести до конденсації, що створює вологість, а це, в свою чергу, швидше руйнує обладнання, яке використовується у театрі."* Маніпуляція з кондиціонером дуже важлива в

театрі, оскільки там створюється багато туманів спеціального ефекту. *"Коли ми маємо ефекти туману, ми не хочемо мати позитивні чи негативні тяги. У нас є різні установки для кондиціонування повітря, щоб маніпулювати повітряним потоком "*, - говорить Zazzaretta. *"Публіка повинна залишатися прохолодною, а виконавці - які входять і виходять з води - повинні залишатись теплими".*

Окрім ефектів туману, є також дими, які потрібно розкидати, як пояснює Zazzaretta. В одній із сцен шоу представлена гігантська металева кулька, підвішена на сталевих лебідках, всередині якої художники їздять на мотоциклах, що створюють g-сили, що становить 20 тонн ваги. *"Мотоцикли створюють газові пари",* - каже він. *"У нас є дві витяжки лише для випаровування мотоциклів. Вони централізовані і допомагають витягти викиди вуглекислого газу. У нас також є великі осушувачі повітря. "*

У водному шоу звук відіграє дуже важливу роль. Дизайнер звуку та керівник звукооперацій La Perle, Sebastian Hammond, пояснює: *"Щоб музично синхронізувати, у нас тут є троє музикантів. Лідер гурту генерує часові коди, які ми можемо дотримуватися для синхронізації з нашими звуковими ефектами, відеосигналами, лазерними ефектами та світловими ефектами "*. У театрі загалом 180 ораторів, які включають динаміки із затримкою та об'ємним звуком, виявляє команда.

«Концепція цих шоу настільки занурює (тому, що звукова система, освітлення та відео ефекти занурюють), що ми можемо оточити аудиторію звуковими ефектами чи музикою, - каже Hammond. Але передавати звук під водою - це завдання. Hammond каже, що під водою є чотири оратори, які допомагають дайверам-шоу-акваріумам не відставати від того, що відбувається над водою. Також є чотири підводні камери, що допомагають координувати водолазів. *"Аквареліст та керівник сцени в основному координують дайверів та передають будь-які повідомлення генеральному керівнику сцени, який веде шоу. У дайвістів також є мікрофони у своїх масках для передачі зв'язку з водним акваторієм,* - додає Hammond. Він додає, що для обладнання, яке занурене у воду, потрібно регулярне обслуговування. *"Кабелі, занурені у воду, можуть вийти з ладу. Це те, що потрібно перевірити ».*

Помічник технічного директора La Perle, Anton Montaut, каже, що, як аква шоу, La Perle представляє деякі незвичні виклики. *"Ми повинні використовувати багато водонепроникних ліхтарів та архітектурних світлодіодних світильників"*, - пояснює він. *"У нас є кілька заглибних вогнів, тому що електрика і вода не йдуть добре"*.

Звичайно, безпека є найважливішою, і Zazzaretta каже, що стандарт безпеки проекту *"подвійний, ніж це спостерігається на будівельному майданчику"*. Montaut додає, що будь-який ремонт, який стає необхідним після вечірнього виступу, негайно проводить столярна команда на наступний ранок. *"Вони виправляють і оновлюють речі, а потім приблизно з 13:00 проводять тестування всього обладнання, яке буде використовуватися для вечірнього шоу. Все може просто розшириватися, і ми регулярно проводимо перевірки, щоб усе було на місці"*, - каже він. *"На будівельному майданчику всі вдягнуті в жорсткі шапки, чоботи зі сталі на ногах і захисні жилети. Ми не можемо просити аудиторію носити їх. У нас є сторонні інспектори, які приїжджають, щоб переконатися, що вся наша документація у порядку. Ми не хочемо, щоб щось відходило під час шоу, тому що це призведе до поганих відгуків, і огляди - на чому будується це місце*», - продовжує він. Zazzaretta продовжує пояснювати, що кожен матеріал, використаний у театрі, відповідає певним рейтингам пожежної безпеки. *"Штори просочені вогнезахисними хімічними речовинами. Вони повинні бути переатестовані щороку"*, - каже він. *"І люди в колективі навчаються пожежній безпеці. Ми проводимо щорічні перевірки електрообладнання, щоб не стикатися з електричними пожежами"*, - додає він. *"У нас у шоу є вогневі ефекти, тому є спеціалізовані команди, які стоять поруч, якщо щось піде не так. У нас на місці є вогнегасники та пожежні ковдри, у нас є спринклери. Однак у театрах збиток від води може бути більшим, ніж від пожежі."*

Montaut додає: *"У районах, де є дороге електрообладнання, у нас є системи вуглекислого газу, які просто наповняють приміщення діоксидом вуглецю. Це призведе до гасіння пожежі, не пошкодивши жодне обладнання. У нас також є спеціалізований менеджер з охорони праці та безпеки, який*

гарантує, що все в безпеці і всі дозволи є в порядку, і що цивільна оборона Дубая задоволена тим, що ми робимо ». Hammond підсумовує: «Всі постійно адаптуються до того, як шоу завжди змінюється. Періодично вводяться нові акти, щоб зберегти шоу свіжим. Франко Драгоне часто дає нові напрямки та цілі, тому ми завжди зайняті».

9. Дев'ята стаття: Тиждень у житті Andy Levey, керівник відділу маркетингу, La Perle від Dragone

Леві детально описує свій розкладений графік, коли акватеатральне шоу готується до запуску

Неділя (В Дубаях це початок тижня)

Я розпочинаю свій тиждень у театрі La Perle, який розташований між Дубай Сент-Регіс та Дубай у місті Аль-Хабтор. Тут ми робимо останні штрихи вражаючого аква-театру, який не схожий на будь-який інший театр у світі. Моя перша зустріч - з нашою виконавчою командою, де ми розглядаємо хід та розвиток кожного відділу. Пізніше я проводжу сесію з командою з маркетингу та продажів, де складаю стратегію на основі останніх оновлень та наближаюсь до важливих етапів.

Понеділок

Сьогодні маркетингова команда проводить щотижневі збори агентств, щоб ділитися оновленнями та інструктажами, щодо майбутніх ініціатив. Ми також працюємо над тим, щоб наш бренд виділявся на зайнятому ринку та залишав незабутнє враження. Як нове місце постійних розваг в Дубаї, наше бачення - забезпечити, щоб La Perle став однією з обов'язкових пам'яток для туристів. У другій половині дня ми зустрічаємось із виконавчою командою Al Habtoor Group, компанії, яка привезла Франка Драгона до Дубая, щоб створити La Perle.

Вівторок

Я рано починаю день, наповнений турами та інтерв'ю. Ми перебуваємо у фазі навчання нашої кампанії, і для цього потрібно багато "показати і розповісти". Будучи новим типом виробництва для регіону, для наших

партнерів та потенційних партнерів важливо точно зрозуміти, яким буде La Perle, не тільки з точки зору шоу, але і з боку споживчого досвіду.

Середа

Я прямую до Studio City, щоб зустрітися з виробничою командою Dragone та спостерігати за акторською роллю на тренінгу. Ми перейняли найбільшу звукову сцену в регіоні і перетворили її на сучасний заклад, де наші 65 артистів світового класу тренуються до 10 годин на день. Наш резидентський художній керівник ділиться зі мною останніми напрацюваннями на ролях та прогресом у фазі навчання та формування. Я переглядаю підбірку нових відео з нашим режисером, який вкладений у склад акторів і знімає їх особисте та професійне життя в Дубаї.

Четвер

Сьогодні Франко Драгон та його творчий колектив із Бельгії приїжджають до Дубаю. Франко представляє свої останні концепції та перетворення шоу, і ми переглядаємо розповіді, костюми та новітні технології, які він хоче внести в театр. У виробництві так багато рухомих деталей, і нам потрібно забезпечити, щоб вони всі працювали безперебійно.

П'ятниця

П'ятниця насичена сімейними заходами. Я веду старшу дочку на уроки плавання вранці, перш ніж ми вирушаємо на ринок фермера, щоб забрати овочі та частування на вихідні. У другій половині дня, поки діти сплять, я наздоганяю електронні листи і планую свій тиждень вперед. Рано ввечері ми з дружиною беремо дочок на прогулянку по новому Дубаю Водоканалу.

Субота

Сьогодні ми пакуємо свої сумки і вирушаємо на пляж на ранок. Незалежно від температури, пляж - це завжди прекрасний спосіб для відпочинку. Холодні зими - це минуле, переїхавши до Дубая прямо з Монреалю, і ми повністю використовуємо прекрасну погоду. Пізнім днем ми вирушаємо до парку Бурдж на пікнік. Це мій день, щоб справді вимкнутись та оновитись, перш ніж готуватися до чергового тижня шоу-бізнесу.